

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΕΡ

EIKON

ΑΡΙΘ. 180

ΑΘΗΝΑ

ΜΕ ΧΑΡΤΑΚΙ ΣΤΟ ΘΕΣΣΟ

Η ΑΚΤΗ "ΑΣΤΗΡ" ΓΛΥΦΑΔΑΣ ΔΙΑΘΕΤΕΙ 100 ΠΕΡΙΠΤΕΡΑ ΠΟΛΥΤΕΛΕΙΑΣ
ΠΑΡΕΧΟΝΤΑ ΙΔΕΩΔΗ ΔΙΑΜΟΝΗ ΚΑΙ ΤΟΝ ΧΕΙΜΩΝΑ. ΤΗΛ: 046-461

ΕΛΑΤΕ ΜΑΖΥ ΜΑΣ ΣΤΗΝ ΤΑΒΕΡΝΑ "ΑΣΤΕΡΙΑ,,

Μ' ΑΠΟΛΑΥΣΤΕ ΤΙΣ ΕΚΤΑΚΤΕΣ ΟΡΧΗΣΤΡΕΣ ΝΑ ΧΟΡΕΨΕΤΕ ΝΑ ΔΙΑΣΚΕΔΑΣΤΕ
ΜΕ TIMES A LA CARTE • TABLE D'HOTE ΤΑ ΣΑΒΒΑΤΑ ΔΡΑΧ 120. ΤΗΛ: 04175 - 04176

ΑΚΤΗ ΑΣΤΗΡ ΓΛΥΦΑΔΑ

ΕΙΚΟΝΕΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ
ΤΕΥΧΟΣ ΑΡΙΘ. 180 ΔΡΑΧ. 5
6 - 12 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1959

Εκδόσεις: ΕΛΚΗΝ Έλένη Γ. Βλάχου—Η. Γ. Ηλιδόπουλος
Διευθυνσεις: Κων. Κ. Ψύχας (Μονής Πετράκη αριθ. 8, Αθήναι)
Προϊστάμενος Τυπογραφείου: Κ. Ζαγοριανίτης (Αλδου Μανουτίου 18 Αθήναι)

Γραφεία:
Συντάξεις, Ιωκράτους 57, Αθήναι, Τηλεφ. 527-081
Εκδόσεις, Βουλιαγμένης 352, Αθήναι, Τηλεφ. 971-021

Συνδρομαί:
Εσωτερικού, έξάμηνός δραχ. 130. Έτησία δραχ. 260.
Εξωτερικού, έξάμηνος δολλάρ. 7. Έτησία δολλάρ. 14.

Αεροπορική αποστολή κατόπιν συνεννόησης—Διαφημίσεις κατά συμφωνία.
Απαγορεύεται η αναδημοσίευσις άρθρων και εικόνων του περιοδικού χωρίς την άδεια των συγγραφέων και των εκδοτών—Χειρόγραφα δέν επιστρέφονται—Τηλεγραφική Διεύθυνσις: ΕΙΚΟΝΕΣ ΑΘΗΝΑΙ.

«ΕΛΚΗΝ» ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΚΔΟΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ Ε.Π.Ε. (Κεφ. Καταβεβλημένον Δρ. 400.000)

«Δρέπανον» κ' έλπίδες...

Παρακολουθώ την στήλη σου τακτικά και μερικές φορές διαπιστώνω ότι ταλαιπωρείσαι με διάφορα προβλήματα που σου θέτουν οι αναγνώστες των ΕΙΚΟΝΩΝ. Σε μερικές, μάλιστα, περιπτώσεις μου φάνηκε ότι άφησες να διαφανή και κάποια δυσφορία. Για να προσάψω, λοιπόν, την ήσυχία σου θέτω υπόψη σου—κι' αν θέλεις τις δημοσιεύσεις—τις πολυάριθμες περιπτώσεις που συναντά κανείς την λέξη «Δρέπανον» μαζί με την επεξηγήσή τους. Έτσι, φαντάζομαι, δέν θα σε άποσχολήση κάποιος εύφάνταστος αναγνώστης. Τουλάχιστον δέν θα σε άποσχολήση μέχρις ότου «σπάση»... το ρεκόρ που δημιουργώ, επαναλαμβάνοντας 29 φορές την ίδια λέξη με διαφορετική όμως σημασία ή αντικείμενο στο όποιο αναφέρεται:

1) Δρέπανον. Έργαλείο θεριστικό, «έτακαμπες», με χαλύβδινη λεπίδα και ξύλινη λαβή που χρησιμοποιείται στο θερισμό δημητριακών, χόρτων και άλλων γεωργικών προϊόντων.

2) Δρέπανον. Γένος άναποτερυγίων ιχθύων της οικογένειας των χαυτοδοντιδών. Ιχθύες μετρόις μεγέθους με σώμα πλευρικάς πεπιεσμένον, ύψηλόν και βραχύ. Τό γένος περιλαμβάνει έλάχιστα είδη, κατοικούντα στόν Ινδικό Ωκεανό.

3) Δρέπανον (άρχ.). Μικρά πόλεις της Βιθυνίας, όνομασθεΐσα βραδύτερον Έλενούπολις. Από εκεί κατήγετο ή Αγία Έλένη, μήτηρ του Μεγάλου Κωνσταντίνου. Επί Σταυροφόρων ή πόλις λεγόταν Κιβωτός και σήμερα βρίσκεται κοντά της τό τουρκικό χωριό Έρσεκ.

4) Δρέπανον. Πόλις στό βορειοδυτικό της Σικελίας. Όπως αναφέρει ο Βιργίλιος, εκεί πέθανε ο Άγχισις. Περί τό 260 π.Χ. έγινε νάυαταθμός των Καρχηδονίων και τό 249 π.Χ. οι Καρχηδόνιοι νίκησαν εκεί κατά κράτος τούς Ρωμαίους στην ιστορική ναυμαχία. Σήμερα ή πόλις όνομάζεται Τράπανι.

5) Δρέπανον. Η βορειότερη άκρη της Πελοποννήσου. Αντικρύζει τόν κόλπο της Ναυπάκτου και την έκβολή του Μόρφου.

6) Δρέπανον. α) Τό μικροασιατικό άκρωτήριο Άσλάν Μπουρνού, τό Τόρα των αρχαίων. β) Γλώσσα της ήπειρωτικής άκτής, κοντά στην έκβολή του ποταμού Καλαμά (Θύμης). γ) Η Β.Α. έσχιστή της Ίκαρίας. δ) Άκρωτήριο της Κρήτης, Ν.Α. άκρα του κόλπου της Σούδας. ε) Τό νότιο άκρο της χερσονήσου Λόγγος (Σιθωνία) της Χαλκιδικής. στ) Ό μεταξύ Λευκάδος και Άκαρνανίας όρμος. ζ) Γλώσσα της άκτής του Μαλιακού κόλπου έπ' της Φθιώτιδος, 3 μίλια Α. του όρμου του Άχινού. η) Ό δυτικός όρμος του λιμένος του Πόρου. Ό μυθός του όνομάζεται Βίδι. θ) Γλώσσα της Ήπειρου στό έσωτερικό λιμάνι της Ήγουμενίτσας. ι) Η Β.Δ. άκρη του λιμένος Τρίκερι. ια) Τό δυτικό κέρασ του όρμου Στενή Άγκάλη της Σκύρου.

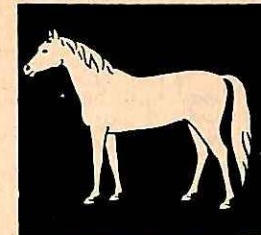
7) Δρέπανον. Όνομασία όκτω άκρωτηρίων στην άρχαιοτητα.

8) Δρέπανον. α) Χωριό της επαρχίας Όρεστιάδος, Νομού Έβρου. β) Χωριό του Νομού Κοζάνης με δημοτικό σχολείο. γ) Χωριό της επαρχίας Ναυπλίας, Νομού Άργολίδος με δημοτικό σχολείο και τηλέφωνο. δ) Μικροσυνονισμός 15 περίπου κατοίκων του Νομού Φθιώτιδος. Όπως βλέπεις σου προσφέρω μία πανοπλία.

Θ. ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ
Καλλιθέα

♦ Σας ευχαριστούμε για την σωστή σας διάθεση κ' έλπίζουμε ή λέξη που διαλέξατε να φανή άντάξια της σημασίας της. Από τούς αρχαίους χρόνους τό δρέπανι χρησιμοποιείται στό θερισμό όχι μόνο

“ΑΛΕΚΤΩΡ”

Ούϊσκυ Σκωτίας
Παγκοσμίου
Προτιμήσεως
Από τό 1742

WHITE HORSE
Scotch Whisky

Καθαρή και Άπαθή Έπιδερμίδα...

...θά έχετε πάντα
άρκει να χρησιμοποιήτε
την παγκοσμίως γνωστή
Λοσιόν προσώπου ΣΕΡΚ

δ Άφαιρεί τέλειως τη
σκόνη και τό σμήγμα
άπό τούς πόρους.
δ Έξασφινεί τό μπιμπίκια
δ Σανανείώνει την έπι-
δερμίδα και την κάνει
δρσσερή, λεία και
έλκυστική.

Scherk
Face
Lotion

ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΟΙ
ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΑΔΕΛΦΟΙ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗ ΑΘΗΝΑΙ: ΝΙΚΗΣ 9 • ΤΗΛ. 25-739

στέλεχος ξεχέρος

ΚΟΥΣΕΝΤΟΣ.

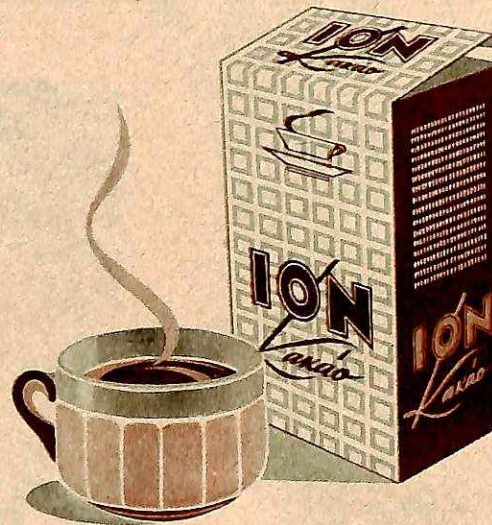
Και το παιδί σας έχει τώρα περισσότερη ανάγκη τονώσεως του οργανισμού του. Δώστε του χαρά και υγεία προσφέροντάς του κάθε μέρα:

ION
Lakao

ΤΥΠΟΥ ΟΛΛΑΝΔΙΑΣ

Διότι εκτός από τα κύρια συστατικά των άλλων τροφών περιέχει την ΘΕΩΒΡΩΜΙΝΗ που χαρίζει την εύεξία

ΕΝΑ ΡΟΦΗΜΑ ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΜΙΑ ΠΛΗΡΗΣ ΤΡΟΦΗ

ΜΑΚΑΡΟΝΙΑ ΠΟΥ ΔΕΝ ΠΑΧΑΙΝΟΥΝ

Η μεγαλύτερα βιομηχανία ζυμαρικών του κόσμου «BUITON» εκτός από τα περίφημα και άσυνταγίστα μακαρόνια της, τις περίφημες πάστες της με αυγά και με αυγά και λαχανικά, που κατέκτησαν όλο τον κόσμο, εκυκλοφόρησε τώρα ένα νέο προϊόν της τά

ΜΑΚΑΡΟΝΙΑ MINUSAMID

Δεν παχύνουν γιατί περιέχουν ελάχιστο άμυλο και απορροφούν 30% λιγότερο νερό.

Τονώνουν και δημιουργούν εύεξία γιατί περιέχουν 80% περισσότερες πρωτεΐνες από τα κοινά ζυμαρικά.

Είναι πιο εύπεπτα γιατί είναι εμπλουτισμένα με Βιταμίνη Β που επιταχύνει την καύση των υδατανθράκων και θαραίνει ελάχιστα το σκώτι.

Είναι συγχρόνως και νοστιμώτερα.

ΥΓΕΙΑ — ΕΥΕΞΙΑ — ΣΤΑΘΕΡΟ ΒΑΡΟΣ

Ζητήστε τα σε όλα τα καλά Έδωδιμοπωλεία.

ΤΟ ΕΞΩΦΥΛΛΟ ΜΑΣ

ΑΥΤΟ το χαριτωμένο ξένο μαννεκέν δεν έχασε την ευκαιρία, μια και δοθήθηκε στην Αθήνα, να ποζάρει στον άρχαιο χώρο του Θησείου, κρατώντας ένα θανμάσιο πολύχρωμο χαρταετή.

ΕΚΘΕΣΙΣ ΚΥΝΩΝ

Η υπό του Έλληνικού Κυνολογικού Οργανισμού διοργανούμενη, βάσει των διεθνών ισχυόντων, 2α Πανελλήνιος Έκθεση Κυνών, θα γίνει την Κυριακή 31 Μαΐου 1959 εις το Άλσος της Κηφισίας. Αι θηλώσεις συμμετοχής των κυνών εις την Έκθεσιν υποβάλλονται εις τα Γραφεία του Οργανισμού, Ήροδότη 7 (Κολωνάκι) και ώρας 10-12 π.μ. και 5-7 μ.μ.

TAXYΔΡΟΜΕΙΟ

νον δημοτικόν, αλλά και... ψυχόν. Στην προκειμένη περίπτωση δεν εχθράστε παρά να... κόψη την διάθεση μερικών — ελάχιστων ευτυχώς — άναγνωστών να διασπάζουν την στήλη αυτή με άπιδαντες ερωτήσεις. Ας ελπίσουμε ότι η πανοπλία που μάς προσφέρετε θα την προστατέψη...

«Ξορκισμένα τα φουστάνια»

Γράφατε στο υπ' αριθ. 178 τεύχος των ΕΙΚΟΝΩΝ για το ξέμιο της Καθαρής Δευτέρας και τις παραγγελίες που δίνουν τόσο η θρησκεία όσο και τα έθιμα για την έναρξη και την τήρηση της νηστείας της Σαρακοστής. Αναφέρατε Εὐαγγελικά(;) ρητά και δημοτικά τραγούδια που προσπαθούν να συνεφέρουν, στην εποχή μας, τους Έλληνες από το αποκορητικό ξεφάντωμα εδία νηστείας και προσευχής. Φαίνεται, μάλιστα, ότι για να μὴν είναι απότομη ή προσγείωση των πιστών, καθιερώθηκε και μια ενδιάμεση κατάσταση, ή εβδομάδα της «Τυρινής». Έτσι, παλιότερα, την Καθαρή Δευτέρα, ο κόσμος τρώγοντας νηστήσιμα στα περιβόλια και τις έσοχες, συνήθιζε να τραγουδά:

Τὴν Τυρινή 'Αποκορή
ἀπὸ κορίτσια μακρὰ
καὶ στὰ κούλουμα ραπάνια
— ξορκισμένα τὰ φουστάνια —
κι' ὅλες τὶς ἐφτά βδομάδες
εἰς τὸ ράφι οἱ κυράδες.
Αὐτὰ ἀπὸ μέρους μου, σὰν μὴ
μικρὴ συμβολὴ σὲ ὅσα γράφτη-
καν.

Κ. ΠΙΣΤ. — Πειραιεύς

♦ Εὐχαριστοῦμε γιὰ τὴν συμβολή σας.

Κούλουμα Β'

Ἀπαντώντας στὸν ἀναγνώστη σας 'Ηλ. Ζήλ. (τεύχος 178) σὲ τίς ἐρωτήσεις πὺν σὰς ἔθετε γιὰ τὴν ἐτυμολογία τῆς λέξεως «Κούλουμα» καὶ τὴν προέλευσή της, ἀναφέρατε κ' ἓνα δημοτικὸ τραγούδι, πὺν παραγγέλλει νηστεία στοὺς πιστοὺς λόγω τῆς ἐλεῖσεως τῆς Σαρακοστής. Τὸ δημοτικὸ αὐτὸ τραγούδι εἶναι τῆς Φθιώτιδος — δὲν τὸ εἶχατε ἀναφέρει — καὶ λέγεται τραγούδι τῆς Καθαρῆς Δευτέρας. Ἐκτός, ὅμως, αὐτοῦ ὑπάρχει καὶ τὸ «ἀδελφόν» τραγούδι πὺν τραγουδιέται τὴν ἴδια ἡμέρα στὴν Πελοπόννησο, ἀγγέλλοντας τὴν μακρότατη νηστεία τῆς Τεσσαρακοστής, ἡ ὅποια φέτος δὲν ἔχει ἀτεσσαράκοντα ἡμέρες, ἀλλὰ 48. Ἐπιτρέψατέ μου νὰ τὸ παραθέσω:

Ἐνὸς ὁ Λοκάνικος
ψυχομαχάει ὁ Τύρος
κ' ἡ θροῦβα νὴ παλὶο — θροῦβα
στέκεται στὴν καβάλα
νὰ πῆσι στὴν τσουνάλα.

Ἀσφαλῶς θὰ ὑπάρχουν καὶ ἄλλα δημοτικὰ τραγούδια ἀναφερόμενα στὸ ἴδιο θέμα, ἀλλὰ δυστυχῶς δὲν τὰ συνάντησα ποτέ μου.

Χ. ΒΑΣ. — Ἀθήνα

♦ Ἡ ἀνωνυμία σας, μάς ἐπιτρέπει νὰ παρατηρήσουμε ὅτι ἐκεῖ πὺν συναντήσατε τὸ δημοτικὸ τραγούδι πὺν παραθέτετε δὲν θὰ μπορούσατε νὰ δοῦτε καὶ ἄλλο. Δὲν εἶν' ἔτσι... Πάντως εὐχαριστοῦμε γιὰ τὸν κόπο πὺν κάνατε νὰ προσθέσετε καὶ καινούργιο στὴν ἀπάντησή πὺν ἐμεῖς δόσαμε.

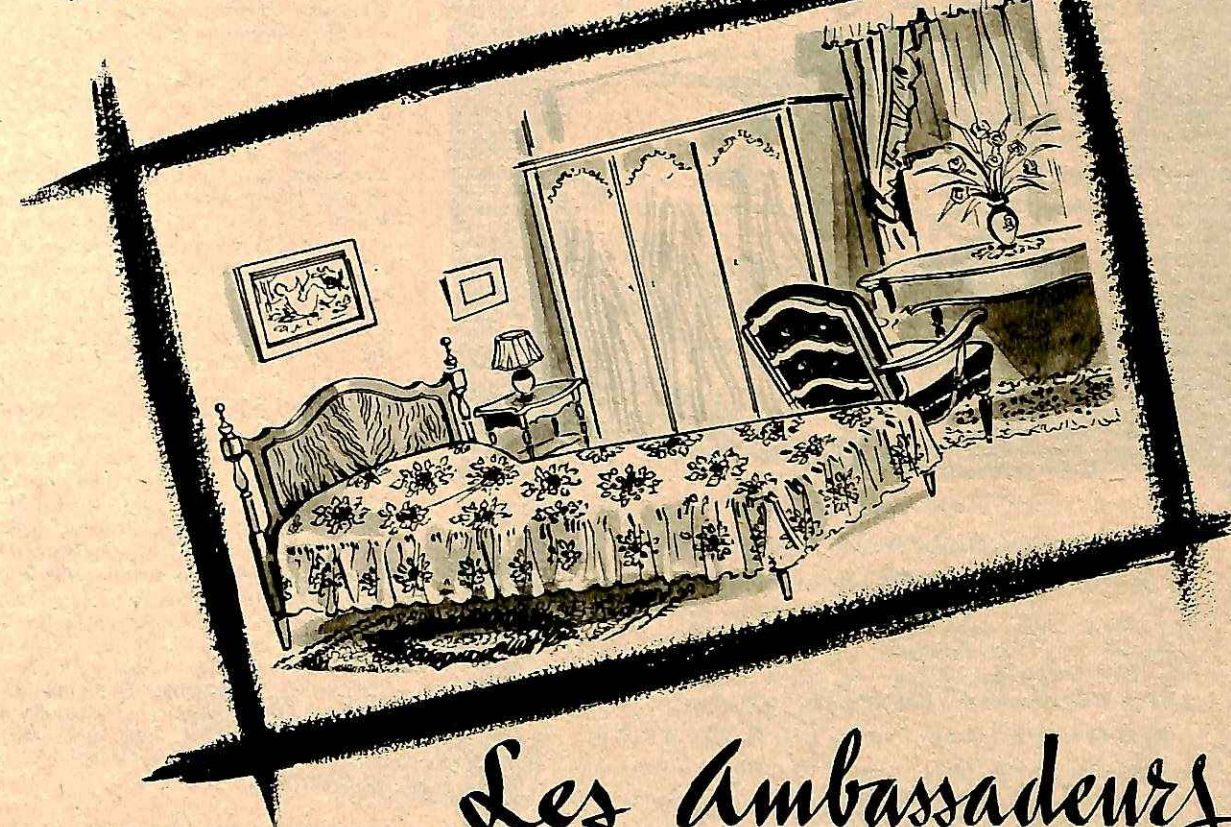

Ματιές
στον
υαθρέφτη

Καὶ ποῖος δὲν χαίρεται τὸ ἀνοιξιάντικο ξεφάντωμα. Ὅλα ἀρχίζουν νὰ παίρνουν μὴ κτινούργια ζωὴ πὺν δίνει σὴ φύση καὶ στὸν ἄνθρωπο μὴ ἀνανεωμένη μορφή. Κι ὅμως, αὐτὴ ἡ γλυκεῖα, γεμάτη ἀρώμα καὶ γοητεία ἀτμόσφαιρα εἶναι ἡ πιὸ θλασθερὴ γιὰ τὴ γυναίκα ὁμορφιά. Γι' αὐτό, καλὴ μας φίλη Στέλλα Κ., ἀπὸ τὸν Πειραιᾶ, δὲν πρέπει νὰ ἐφησυχάζετε μὴ τὸ καλὸ μακιγιάρισμα. Εἶναι βέβαια κι αὐτὸ ἓνα σκαλοπάτι τῆς ὁμορφιάς μας, ὅπως εἴπαμε καὶ ἄλλοτε, ἀλλὰ ὄχι τὸ μοναδικό. Κάθε γυναίκα πρέπει νὰ ξεκινᾷ ἀπὸ μὴ ἀρχή. Τὴν ὕψια τῆς ἐπιδερμίδος της. Γιατί χωρὶς αὐτὴ δὲν εἶναι δυνατόν, ὄχι μόνον νὰ κατορθώσῃ κατὴ βετικό, ἀλλ' ἀντιθέτως ὁδηγῇ ὅλες τῆς τίς προσπάθειες σ' ἓνα ἀμφίβολο μέλλον. Ὅλοι ξέρουμε πὺν πὺς τὸ θέμα τῆς γυναίκας εἶναι σὰν τὸ ζωντανὸ λουλούδι. Μόνον ἡ κατάλληλη περιποίηση μπορεῖ νὰ τὸ διατηρήσῃ ἀνέπαφο ἀπὸ τίς καιρικὲς συνθήκες. Κι ὅταν λέμε περιποίηση δὲν ἐννοοῦμε τίς πολυπλοκές ἐκείνες μάσκες ὁμορφιάς καὶ τὰ μασάζ, πὺν δὲν ἔχουν τέλος καὶ ἀρχή. Ἡ γυναίκα τῆς ἐποχῆς μας εἶναι γρήγορη, βίαιη, ἀστική. Πρέπει, λοιπόν, νὰ βοηθῇ κατὴ ἀνάλογο μὴ τὸν τρόπο τῆς ζωῆς της. Καὶ τὸ κατὴ αὐτὸ εἶναι πάρα πολὺ ἀπλό. Ἐνα ποσχηματικὰ σωστὸ καθάρισμα μὴ ντεμακιγιάν γιὰ τὰ λιπαρὰ καὶ λακτορὺς γιὰ τὰ ξηρὰ καὶ κορσασμένα δέρματα, πὺν θὰ ἀφαιρέσῃ ριζικὰ κάθε ἴχνος σκόνης ἡ περιττῆς οὐσίας ἀπὸ τοὺς πόρους του. Τώρα τὸ ζήτημα τῆς κοῆμας ἀπασχολεῖ συνήθως πολλὲς γυναίκες. Καὶ δὲν εἶναι μόνον θέμα ἐκλογῆς. Σ' αὐτὸ τὸ σημείο, κάθε μὴ μὰς ἔρει. πὺς ἡ Λανκοκὲμ εἶναι μοναδικὴ γιὰ τὰ λιπαρὰ δέρματα καὶ ἡ Κόλντ κρέμ νιὰ τὰ ξηρὰ. Ὑπάρχει ὅμως ἓνα ἐρωτηματικὸ: Πόσων ὥρα πρέπει νὰ ἀφήνῃ ἡ γυναίκα τὴν κοῆμα ἐπάνω στὸ πρόσωπό της. Ἐὰν δὲν ἔχετε πολὺ καιρὸ καὶ δέκα λεπτὰ εἶναι ἀρκετά. Ἀλλὰ ἡ μὴ ὥρα εἶναι μὴ σωστὴ θεραπεία γιὰ τὸ δέρμα σας, πὺν παίρνει τὴν ἀπαρτίτητ τρὸφῆ καὶ ἀντιμεταπίζει χωρὶς κακὲς ἐπιδράσεις τὴν ἀνοιξιάντικη μεταβατικὴ περίοδο.

Zinnia

GRANDE BRETTAGNE ATHÉNÉE PALACE NATIONAL HOTEL ← L GR ← O

Les Ambassadeurs
ACROPOL

και

165 ακόμη ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΑ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΑ

ἀνεγνώρισαν

ὅτι τὰ Στρώματα

NEOSTROM

εἶναι ἰδεώδη διὰ τὴν φιλοξενίαν
τῶν ξένων καὶ τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ
τουρισμοῦ στὴν Ἑλλάδα.

ΤΑ ΣΤΡΩΜΑΤΑ "NEOSTROM," εἶναι
ΑΝΑΠΑΥΤΙΚΑ - ΥΓΙΕΙΝΑ - ΣΤΕΡΕΑ ΚΑΙ ΚΟΜΨΑ

Βιομηχανία ἑξαμεσῶν Ἀμερικανικοῦ τύπου
ἑδιδόσεων δομημένου ρυθμοῦ

NEOSTROM

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ: ΛΕΩΦΟΡΟΣ ΣΥΓΓΡΟΥ 89
ΕΚΘΕΣΙΣ: ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗ ΚΑΙ ΘΗΣΕΩΣ

Ἀποφθεύετε τίς ἀδομήτους

Olympic

"ΗΧΩ"

Διαγωνισμός των ΑΓΓΛΙΚΩΝ Έργοστασιών Ποδηλάτων PHILLIPS.

Είς τους πρώτους κατά σειράν λήψεις των όρθων απαντήσεων είς τας δέκα ερωτήσεις των προηγουμένων τευχών των ΕΙΚΟΝΩΝ θα δωθούν ως δώρα κινά έν από τὰ ΔΕΚΑ ΠΟΔΗΛΑΤΑ PHILLIPS τών τελευταίων Τύπων

MANHATTAN και CANTILETTE

Μην ξεχνάτε ότι δύο είναι οι απαραίτητοι όροι συμμετοχής
1) Η ηλικία των συμμετεχόντων να είναι κάτω των είκοσι ετών και

2) Να συνοδεύονται αι απαντήσεις με τουλάχιστον 4 αποκόμματα της παρούσης άγγελίας PHILLIPS τών ΕΙΚΟΝΩΝ.

Τας απαντήσεις σας μπορείτε να ταχυδρομήσετε από σήμερα και μέχρι της 1ης Μαΐου συμπεριλαμβανομένης, είς τὰ Γραφεία της Διαφημιστικής Οργανώσεως «ΗΧΩ» Γλάδωνος 2 Αθήναι τηλ. 28-447, αναγράφοντες επί της προσθίας όψεως του φακέλλου·

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΠΟΔΗΛΑΤΩΝ PHILLIPS.

Μην ξεχνάτε ότι τὰ καλύτερα, ωραιότερα και στερεότερα ποδήλατα του κόσμου είναι τὰ PHILLIPS.

ΧΑΙΡΕΣΘΕ ΝΑ ΤΑ ΟΔΗΓΗΤΕ

Knorr στήν κουζίναχαρά στο τραπέζι

"Οχι πιά νερόβραστα ...

...ένας κύβος Κνόρρ κάνει κάθε φαγητό χίλιες φορές νοστιμότερο

Knorr - Έλβετίας

Από τούς δίσκους

...πού κυκλοφορούν

ΟΙ ΕΥΡΩΠΑΪΚΕΣ ΟΡΧΗΣΤΡΕΣ έλαφράς μουσικής, σε λίγο καιρό θα είναι άσυναγωνίστες, αν δεν είναι ήδη. Έκπλησσεται κανείς με τον πλούτο των οργάνων τους, την αρμονία και την εύλογισία του παιξίματός τους. Η χάρη, ή ευγένεια, ή λεπτότητα είναι τὰ κύρια χαρακτηριστικά τους. Άνθρωποι τους ζηλευτή, άναμφισβήτητως, θέση κατέχει ή ορχήστρα Φράνκ Πουρσέλ που σήμερα έχουμε την ευκαιρία να την ακούσουμε και να την θαυμάσουμε στο «Μπουένας νότσεσ-μι άμωρ» —ωραιότατο μπλερό—και στο θαλασάκι «Λέ μουλν έν τυλίπ». Δίσκος 45 στρωφών 7GF 438 Μ, τής «Χίξ Μάστερς Βόις».

ΚΙ' ΑΛΛΟΣ ΕΝΑΣ ΔΙΣΚΟΣ ΤΗΣ «Χίξ Μάστερς Βόις», με την ορχήστρα Φράνκ Πουρσέλ, για την οποία μιλήσαμε ήδη. Μά είναι θαυμάσια αυτή ή ορχήστρα! Μπορεί κανείς να την ακούη, χωρίς υπερβολή, χρόνια ολόκληρα δίχως να την βαρεθή ποτέ. Αύτη τη φορά μάς παίζει δυό από τὰ ωραιότερα κομμάτια των τελευταίων ετών. Την περίφημη «Μαλαγκένια» και «Τού σε κέ βαι Λελά» (Χουάτεβερ Λόλα γουάντες). Ωραιότερες εκτελέσεις δεν έχουν αναγίνει μέχρι σήμερα. Δικαίως δέ ο δίσκος 7GF 439Μ, τής «Χίξ Μάστερς Βόις», έγινε άνάρπαστος σ' έλο τον κόσμο

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΦΙΛΟΥΣ ΤΗΣ ΚΛΑΣΙΚΗΣ και ίδίως της παλαιάς μουσικής έχουμε να συστήσουμε ένα ωριότατο δίσκο εξέντετ πλάι ή της «Φίλιπς», τής σειράς εκείνης των μικρών άριστουργημάτων. Περιεχόμενο του δίσκου αυτού είναι τὸ κοντσέρτο για βιολί και ορχήστρα έγχόρδων, σε Ε μείζονα, του Ίωάννου Σεβαστιανού Μπάχ. Γράφτηκε γύρω στα 1720 και είναι τὸ δεύτερο από τὰ τρία κοντσέρτα του, του είδους αυτού, που έχουν σωθῇ. Άριστουργηματικό από άπόψεως θεμάτων, εύρημάτων και μελωδίας διακρίνεται για τὴ δύναμή του και τὸ περίτεχνο ύψος του.

Όσον άφορά τὴν σημερινή εκτέλεση, δεν έχουμε παρά να σημειώσουμε ότι παίζει ο Όιστραχ και τον συνοδεύει ή συμφωνική τής Φιλαρμονίας, υπό τὴν διεύθυνση του Εύγένιου Όρμαντ.

ΜΙΑ ΘΑΥΜΑΣΙΑ ΕΚΤΕΛΕΣΗ τής δεύτερης Ούγγρικής Ραμφίας του Λίστ μπορείτε να ακούσετε στον δίσκο SEBG1, τής «Κολούμπια», από τον περίφημο πιανίστα Σαμφόν Φρανσουά. Ο έρμηνευτής κατάφερε να δώση κατά τρόπο θαυμάσιο όλη τὴ χάρη, τὴ δύναμη, τὸ πάθος και τούς στροβιλισμούς του έργου αυτού, που προζενεί τὴν έντύπωση στον άκροατή. Από άπόψεως δέ έγγραφής ο δίσκος αυτός τής «Κολούμπια» είναι ένα μικροσκοπικό άριστούργημα.

ΘΑ ΘΥΜΑΣΤΕ ΙΣΩΣ ΤΟ ΧΑΡΙΤΩΜΕΝΟ τραγουδάκι «Τζόρτζο». Τώρα έχουμε τὴν ευκαιρία να τὸ ξανακούσουμε με τὴ Χριστίνα Τζόριο, που μάς τὸ τραγουδά με τὴν χάρη και φρεσκάδα. Τὸ «Τζόρτζο» έχει έγγραφή σ' ένα δίσκο 45 στρωφών απόλο, ΜG 46, τής «Χίξ Μάστερς Βόις».

ΕΝΑΣ ΟΜΟΛΟΓΟΥΜΕΝΩΣ ΠΟΛΥ άραιος δίσκος εξέντετ πλάι είναι ο ΕSVF τής «Κολούμπια», όπου έχει κανείς τὴν ευκαιρία να θαυμάση τὴν περίφημη φωνή του Τίνο Ρόσι σε τέσσερα πολύ γνωστά και δημοφιλή κομμάτια. Τὸ πρώτο ονομάζεται μεν «Ντό μομάν κ' όν σ' αίμ», αλλά δεν είναι άλλο από τὴν πασίγνωστη «Πικκολίσσιμα σερενάτο» σε μιὰ θαυμάσια διασκευή. Τὸ δεύτερο που ονομάζεται «Α Καπρί» είναι τραγουδάκι άραιότατο και μελωδικότατο. Άκολουθούν τὸ πασίγνωστο «Ντάν λέ μπλε ντό σιέλ μπλέ» (Νέλ μπλου ντί πίντο ντί μπλου) και τὸ «Άμουρ, άφάν έ μαντολίν». Ποιό από τὰ τέσσερα είναι τὸ ωραιότερο, δύσκολο να πῇ κανείς. Όλα είναι θαυμάσια, τραγουδισμένα δέ από τον εξαίρετο Τίνο Ρόσι γίνονται ακόμα θαυμασιώτερα.

ΛΙΓΕΣ ΕΙΝΑΙ ΕΚΕΙΝΕΣ ΟΙ ΟΡΧΗΣΤΡΕΣ που μπορούν να συναγωνισθούν τὴν ορχήστρα Μπέλα Σάντερς στο ταγκό. Η θαυμάσια αυτή ορχήστρα, ή τόσο κοσμογαπημένη, κατέχει τὰ σκήπτρα του ταγκό επί σειράν ετών. Δεν είναι μόνον ο πλούτος της σε όργανα και τὸ θαυμάσιο δέσιμό της σαν σύνολο που τὴν κάνουν άξιοθαυμάσια. Είναι, προπάντων, ή έκλογή των κομματιών που γίνεται με τὴν προσοχή, ώστε τὸ κάθε τί που παίζεται από τὴν ορχήστρα Μπέλα Σάντερς να είναι και μιὰ μεγάλη επιτυχία. Έτσι, σήμερα, μπορούμε για άλλη μιὰ φορά να τὴν θαυμάσουμε στον δίσκο 423259 ΡΕ, τής «Φίλιπς», όπου μάς παίζει τὰ περίφημα ταγκό «Έλ Παράιζο», «Ροζάριο», «Έλ Παντέρο» και «Λά Έλενα», που θα ένθουσιάζουν τούς φίλους του χορού και τῶ δικῶ του ταγκό.

ΠΟΛΥΝ ΚΑΙΡΟ ΕΧΟΥΜΕ ΝΑ ΜΙΛΗΣΟΥΜΕ για τον Έλδισ Πρίσλεϋ και θὰ παραπονοῦνται οι φανατικοί όπαδοί του. Τὸ περίεργο, λοιπόν, είναι ότι ενώ οι περισσότεροι τραγουδιστάι έχουν φίλους ή θαυμαστάς, ο Έλδισ έχει όπαδούς, και φανατικούς μάλιστα. Όλοι, λοιπόν, αυτοί οι όπαδοί του θὰ πλέουν σε πελάγη εύτυχίας όταν ακούσουν τον δίσκο 726, τής R.C.A., όπου ο Πρίσλεϋ τραγουδά δύο κομμάτια εκ διαμέτρου αντίθετα. Τὸ ένα είναι θεότρελλο και τ' άλλο πολύ ήρεμο. «Αί γκόντ στάνκ» ονομάζεται τὸ πρώτο και «Ουάν νάιτ» τὸ δεύτερο. Δεν έχετε δέ παρά να μετρήσετε τὰ εκατομμύρια αντίτυπα του δίσκου που πουλήθηκαν στην Αμερική, για να καταλάβετε ότι ο Έλδισ Πρίσλεϋ όχι μόνον ζῇ, όχι μόνον βασιλεύει, αλλά κάτι περισσότερο.

ΚΑΙ ΘΑ ΤΕΛΕΙΩΣΟΥΜΕ, ΓΙΑ σήμερα, τὸ σημείωμά μας με τὴν γλυκειά φωνή του Νάτ-Κίνγκ-Κόουλ, που μάς τραγουδά τὸ άραιότατο «Λούκιν μπάκ». Ο Νάτ, ο μεγαλύτερος τραγουδιστής των τελευταίων ετών, εξακολουθεῖ να παραμένει ο ύπ' άριθμόν ένα τραγουδιστής τής Αμερικής και του κόσμου. Κάθε του τραγουδι είναι και μιὰ μεγάλη επιτυχία που σπανίως λείπει από τις δισκοθήκες των φίλων τής έλαφράς μουσικής. Δίσκος «Κάπιτολ» F 3939.

Από τὰ βιβλία

...πού μάς έστειλαν

«Η ΠΟΛΙΤΕΙΑ ΕΞΣΚΕΠΗ». ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ ΓΕΡΑΣΙΜΟΥ Γρηγόρη. «Δίφρος». Αθήναι 1958. Δεν θα δεχθῇ ο άναγνώστης με τὴν ίδια διάθεση όλες τις σελίδες του βιβλίου του Γ.Γ. Και αυτό, γιατί τὰ τρία από τὰ δέκα διηγήματα τής συλλογής, «Τὸ Δόντι», «Ο θρήνος τής λάσπης», «Η τάν ή επί τας», είναι, άνεπιθύλακτα, άριστουργήματα, που κατ' άνάγκη θεσμοθετοῦν ένα μέτρο και μιὰ ύποχρέωση για τον συγγραφέα τους. Τὸ ίδιο θα λέγαμε και για τὸ «Τρελλό Παιδί» —δυσλμένο από τὸ αίμα και τὰ δάκρυα τής Κατοχής—αν ο διαφανής συμβολισμός του τέλους δεν τὸ επέχριε με κάποια κοινοτοπία. Άναντίρρητα, ο ρωμαλέος τεχνίτης του λόγου, ο σταθερός κάτοχος των έκφραστικών μέσων είναι παρών σε κάθε φράση του βιβλίου. Καμμιὰ άνισομέρεια ή κάμψη στη στέρια, δοζώντωση γλώσσα. Άλλωστε, και τὰ υπόλοιπα έπτά διηγήματα θὰ ήταν άρκετά για να του εξασφαλίσουν θέση σημαντική στην πεζογραφία μας. Ο Γ.Γ. κινείται μέσα σ' ένα άποκλειστικά δικό του κόσμο, με τὴν έντονη γεύση του τραγικού και του άδυσώπητου. Με λίγες καίριες πινελιές στήνει τούς ανθρώπους του, όλους πολύ «δικούς μας», σάρκα από τὴ σάρκα μας, όλους μέσα σ' ένα γνώριμο περιβάλλον —έλληνική έπαρχία ή ύπαιθρο. Ακόμη και στα φανταστικά —συμβολικά διηγήματά του. «Τὸ ταξίδι τής Έλένης», «Η Πολιτεία Εξσκεπη» (που δίνει τὸν τίτλο και στη συλλογή), «Η ζωή και τὸ έργο του καλλιτέχνη Α. Σκόπα». Τὸ έξωλογικό στοιχείο είναι συνυφασμένο με λεπτομέρειες καθημερινότητας και συνθέτουν μιὰν ατμόσφαιρα που επιβάλλεται. Είναι ή δεύτερη συλλογή διηγημάτων που προσφέρει μέσα σε είκοσι χρόνια ο Γ.Γ. Όσο λίγη έμως και αν είναι ποσοτικά ή προσφορά του, ή ποιότητά της είναι τόσο ύψηλή, που τον τοποθετεί στην πρώτη γραμμή τής νεοελληνικής πεζογραφίας.

«Η ΠΡΩΤΗ ΜΕΡΑ ΕΝΟΣ ΑΝΘΡΩΠΟΥ». ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ Λουκιανού Ζαμίτ. Έκδόσεις «Κερκυραϊκά Χρονικά». Κέρκυρα 1959.

Παρ' όλο που ο συγγραφέας, άκόμα και όταν σε πρώτο πρόσωπο άφηγῆται άναμνήσεις του από τὴν Κορέα —«Η τελευταία θάρδια»— εξαφανίζει τὸν εαυτό του μέσα στον κόσμο που περιγράφει, ο κύριος πρωταγωνιστής και στα έννέα διηγήματα τής συλλογής είναι ή προδιάθεσή του. Βέβαια, λίγο πολύ, αυτό συμβαίνει σε κάθε τεχνίτη του λόγου, αλλά εκείνο που καταξιώνει τὸ έργο τεχνίτη είναι ή πολυμέρεια, ή ποικιλία, ή εύρύτητα τής προδιαθέσεως. Δυστυχώς δεν μπορούμε να πούμε τὸ ίδιο για τὴν περίπτωση του κ. Α.Ζ. Οι βασανισμένοι, άποκτηνόμενοι χωρικοί του, οι εξεθλιωμένοι τύποι των καπηλειών μπορεί να είναι από τὴ μιὰ όψη τούς παρυσιαίς. Άλλά δεν έχουν αντίλογο, γιατί ο γεννητῶρ τους δεν έχει αντίλογο μέσα του.

«ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΠΟΡΕΙΑ». ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ των Οικονομικών Έξελίξεων. Τεύχος Ι. Μάρτιος 1959.

Μιὰ νέα οικονομική επιθεώρηση με έπικαιρα και φλέγοντα διεθνή και ελληνικά ζητήματα. Ένδεικτικώς σημειώνουμε: «Πρὸς ρευστοποίησιν των παγωμένων», «Τὸ Διυλιστήριο Πιτρελαίου», «Η Βρετανία έναντι τής Εύρώπης». Άλλά όφειλομε να σημειώσουμε και τὴν άρτια από κάθε άποψη και καινοφανή για τὴν ελληνική δημοσιογραφία έμφάνιση του περιοδικού.

Esthetique de l'Art Byzantin. Ρ. Α. Michelis, Flammarion, Paris 1959.

Πρόκειται για τὴν έμπεριστατωμένη μελέτη του καθηγητῶ του Πολυτεχνείου κ. Ρ. Α. Μιχελή, «Αίσθητική θεώρηση τής Βυζαντινής Τέχνης», που έξεδόθη άγγλικά πρὸ τετραετίας. Η γαλλική του έκδοση έχει ένταχθῇ στην «Αίσθητική διδασχική» του πασίγνωστου παρισινού σίκου Flammarion, είναι έξαιρετικά φροντισμένη και περιλαμβάνει έκατον πέννις εικόνες.

ΚΟΥΖΙΝΑ

Τα 74%

Τών μαγνητοφώνων που παρήγαγε και διέθεσε στην παγκόσμιο αγορά ή Γερμανική Βιομηχανία είναι:

GRUNDIG

Κι' αυτό γιατί οι ειδικοί γνωρίζουν ότι: ΚΑΘΕ ΤΕΧΝΙΚΟ ΕΠΙΤΕΥΓΜΑ ΤΗΣ GRUNDIG ΣΗΜΕΡΑ, ΑΥΡΙΟ ΘΑ ΧΑΙΡΕΤΙΣΘΗ ΩΣ ΠΡΟΟΔΟΣ.

Τα μαγνητόφωνα GRUNDIG διατίθενται σε μεγάλη ποικιλία τύπων για άνετώτερη έπιλογή.

Στα καλά καταστήματα Ραδιοφώνων μπορείτε να δοκιμάσετε και να μελετήσετε τὰ μαγνητόφωνα GRUNDIG χωρίς καμμιάν ύποχρέωσιν.

TK20
Δεξ. 4,950

ΤΟ ΣΗΜΑ ΤΗΣ ΑΝΩΤΕΡΟΤΗΤΟΣ

GRUNDIG: ΤΑ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΑ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΑ ΜΑΓΝΗΤΟΦΩΝΩΝ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ.

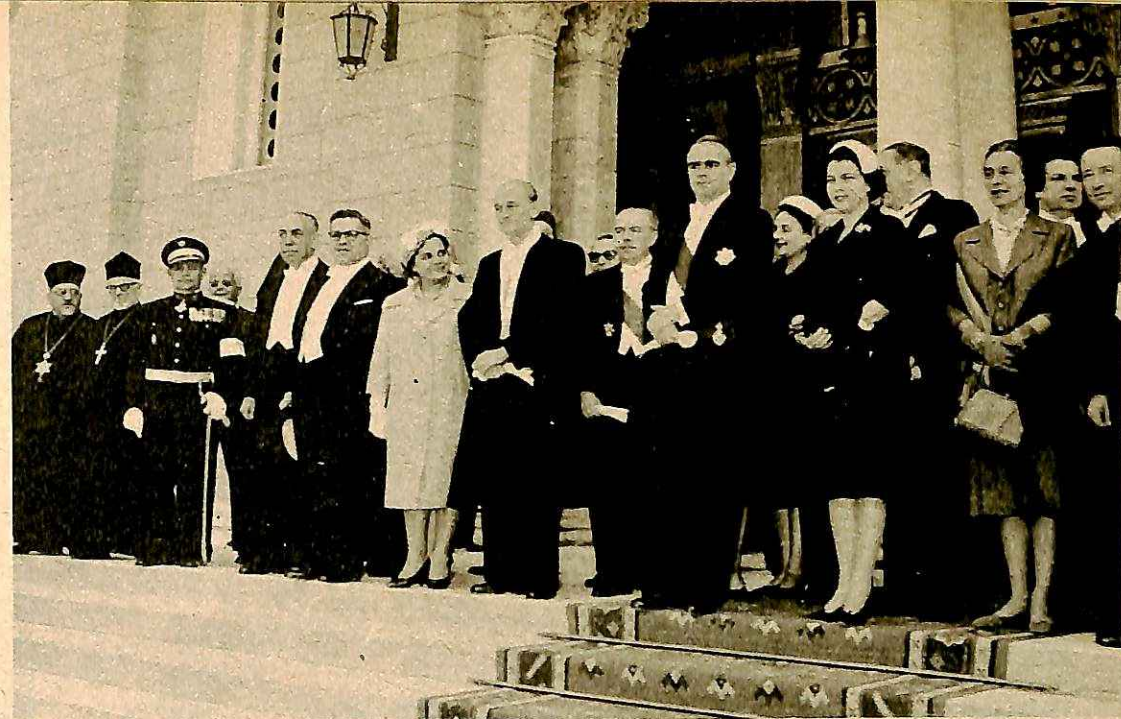

25η Μαρτίου:

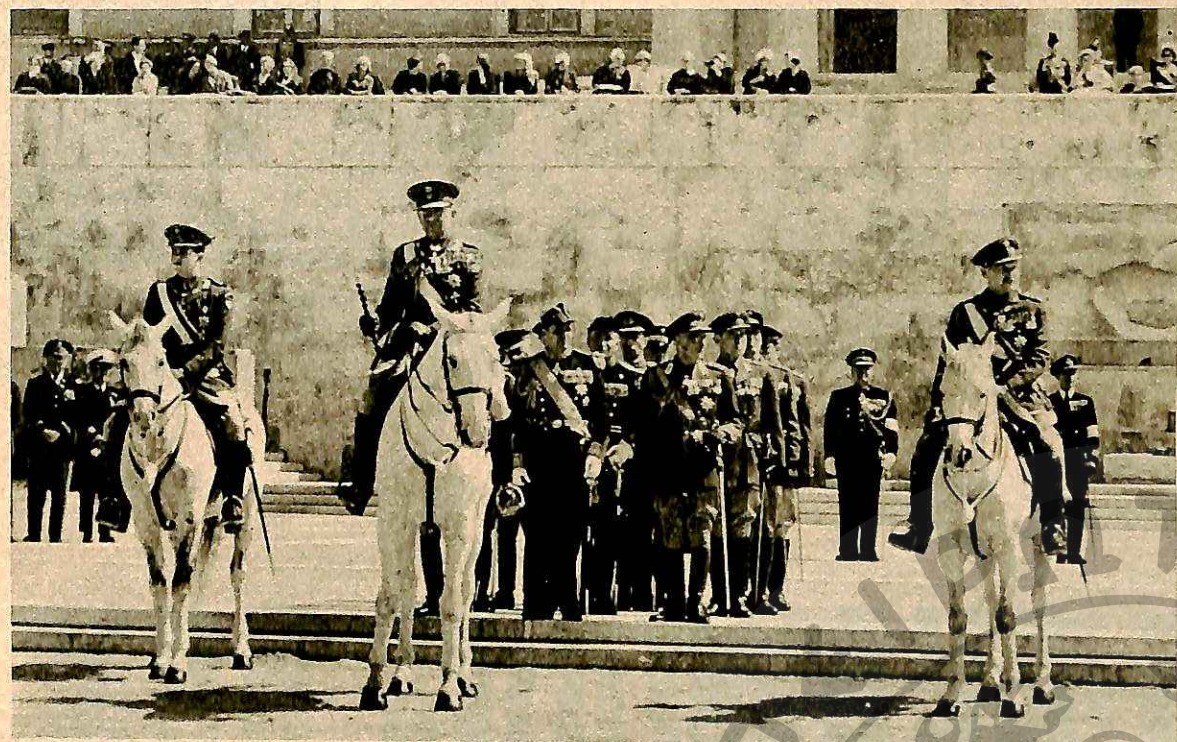
Η πρόσφατη ανεξαρτησία της Κύπρου προσέδωσε στον εφετεινό εορτασμό της Έθνικής Παλιγγενεσίας παλμό πατριωτικής εξάρσεως και ένθουςιασμού. Από τα Παλαιά Άνάκτορα, όπου επέστρεψαν μετά τη δοξολογία, ο Βασιλεύς, η Βασίλισσα και οι πριγκίπισσες Σοφία και Ειρήνη ετοιμάζονται να καταλάβουν τις προκαθορισμένες θέσεις, για να παρακολουθήσουν την καθιερωμένη παρέλαση.

Δοξολογία:

Το ύπουργικό συμβούλιο, μετά το τέλος της πανηγυρικής δοξολογίας, εξέρχεται του μητροπολιτικού ναού. Διακρίνονται, εκτός του πρωθυπουργού και της κυρίας Καραμανλή, ο αντιπρόεδρος της κυβέρνησεως κ. Π. Κανελλόπουλος και οι ύπουργοι κ.κ. Λεων. Δερτιλής, Κ. Καλλίας και Κων. Τσάτσος με τās συζύγους των.

(Φωτ. Μεγαλοκονόμου)

(Φωτ. Ήν. Φωτορεπόρτερς)

Παρέλαση:

Αφού κατέβησε στέφανο στο Μνημείο του Άγνωστου Στρατιώτου, ο Βασιλεύς, περιστοιχισμένος από τον διάδοχο Κωνσταντίνο και τον πρίγκιπα Πέτρο, κατέλαβε την τιμητική θέση, ενώ η Βασίλισσα και οι πριγκίπισσες παρακολουθούσαν την παρέλαση των ενόπλων δυνάμεών μας από το διάζωμα του Μνημείου.

Ε.Ο.Κ.Α.:

Χιλιάδες λαού ξεσπασαν σε ούρανομήκεις ζητωκραυγές όταν, ανάμεσα στα άλλα τμήματα που συμμετέσχον στον πανηγυρισμό της έθνικής επετείου στη Ρόδο, παρήλασαν εν σώματι, και με επί κεφαλής την ελληνική σημαία, οι 22 Κύπριοι αγωνιστάι της Ε.Ο.Κ.Α., που φιλοξενούνται τώρα στη νήσο.

Συνεστίαση:

Την ατμόσφαιρα ένθουςιασμού, που έπικρατεί στην ανεξάρτητη Κύπρο, μαρτυρεί και το «γλεντάκι» που έστησαν δυο τέως καταζητούμενα παλληκάρια της Ε.Ο.Κ.Α., ο Αύγερινος Κυριάκος και ο Χαράλ. Ίωάννου, με τούς άλλοτε άπεινεις διώκτες τους, τούς άλεξιπτωτιστές, τούς περιδότηους «κόκκινους διαδόλους».

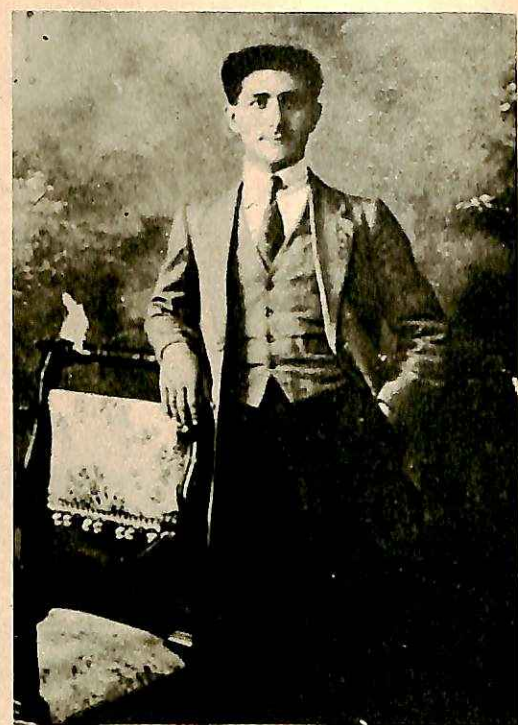
(Φωτ. Μεγαλοκονόμου)

(Φωτ. Έλλην. Φωτορεπορτάζ)

Η ΜΟΡΦΗ ΤΟΥ ΔΙΓΕΝΗ ΑΠΑΣΧΟΛΕΙ ΤΟΝ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΑΙ ΔΙΕΘΝΗ ΤΥΠΟ

Ένας «άσημαντος άνθρωπάκος που έφερε το πένθος και τη θλίψη σε τόσα αγγλικά σπίτια», «μικρόσωμος ήρωας του Τσάρλι Τσάπλιν», «άκληρος, τολμηρός, άσυνείδητος αντίπαλος... άμείλικτος». Μ' αυτές τις σχετλιαστικές εκφράσεις, που προδίδουν το όλιγότερο μίσος, σεβαστή μερίδα του αγγλικού τύπου φιλοδώρησε «γενναίοφρονα» τον αντίπαλο που κατεξευτέλισε την περιβόητη 'Ιντέλλιτζενς Σέρβις. «Επί τέσσερα ολόκληρα χρόνια τον καταδιώκαμε με όλα τα μέσα που διέθετε η στρατιωτική μας ύπηρεσία πληροφοριών», έχει τουλάχιστον την ειλικρίνεια να ομολογήσει ο αντισυνταγματάρχης Α. Σκώτλαντ. Και είναι τούτο, ένας από τους μεγαλύτερους άθλους του ελευθερωτού της Κύπρου, που ένας άλλος "Αγγλος, ο συνταγματάρχης Ουίντλ, καθηγητής του στη γαλλική «Σχολή Πολέμου» στα 1933, περιγράφει σαν «έπιμελή, σταθερό χαρακτήρα, λίαν άξιαγάπητο». "Ας ακούσωμε όμως σε τι άποδίδει την έπιτυχία του ο ίδιος στρατηγός Γρίβας.

Ο Γρίβας 19 χρονών, στα 1917, άπόφοιτος του γυμνασίου Λευκωσίας, λίγο πριν γίνει Εύελπις.

Ο σημερινός θρυλικός Διγενής (στο κέντρο), έδώ και 24 χρόνια, με φίλους σε μία παραλία του Σαρωνικού. Από τότε, λένουν, άνειρευόταν την ελευθερία της Κύπρου.

Ταγματάρχης του Έλλ. Στρατού, Έπιτελάρχης της Β' Μεραρχίας, στον Έλληνοϊταλικό πόλεμο

(Α.Γ.Ρ.)

Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΠΟΥ ΕΠΑΙΞΕ ΜΕ ΤΟΝ ΘΑΝΑΤΟ

ΜΙΑ ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ-ΣΚΙΑΓΡΑΦΙΑ ΤΟΥ ΘΡΥΛΙΚΟΥ ΑΡΧΗΓΟΥ ΤΗΣ Ε.Ο.Κ. Α.

Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ που με ύποδέχτηκε όρθιος πίσω από το γραφείο του φορούσε μία μπέζ φανέλλα, είχε βασανισμένο πρόσωπο και άραιά γκριζα μαλλιά. Άλλά τα μάτια του έλαμπαν.

«Μού φαίνεται σαν ψέμα ότι ξαναβρίσκομαι στο σπίτι μου, ήταν τα πρώτα λόγια του στρατηγού Γρίβα. Σαν όνειρο. Πάλεψα με ένα σκληρό αντίπαλο. Δεν είχα το δικαίωμα να έλπιζω στην ήμερα του γυρισμού μου. Γιατί δεν κάθασθε;».

Χαμογέλασε.

«Όσο για μένα έχω συνηθίσει να μένω όρθιος», συνέχισε.

“Ένα αδύνατο σιωπηλό αγόρι...»

ΓΕΝΝΗΘΗΚΕ το 1898 στη Λευκωσία. Ο πατέρας του, έμπορος τροφίμων, καταγόταν από το Τρίκωμο, ένα χωριό κοντά στην πρωτεύουσα της μεγαλονήσου.

Οι περιγραφές εκείνων που τον γνώρισαν στα παιδικά του χρόνια μάς τον παρουσιάζουν σαν ένα αδύνατο και σιωπηλό αγόρι με στοχαστικά μάτια.

«Είχε από μικρό παιδί μία σιδερένια θέληση», άφηγούνται οι δικοί του.

Το αδύνατο και σιωπηλό αγόρι έγινε ήρωας. Σπούδασε στο γυμνάσιο της Λευκωσίας. Άργότερα, το 1917, μπήκε στη Σχολή Εύελπίδων. Ο αντιστράτηγος κ. Βλάβικος, που διετέλεσε καθηγητής του Διγενή στη Σχο-

λή, λέει σήμερα. «Ήταν ο καλύτερός μου μαθητής». Το 1928 πηγαίνει στη Γαλλία όπου φοιτά στη Σχολή Πολέμου. Άποφοιτά με πρώτο βραβείο.

Στον πόλεμο έχει το βαθμό του ταγματάρχου και είναι έπιτελάρχης της Β' Μεραρχίας. Άργότερα, κατά τη διάρκεια της κατοχής, αναμειγνύεται στην αντίσταση και το 1942 ιδρύει την «Χ». Μετά τον πόλεμο πολιτεύεται, αλλά χωρίς έπιτυχία. Και το 1953 ιδρύει σε ένα δικηγορικό γραφείο των Άθηνών την ΕΟΚΑ.

“Ετσι απλά και λακωνικά διηγείται την ιστορία του ο άνθρωπος αυτός που έγινε στα 56 του χρόνια το σύμβολο όκτώ εκατομμυρίων Έλλήνων.

«Φαντάζομαι ότι θα άρχισε να σχεδιάζει τον άγώνα της Κύπρου άφάτου ένοιώσε τον έαυτό του ότι υπάρχει», λέγει η γυναίκα του.

Ο στρατηγός Γρίβας και η Βασιλική Ντέκκα παντρεύτηκαν το 1938. Και μένουν από την ήμερα του γάμου τους στο λιτό και άπείριτο διαμέρισμα της οδού Νηλέως 6, που πολιορκείται σήμερα ήμερα και νύκτα από δεκάδες δημοσιογράφους και φωτορεπόρτερς.

Είχα την ευκαιρία να συναντήσω το στρατηγό Γρίβα αρκετές φορές από την ήμερα της άφίξιάς του στην Άθήνα. Τον ύποδέχτηκα στο σπίτι του, μαζί με τη γυναίκα που και πούς στενότερους συγγενείς του, εκείνο το άλησημένο μεσημέρι της Τρίτης, 17 Μαρτίου. Δύο ήμερες μετά με έκάλεσε να γευματίσω μαζί του. Μιλήσαμε επί πολλή ώρα και για άρκετα θέματα. Προσπάθησα να τον δώ όχι όπως βλέπουν συνήθως οι δημο-

σιογράφοι μία προσωπικότητα —κρατώντας στο χέρι μολύβι και χαρτί και βομβαρδίζοντάς τον με ερωτήματα του τύπου, «Ποιά είναι η γνώμη σας για το τάδε θέμα» ή «Τί θα είχατε να προσθέσετε στο δεινά ζήτημα». Το μόνο ουσιαστικό αποτέλεσμα που έπιτυγχάνουν οι ερωταποκρίσεις του είδους αυτό είναι ότι σου άφαιρούν κάθε έλπίδα να γνωρίσης το πρόσωπο που έχεις απέναντί σου. Προσπάθησα να δώ τον στρατηγό Γρίβα σαν έμ α ν ά π λ ο ά ν θ ρ ω π ο, όπως είναι στο σπίτι του, όταν το μεσημέρι διακοπούν για λίγο οι επίσημες επισκέψεις και ο Διγενής ψιθυρίζει στη γυναίκα του.

«Το πιστεύεις ότι έδώ κουράζομαι περισσότερο άπ' την Κύπρο; Τί έτοιμασες για σήμερα; Νοστάλγησα να δοκιμάσω το κυπριώτικο άγρίνι».

Παιγνίδι με τον θάνατο

ΤΙ ΕΙΝΑΙ το άγρίνι; Τα μάτια του Γρίβα χαμογελούν όπως κάθε φορά που έτοιμάζεται να μιλήσει για την πατρίδα του. Είναι το πιο νόστιμο, το πιο τρυφερό κρέας που δοκίμασες ποτέ σου. Είναι ένα ζώο που μοιάζει με αγριοκάτσικο. Οι Άγγλοι άπαγορεύουν τη θήρα του άγρινιού και τα παλληκάρια της ΕΟΚΑ δισταζαν να τα κυνηγήσουν για να μη προδοθούν από τις ντουφεκιές.

«Ένα βράδυ που κοιμόμουν στο άντίσκηνό μου, στο Τρόδος, άκουσα

πηδήματα άγρινιού. Δεν άνθεξα. Πήρα το όπλο μου και πετάχτηκα έξω από το άντίσκηνο».

Το χαμόγελο που λάμπει στο πρόσωπο του στρατηγού Γρίβα, καθώς άφηγείται την περιπέτειά του, είναι το χαμόγελο του ανθρώπου που έπαιξε πολλές φορές με το θάνατο.

“Ε π α ι ξ ε —ποτέ η λέξη αυτή δεν είχε τελειότερη έφαρμογή από την περίπτωση αυτή. Ο Διγενής δεν έπαψε ούτε μία στιγμή να είναι ο γελαστός ήρωας που με το ένα του χέρι κρατούσε το όπλο και με το άλλο έγραφε στη γυναίκα του.

«... και σε παρακαλώ να φυλάξης τα γραμματόσημα που σου στέλνω. Είναι για τη συλλογή μου».

Οι γραμμές αυτές γράφονταν επάνω σε μία χιονισμένη κορυφή του Τρόδου, ενώ 25.000 Άγγλοι στρατιώτες έρευνούν την περιοχή για να τον συλλάβουν. Άλλά κανένας κίνδυνος δεν μπορεί να κάνει τον Διγενή να ξεχάσει τα γραμματόσημά του.

Ποιό είναι το μυστικό του παράξενου αυτού και γενναίου ανθρώπου που ξεκίνησε στα πενήντα έξη του χρόνια να ελευθερώσει την πατρίδα του από μία αυτοκρατορία; «Δεν έχω καμμία υπερφυσική ικανότητα, είπε ο ίδιος ιστούς δημοσιογράφους που τον συνήντησαν στη Λευκωσία. Τα μόνα

«ΔΕΝ ΕΙΧΑ τὸ δικαίωμα νὰ ἐλπίζω στὴν ἡμέρα τοῦ γυρισμοῦ μου», ἐξομολογεῖται ὁ στρατηγός. Σήμερα δρῖσκεται νικητὴς στὸ σπίτι του, στὸ γραφεῖο του, στὸ ἴδιο γραφεῖο ὅπου ἀμέτρητες ξάγρυπνες νύκτες πέρασε, μελετώντας καὶ καταστρώνοντας τὰ σχέδια τῆς δράσεώς του.

Τὸ μυστικό του: Νὰ ψυχολογῇ καλὰ τὸν ἀντίπαλό του, νὰ βρίσκεται κοντά του, στὶς γραμμές του, ὅταν ὅλοι δὲν μποροῦν νὰ ὑποδέσσουν τόση τόλμη καὶ δάρρος

πού. εἶχα ἦταν ψυχραιμία καὶ θέληση». Ἀλλὰ οἱ δημοσιογράφοι περίμεναν ν' ἀκούσουν κάτι ἐντυπωσιακώτερο ἀπὸ τὰ χεῖλη τοῦ Διγενῆ. Οἱ πράξεις τοῦ ἀνθρώπου αὐτοῦ ἔχουν μιὰ ρομαντικὴ μεγαλοπρέπεια. Παίζει μὲ τὸν κίνδυνον κάθε στιγμῇ. Ἡ σκιά του εἶναι παντοῦ. Συχνὰ κυκλοφορεῖ στοὺς δρόμους τῆς Λευκωσίας καὶ τῆς Λεμεσοῦ χωρὶς νὰ τὸν ἀναγνωρίζουν. «Σὰς εἶδα πολλὰς φορές στὸ δρόμο, ἀλλὰ δὲ μὲ γνωρίζατε», εἶπε στὴν ἀδελφὴ τοῦ Μακαρίου ποῦ μένει στὴ Λευκωσία.

Καμμιὰ προφύλαξη!

ΘΑ ΜΠΟΡΟΥΣΕ κανεὶς νὰ χαρακτηρίσῃ τὶς πράξεις αὐτὲς τοῦ Διγενῆ ὡς ἐπιδείξεις ἥρωϊσμοῦ; Ὁχι. Τὸ δόγμα τοῦ Γρίβα εἶναι ἀπὸ ἀνέκαθεν: «Ἡ καλύτερη προφύλαξη εἶναι νὰ μὴν παίρνης κ α μ μ ι ἂ π ρ ο φ ὕ λ α ξ η». Ἔρεϊ νὰ ψυχολογῇ τὸν ἀντίπαλό του. Κατὰ τὴν κατοχὴ εἶχε τὸ γραφεῖο τῆς ὀργανώσεώς του μέσα στὴ μύτη τῶν Γερμανῶν. «Ἐλαδὲς μέτρα προφυλάξεως; συνήθιζε νὰ λέῃ στοὺς συνεργάτες του. Πῆρες μαζί σου σωματοφύλακες; Χάθηκες».

Αὐτὸ τὸ δόγμα τὸ ἐτήρησε σὲ ὅλη τὴν πολυτάραχη ζωὴ του. Τὸ 1947 ὁ Γρίβας μὲ τὸν ὑπασπιστὴ του Γαζουλέα θρῆθηκαν στὴν Τρίπολη. Ὁ διοικητὴς τῆς χωροφυλακῆς συνέβη νὰ γνωρίζῃ τὸν Γρίβα καὶ τοῦ ἔκανε τὸ θράδυ τὸ τραπέζι. «Εἶναι πολὺ ἐπικίνδυνον νὰ ταξιθεύετε μόνος στὰ μέρη αὐτά, τοῦ εἶπε. Θὰ σὰς ἰδῶσω μιὰ συνοδεία ἀπὸ χωροφύλακες».

Ὁ στρατηγὸς βὲν φάνηκε νὰ ἐνθουσιάζεται μὲ τὴν πρότασιν ἐκείνη, ἀλλὰ ὁ διοικητὴς ἐπέμενε. «Φοβάμαι ὅτι αὐτὴ ἡ κολασυνὴ τοῦ φίλου μας μπορεῖ νὰ μᾶς στοιχίσῃ ἀκριβῶς, ψιθύρισε ὁ Γρίβας στὸν Γαζουλέα. Ἐκανε πὼς δέχτηκε καὶ μετὰ τὸ τραπέζι αὐτὸς καὶ ὁ ὑπασπιστὴς του, ἀντὶ νὰ γυρῶσιν στὸ ἱενοδοχεῖο τοὺς ἔφυγαν ὀλομόναχοι γιὰ τὴ Σπάρτη.

«Φεύγω γιὰ χρόνια»

ΑὐΤΟ ΕἶΝΑΙ ἓνα ἀπὸ τὰ δόγματα τοῦ στρατηγοῦ Γρίβα. Ἡ ζωὴ του, ἀπὸ τὴν ἀρχὴ τῆς στρατιωτικῆς του ἱστοριοδρομίας ὡς σήμερα, στηρίζεται σὲ ἓνα ἄθροισμα ἀναλόγων δογμάτων. Εἶναι ἀπίστευτο πὼς ὁ ἀνθρώπος αὐτὸς μπορεῖ νὰ ἐπιβάλλεται στὸν ἑαυτό του. Τίποτε δὲν τὸν κάνει νὰ ξεθύγη ἀπὸ τὴ γραμμὴ ποῦ ἔχαραξε. Γιὰ τὸν πολὺ κάσμο, ποῦ παρακολουθεῖ τὶς πράξεις του ἀπὸ τὶς ἐφημερίδες, εἶναι ἓνας θαρραλέος μαχητὴς, ἀλλὰ γιὰ ἐκείνους ποῦ τὸν ζοῦν ἀπὸ κοντὰ εἶναι, πρὶν ἀπὸ κάθε τι ἄλλο, ἓνας ἀνθρώπος ποῦ σκέπτεται πάρα πολὺ. Τὶς τελευταῖες ἡμέρες πρὶν φύγῃ στὴν Κύπρον, τὸ φῶς στὸ γραφεῖο του ἀνάβε ὡς τὰ ξημερώματα. Ὁ Γρίβας μελετοῦσε τὸ καθετὶ ποῦ πίστευε ὅτι ἀφορὰ τὸν ἀγῶνα του. Γράμματα ἀπὸ τὴν Κύπρον, σχέδια, χάρτες. Ἦξερε ἀπὸ πρὶν μὲ κάθε λεπτομέρεια σχεδὸν τί θὰ συναντοῦσε. «Δὲν φεύγω γιὰ δύο καὶ γιὰ τέσσερις μῆνες, ἀλλὰ γιὰ χρόνια», εἶπε σὲ ἓνα συνεργάτη του τὴν παραμονὴ τῆς ἀναχωρήσεώς του.

Μαθηματικὴ προετοιμασία

Ἡ ΘΕΛΗΣΗ του εἶναι ἐκπληκτικὴ. Μόνος του ἐδιάβασε καὶ ἔμαθε ἀγγλικά καὶ Συνταγματικὸ Δίκαιο. Διαβάει ὅ,τιδήποτε ἀφορὰ τὴν Κύπρον καὶ τὸ μέλλον τῆς. Λίγες ἡμέρες πρὶν ριχθῇ στὴ μεγάλη περιπέτεια, τὸ πλάνο τοῦ ἀγῶνα του εἶναι ἑτοιμο. Ἔρεϊ μὲ ἀκρίβεια πόσους ἀνδρες διαθέτει καὶ πόσους ὁ ἀντίπαλός του. Ἔρεϊ ποῦ θὰ δράσῃ κάθε ομάδα, τί μεθόδους θὰ ἐφαρμόσῃ καὶ ποιοὶ θὰ εἶναι οἱ πρῶτοι στόχοι. Εἶναι ἓνας ἀνταρτοπάλεμος σοφὰ σχεδιασμένος γιὰ νὰ ἀναπροσαρμόζεται διαρκῶς. Ἐνός ἀνταρτοπάλεμος ὑπολογισμένος μὲ μαθηματικὴ ἀκρίβεια ὡς τὴν τελευταία λεπτομέρεια. Πρὶν φύγῃ τὸ πρῶτο φορτίο πυρομαχικῶν γιὰ τὴν Κύπρον (Αὐγούστου 1954) ὁ Γρίβας ἰρωτᾷ ἓνα συνεργάτη του: «Πόσα φυσίγγια ἔχουμε;» Ὁ συνεργάτης του τὸν ἀπενίζει κατὰπληκτος. «Δὲν ξέρω», τοῦ ἀπαντᾷ. «Μετρήσαμε τὰ ὅπλα καὶ τὶς βόμβες, ἀλλὰ ὄχι καὶ τὰ φυσίγγια». Τὸ πρόσωπό τοῦ Διγενῆ σφηνεφιάζει. «Γιατί; Νὰ τὰ μετρήσετε τώρα. Θέλω νὰ ξέρω τὸν ἀκριβὲ ἀριθμὸ τους». Ἐπιστρατεύεται ἀμέσως ἓνα συνεργ-

γεῖο ποῦ μετρᾷ ὅλο τὸ θράδυ καὶ τὴν ἄλλη μέρα τὸ πρῶτ. Τέλος ὁ ἀριθμὸς βγαίνει. «Τόσο ὑπελόγησα, λέει ἱκανοποιημένος ὁ Διγενής. Βλέπεις ὅτι τίποτε δὲν εἶναι ἀδύνατον;».

«Δὲν εἶμαι ἔμπορος»

ΑΝ ΘΑ ΗΘΕΛΕ κανεὶς νὰ συνοψίσῃ σὲ μιὰ φράσιν τὴν προσωπικότητα τοῦ Διγενῆ θὰ μπορούσε νὰ πῇ ὅτι εἶναι ὁ ἀνθρώπος ποῦ πρὶν ἀπὸ τὸ σεβασμὸ τῶν ἄλλων ἐπιδιώκει νὰ κερδίσῃ τὸ σεβασμὸ τοῦ ἑαυτοῦ του. Δὲν ἔχει ἀδυναμίες, (ἐκτὸς ἀπὸ τὰ γραμματόσημα). Δὲν πίνει, δὲν παίζει χαρτιά, δὲν ξευχτά (ἐκτὸς ἀπὸ τὶς φορές ποῦ ἔχει νὰ μελετήσῃ κάποιο πρόβλημα καὶ δὲν τὸν φθάνει ἡ ἡμέρα). Τρώει ἐλάχιστα. Συχνὰ παραμελεῖ τὴν ἐμφάνισή του. Τὸ Θησεῖο τὸν θυμᾶται χρόνια τώρα νὰ κυκλοφορῇ μὲ τὴν πατροπαράδοτη λευκὴ του καμπαρτίνα. Τὸν περισσότερο καιρὸ μένει μέσα στὸ σπίτι του. Ἀδιαφορεῖ γιὰ τὰ χρήματα. Εἶναι τίμιος καὶ ἀλύγιστος. Ὅταν κάποτε τοῦ προσέφεραν τὴ θέση τοῦ προέδρου σὲ κάποιο ταμεῖο, ὁ Γρίβας δὲν τὴ δέχτηκε. «Ἐχω τὴ σύνταξή μου τοῦ συνταγματάρχου, ἀπάντησε στοὺς φίλους του. Εἶναι κάτι περισσότερο ἀπὸ ἀρκετὴ γιὰ μένα. Ἄς πάρῃ τὴ θέση αὐτὴ κάποιος ἄλλος ποῦ ἔχει περισσότερη ἀνάγκη». Ὅταν τοῦ ἀνέφερα σὲ τραπέζι ὅτι οἱ Ἀμερικανοὶ προσφέρουν μυθώδη ποσὰ γιὰ νὰ ἀποκτήσουν τὰ ἀπομνημονεύματά του, μιὰ ἀστραπὴ πέρασε ἀπὸ τὸ ἐλέμμα του. «Δὲν εἶμαι ἔμπορος, μοῦ εἶπε. Δὲν μπορῶ νὰ ἐμπορευθῶ τὰ αἶμα τῆς Κύπρου. Τὴν ἀξία τῶν ἀπομνημονευμάτων μου ἂς τὴ διαχειρισθῶν οἱ συγγενεῖς τῶν θυμάτων τοῦ ἀγῶνα. Σ' αὐτοὺς ἀνήκουν ἄλλωστε».

Γεννημένος γιὰ ἡγέτης

ΜΠΟΡΕΙ σὲ κάθε περίπτωση νὰ κυριαρχῇ στὶς προσωπικὲς του ἐπιθυμίες. Εἶναι γεννημένος γιὰ ἡγέτης. Κατὰ τὴν πολιορκίαν τοῦ Θησεῖου (τὸ Δεκέμβριο) ὁ Γρίβας εἶχε ἀπομονωθῇ ἀπὸ τὴν οἰκογένειά του. Αὐτὸς καὶ μιὰ ομάδα συντρόφων του θρῖσκονταν στὶς ἀγγλικὲς γραμμές. Ἡ οἰκογένειά του εἶχε κρυφθῇ σὲ ἓνα σπῆτι τοῦ Θησεῖου. Οἱ στιγμὲς ἦσαν κρίσιμες. Κάποια στιγμῇ, μιὰ μικροῦλα —συγγενὴς τῆς οἰκογενείας— κατάρταρε νὰ γλιστρήσῃ στὴν περιοχὴ τῶν Ἀγγλων καὶ νὰ φθάσῃ ὡς τὸν Γρίβα.

«Ὅλοι οἱ δικοὶ σας εἶναι κρυμμένοι σὲ ἓνα σπίτι, ποῦ εἶπε. Δὲν μπορεῖται νὰ στεῖλετε ἓνα τᾶνκ νὰ τοὺς παραλάβῃ;».

Ὁ Γρίβας ζάρωσε τὰ φρύδια του. Μ π ο ρ ο ὕ σ ε , ἂν ἤθελε, νὰ ζητήσῃ ἓνα τᾶνκ ἀπὸ τοὺς Ἀγγλους. Ἦξερε ὅτι θὰ τοῦ τὸ διέθεταν.

—Εἶναι κρίσιμη ἡ κατάστασή τους; ρώτησε τὴ μικροῦλα.

—Πολὺ κρίσιμη. Ἀπὸ στιγμὴ σὲ στιγμὴ μπορεῖ νὰ τοὺς συλλάβουν.

—Ἄκουσε, τῆς εἶπε σοβαρὰ ὁ Γρίβας. Γύρισε πίσω καὶ πῆς τους νὰ ἐλπίζουν στὸ Θεό. Τᾶνκ δὲν μπορῶ νὰ τοὺς στεῖλω. Δὲν ἔχω τὸ δικαίωμα νὰ ζητήσω νὰ σώσω τὴν οἰκογένειά μου τὴ στιγμὴ ποῦ κι ἄλλες οἰκογένειες θρῖσκονται στὴν ἴδια θέση. Αὐτὸ νὰ τοὺς πῆς. Φύγε.

Ἡ καλύτερη εὐχή...

ἮΤΑΝ ΑΠΟΜΕΣΗΜΕΡΟ, περασμένες πρεῖς. Στὸ σπίτι τοῦ Γρίβα τὸ γεῖμα εἶχε τελειώσει. Ὁ Διγενής, κουρασμένος ἀπὸ τὶς πρωινὲς ἐπισκέψεις, ἀλλὰ εὐδαιμόνως πάντα καὶ ἀμιλητικός, μᾶς μιλοῦσε γιὰ τὴν Κύπρον, γιὰ τὶς παλαιμένες νύχτες σὲ Τρόδος καὶ γιὰ τὰ ἀγρίνια.

Κάποια στιγμὴ τσογκρήσαμε τὰ ποτήρια. —Σὰς εὐχομαι νὰ δοκιμάσετε γρήγορα στὴν Κύπρον ἀγρίνι, στρατηγέ, τοῦ εἶπε.

Τὰ μάτια τοῦ Διγενῆ θάμπωσαν ξαφνικά.

—Εἶναι ἡ καλύτερη εὐχή ποῦ μοῦ ἔκαναν ὡς τώρα, ψιθύρισε.

ΦΡ. ΓΕΡ.

Πρέπει να το μάθουν όλες η κοπέλλες

Θέλετε να φαίνοσθε πολύ πιο χαριτωμένη και να έχετε παντού επιτυχία; Προσέξτε την επιδερμίδα σας και διατηρήσατε το δέρμα σας δροσερό. Τα σπυράκια τα μαύρα μπιμπίκια και οι άνοικτοι πόροι καταστρέφουν την ωραία σας εμφάνιση. Απαλλαχτείτε λοιπόν γρήγορα από όλες αυτές τις ανωμαλίες, μεταχειριζόμενες την Κρέμα ημέρας ΤΟΚΑΛΟΝ που δα εξαφανίση άμέσως όλες τις μικροατέλειες της επιδερμίδος και δα σας χαρίση ένα δροσερό και βελουδένιο δέρμα. Δοκιμάσατε άμέσως σήμερα την Κρέμα ΤΟΚΑΛΟΝ ημέρας.

Έγχρωμα οπτικά κρύσταλλα ROSALUX

Τα έγχρωμα κρύσταλλα ROSALUX κατασκευαζόμενα δια της μεθόδου που χρησιμοποιούν τα μεγαλύτερα εργοστάσια οπτικών του κόσμου - δια μοριακής έκτοξευσης - εν κενώ αέρος - παρουσιάζουν τα κάτωδι πλεονεκτήματα: Έχουν όμοιομορφήν χρωματισμού. Έξασθενίζουν την έντασιν κάθε ισχυράς φωτεινής ακτινοβολίας ή αντανακλάσεως. Απαλύνουν τα χρώματα χωρίς να τα μεταβάλουν. Είναι ελαφρά και υπάρχουν σε μεγάλην ποικιλίαν χρωματισμών. Έγχρωμα κρύσταλλα ROSALUX κατασκευάζονται: Μυωπικά, πρεσβυωπικά, αστιγματικά και εν γένει διορθωτικά. Απορροφητικά ήλίου. Ηύξημένης φωτεινότητας δια κυνηγούς. Ειδικά δι' αυτοκινητιστάς.

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ ΕΙΣ ΟΛΑ ΤΑ ΚΑΛΑ ΟΠΤΙΚΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

Μιά εβδομάδα πέρασε, μια εβδομάδα έρχεται... Μιά εβδομάδα πέρασε, μια εβδομάδα έρχεται... Μιά εβδομάδα πέρασε, μια εβδομάδα έρχεται...

ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΗ ΕΠΙΣΚΟΠΗΣΙΣ

Η δημιουργηθείσα από το σοβιετικόν τηλεγράφων δια το Βερολίνο κρίσιμος κατάστασις, φαίνεται εισερχομένη εις στάδιον ύφεσεως. Η έπελθοσα μεταβολή τόνου πρέπει ν' αποδοθῇ εις την πρωτοβουλίαν του κ. Μάκ Μίλλαν, του οποίου η έπίσκεψις εις Μόσχαν συνετέλεσεν αποφασιστικῶς εις την εκκαθάρισιν τῆς ατμοσφαιρας. Ο Βρεταννός πρωθυπουργός επέτυχεν νά πείσῃ τοὺς Ρώσους νά δεχθῶν την εξέτασιν τοῦ προβλήματος τοῦ Βερολίνου εις τὸ πλαίσιον τοῦ διακανονισμοῦ τοῦ γερμανικοῦ ζητήματος καὶ τὴν συμμετοχὴν εις τὴν διάσκεψιν τῶν ὑπουργῶν Ἑξωτερικῶν, πού θά συγκληθῇ τὴν 11ην Μαΐου. Εἰς ἀντιστάθμισμα ὅμως υἱοθέτησε καὶ ανέλαβε τὴν ὑποχρέωσιν νά ἐπιτύχῃ τὴν συγκατάθεσιν τῶν δυτικῶν συμμάχων διὰ τὴν συζήτησιν τοῦ γενικωτέρου προβλήματος τῆς εὐρωπαϊκῆς ασφαλείας, βάσει τῶν γνωστῶν σχεδίων Ραπάκι-Κένναν, τὰ ὅποια προβλέπουν τὴν δημιουργίαν μιᾶς εὐρείας ἀποστρατιωτικοποιημένης ζώνης εις τὴν κεντρικὴν Εὐρώπην, καθὼς καὶ τὴν ἄρσιν τῶν ἀντιρρήσεων τῶν τριῶν δυτικῶν δυνάμεων διὰ τὴν σύγκλησιν διασκεψέως ἐπὶ ἀνωτάτου ἐπιπέδου. Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον, ὁ κ. Μάκ Μίλλαν συνήντησε τὸν πρόεδρον Ντέ Γκώλλ, τὸν καγκελλάριον Ἀντενάουερ καὶ τὸν πρωθυπουργὸν τοῦ Καναδά κ. Ντιφενμπάιηκερ καὶ ἐν συνεχείᾳ, ἔχων τὸ κατ' ἀρχὴν σύμφωνον τούτων, μετέβη πρὸς ἐπίσκεψιν τοῦ προέδρου Ἀϊζενχάουερ. Ἐν τῷ μεταξύ, ὁ κ. Κρούτσερ, προφανῶς διὰ νά ὑποδοθῇ τὰ διαδήματα τοῦ κ. Μάκ Μίλλαν, προέβη εις διαλλακτικὰς δηλώσεις, διὰ τῶν ὁποίων δηκρικρινεν ὅτι ἡ Σοβ. Ἐνωσις δὲν θέτει τελεσίγραφον καὶ ὅτι ὁ σκοπὸς τῆς ἀνακινήσεως τοῦ προβλήματος τῆς τετραμεροῦς διοικήσεως τοῦ Βερολίνου εἶναι ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον ἡ εκκαθάρισις τῶν ὑπολειμμάτων τοῦ πολέμου. Μὲ τὸ κύρος τοῦ ἐξουσιοδοτημένου ἀπὸ τοὺς Ρώσους καὶ τοὺς δυτικούς συμμάχους, ὁ Βρεταννός πρωθυπουργός κατάρθωσε νά κάμῃ τοὺς διαταγμούς τοῦ προέδρου Ἀϊζενχάουερ, ὁ ὁποῖος, ὑπὸ τὸν ὅρον τῆς ἐπιτεύξεως θετικῶν ἀποτελεσμάτων ἀπὸ τὴν διάσκεψιν τῶν ὑπουργῶν τῶν Ἑξωτερικῶν, τῆς 11ης Μαΐου, ἐδέχθη νά παρακαθῇ εἰς ἀντιστοίχον ἐπὶ ἀνωτάτου ἐπιπέδου, περὶ τὰ μέσα ἢ τὰ τέλη τοῦ τρέχοντος ἔτους.

Ἄν καὶ ἡ ἰδέα δημιουργίας ἀμφισπασμένης ζώνης εις τὴν Εὐρώπην δὲν φαίνεται νά εὐρίσκη ἀπὸ τὴν εἰς τὰς δυτικὰς δυνάμεις, αἱ ὁποῖαι φερόνται τὴν ἀνατροπὴν τῆς στρατιωτικῆς ἰσορροπίας, φαίνεται ὅτι ἡ πρωτοβουλία τοῦ κ. Μάκ Μίλλαν θά καταστήσῃ τὴν πολιτικὴν τῆς Δύσεως ἑναντὶ τοῦ ἀνατολικοῦ συνασπισμοῦ περισσώτερον ἐυλόγητον, ἐγκαταλειπομένης οὕτω τῆς ἀσκήσεως μέχρι τοῦδε πολιτικῆς τοῦ κ. Ντάλλες, γνωστῆς ὑπὸ τὴν συνοπτικὴν τῆς ἑκφρασίης ὡς «τοῦ χεῖλους τῆς ἀβύσσου».

♦ Κατόπιν 72 συνεδριάσεων, ἡ τριμερὴς διάσκεψις διὰ τὴν ἀπαγόρευσιν τῶν πυρηνικῶν δοκιμῶν διέκοψε μέχρι τῆς 13ης Ἀπριλίου τὰς ἐργασίας τῆς. Κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν συνεδριάσεων αὐτῶν, αἱ ἀντιπροσωπεῖαι τῶν τριῶν ἀτομικῶν δυνάμεων κατάρθωσαν νά συντάξουν μερικὰ ἄρθρα τῆς συμφωνίας διὰ τὴν ἀπαγόρευσιν, χωρὶς ὅμως νά ὁλοκληρώσουν τὸ κείμενον. Παρὰ τὴν ἀποδοχὴν ὑπὸ τῶν Ρώσων —τὴν προτεραιάν τῆς διακοπῆς τῶν ἐργασιῶν— τριῶν νέων ἄρθρων, προταθέντων ὑπὸ τῶν Ἀμερικανῶν καὶ τῶν Βρεταννῶν, ἡ διάσκεψις ἔχει φθάσει εἰς πλήρως ἀδιέξοδον. Τὸ μόνον θετικὸν ἐπίτευγμα εἶναι ἡ διαπίστωσις μετ' ἀκριθείας τῶν ἐκατέρωθεν ἀπόψεων, με κύριον ἄξονα διαφωνίας τὸν τρόπον τῶν ἐκτασιν τοῦ συστήματος ἐλέγχου, τὸ ὁποῖον οἱ Ἀμερικανοὶ καὶ οἱ Βρετανοὶ θεωροῦν ὡς τὴν θεμελιώδη προϋπόθεσιν διὰ τὴν πρακτικὴν ἐφαρμογὴν τῆς συμφωνίας. Ἀλλὰ ἡ ἐπίτευξις συμφωνίας ἐπὶ τοῦ προβλήματος τοῦ ἐλέγχου ἐκφεύγει τελείως ἀπὸ τὰς δυνατότητας τῆς τριμεροῦς διασκεψέως διότι συναρτᾶται μετ' ὁ γενικώτερον ζήτημα τῆς ἐξομαλύνσεως τῶν σχέσεων μεταξὺ τῶν δυτικῶν καὶ τῶν ἀνατολικῶν χωρῶν καὶ τὴν ἐπίλυσιν τῶν μεγάλων διεθνῶν ἐκκρεμοτήτων. Κατὰ συνέπειαν δὲν ἀναμένεται ὅτι, κατὰ τὴν ἐπανάληψιν τῶν ἐργασιῶν τῆς διασκεψέως τῆς Γενεύης, θά σημειωθῇ οὐσιαστικὴ πρόοδος, χωρὶς νά προηγηθῇ ἡ διάσκεψις ἐπὶ ἀνωτάτου ἐπιπέδου, ἡ ὁποία θά ἐπελαμβάνετο καὶ τοῦ γενικωτέρου προβλήματος τοῦ ἀφοπλισμοῦ ἐξ οὗ ἐξαρτᾶται ἐν τελευταίᾳ ἀναλύσει καὶ ἡ διακοπὴ τῶν πυρηνικῶν πειραμάτων.

Αἱ ἐργασίαι, πάντως, τῆς ἐπιτροπῆς θά διευκολύνουν τὴν ἐνδεχομένην συζήτησιν τοῦ θέματος ἀπὸ τὴν διάσκεψιν ἐπὶ ἀνωτάτου ἐπιπέδου, ἡ ὁποία θά γνωρίζῃ ἐπακριδῶς τὰς ἀπόψεις τῶν δύο παρατάξεων.

Π

ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑ

Ο Ρίτσαρντ Γκρόσσερ φοιτητῆς τοῦ Πανεπιστημίου τῆς πόλεως, κατασκεύασε πρὸς διασκέδασιν του τὴν «ἐχρηστον μηχανήν». Πρόκειται περὶ μικρῆς μηχανῆς ἐφοδιασμένης με σωληνώσεις φωτισμοῦ διὰ φθορίου πού ἀναβοοθλύνουν στήν τύχη. Παρὰ τὸ γεγονός ὅτι ἡ μηχανὴ αὕτη εἰς οὐδὲν ὀφείλει ἐσημεῖωθαι σημαντικὴ ζήτησις τῆς καὶ ὁ ἐφευρέτης τῆς ἐπώλησε περὶ τὰς 500 ἀντὶ 20 δολларίων ἐκάστην. Μεταξὺ τῶν ἀγοραστῶν συγκαταλέγεται καὶ ὁ Ἀμερικανὸς ὑπουργός τῶν Ἑξωτερικῶν κ. Τζὼν Φόστερ Ντάλλες.

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ

Τὸ μεγαλύτερον συμβόλαιον διὰ διαφήμισιν εἰς τὴν τηλεόρασιν ὑπεγράφη ἀπὸ μίαν ἐταιρίαν παραγωγῆς τυρῶ, ἡ ὁποία θά διαθέσῃ 25 ἐκατομμύρια δολάρια ἐπὶ διετίαν διὰ τὴν διαφήμισιν τῶν προϊόντων τῆς.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ

Τὸ ἀκριβώτερον γραμματόσημον τοῦ κόσμου ἀξίας ἐνὸς λεπτοῦ τῆς Βρετανικῆς Γουίνεας, τὸ ὁποῖον ἐξεδόθη τὸ 1865, ἐπωλήθη προσφάτως ἀντὶ 1.350.000 δραχμῶν.

ΒΟΝΝΗ

Γερμανὸς ἐφευρέτης κατασκεύασε τὸ ἰδεώδες σύστημα ασφαλείας τῶν χρηματοκιβωτίων. Πρόκειται περὶ ἐνὸς συστήματος ραντάρ, τὸ ὁποῖον θέτει εἰς κίνησιν ἐξαιρετικῶς πολυδύναμον μηχανισμόν σειρῶν ὅταν ὁ κλέπτης ἐπιχειρῇ νά πλησιάσῃ τὸ χρηματοκιβώτιον. Πρὸς πληρεστέραν ἀσφάλειαν τὸ δλον σύστημα τροφοδοτεῖται δι' ἡλεκτρισμοῦ ἐκ συσσωρευτῶν, ὥστε νά εἶναι ἀνεξάρτητον ἀπὸ τὴν κεντρικὴν ἐγκατάστασιν ρεύματος, τὴν ὁποίαν ἡμποροῦν εὐκόλως νά σταματήσουν οἱ διαρρήκται.

ΣΙΚΑΓΟΝ

Εἰς πλείστας χειρουργικὰς ἐπεμβάσεις ἐχρησιμοποιήθησαν νήματα καὶ ἴναι ἀπὸ πλαστικῆς ὕλης, ἰδίως πρὸς ἐπανόρθωσιν βλαβέντων τενόντων τῶν χειρῶν.

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ

Ο διάσημος ἐκκεντρικὸς ζωγράφος Σαλβαντόρ Νταλὶ ἀπειλεῖ τὴν ἐκδοσιν μηνιαίου περιοδικοῦ ὑπὸ τὸν τίτλον «Ο Ρινόκερος», τὸ ὁποῖον θά ἐκδίδεται εἰς τὰ ἰσπανικά, γαλλικά καὶ ἀγγλικά. Τὸ περιοδικὸν θά διευθύνεται ἀπὸ ἐπιτροπὴ ἐκ συγγραφέων, καλλιτεχνῶν, μαθηματικῶν καὶ φιλοσόφων τοῦ δυτικοῦ καὶ ἀνατολικοῦ κόσμου. Κατὰ τὸν Νταλὶ θά εἶναι ἕνα εἶδος ἐκτὸς πάσης προσδοκίας καὶ κάθε ἀρθρον θά εἶναι φαναικὸν καὶ σχεδὸν ἀκατανόητον.

ΒΟΣΤΩΝΗ

Ἡ Ἱατρικὴ Σχολὴ τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Χάρβαρντ ἐβέλτισσε σημαντικῶς τὴν κατάστασιν 50 ἀσθενῶν πασχόντων ἐκ θαρρείας μορφῆς σχιζοφρενίας, δι' ἐκχυλίσματος προσερχομένου ἐξ ὀρισμένου ἀδένος τοῦ ἐγκεφάλου.

ΣΙΚΑΓΟΝ

Δοκιμάζεται θεραπεία τοῦ καρκίνου δι' ἡλεκτρονίων ὑψηλῆς ἐντάσεως, ἡ ὁποία φαίνεται περισσώτερον ἀποτελεσματικὴ καὶ ὀλιγώτερον ἐπιβλαβὴς ἀπὸ τὴν συνήθη θεραπείαν δι' ἀκτίνων Χ.

ΠΑΡΙΣΙ

Τὸ σύνολον τῶν τροχαίων δυστυχημάτων κατὰ τὸ ἔτος 1958 καθ' ὅλην τὴν Γαλλίαν ἀνῆλθεν εἰς 138.760 μὲ 177.283 τραυματίας καὶ 8.080 νεκρούς.

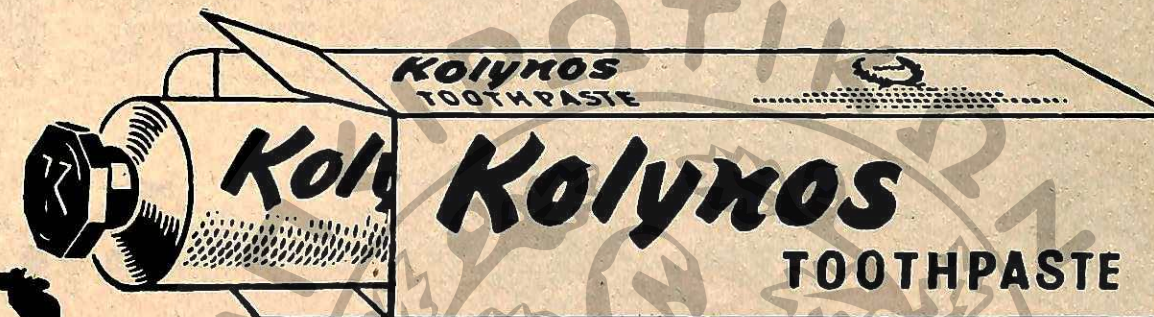
ΛΟΣ ΑΝΤΖΕΛΕΣ

Ἡ πόλις κατέχει τὰ ἀκόλουθα ρεκόρ: α) Εἶναι ἡ πλέον ἡλιόλουστος ἀπὸ 8-λας τὰς πόλεις τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν. β) Ἡ μεγαλύτερα εἰς ἑκτασιν —περίπου 455 τετραγωνικά χιλιόμετρα— γ) Ἡ ταχύτερον αἰθανομένη —4.200 νέοι κάτοικοι ἐβδομαδιαίως— δ) Ἡ πρώτη εἰς ἐγκληματικότητα.

Ἀπό μικρὴ μεταχειρίζομαι τὴν ὁδοντόκρεμα ΚΟΛΥΝΟΣ καὶ ἔχω δόντια πού ὅλοι τὰ δαυμάζουν.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΤΑΙ
ΤΗΣ Α.Μ.
ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ

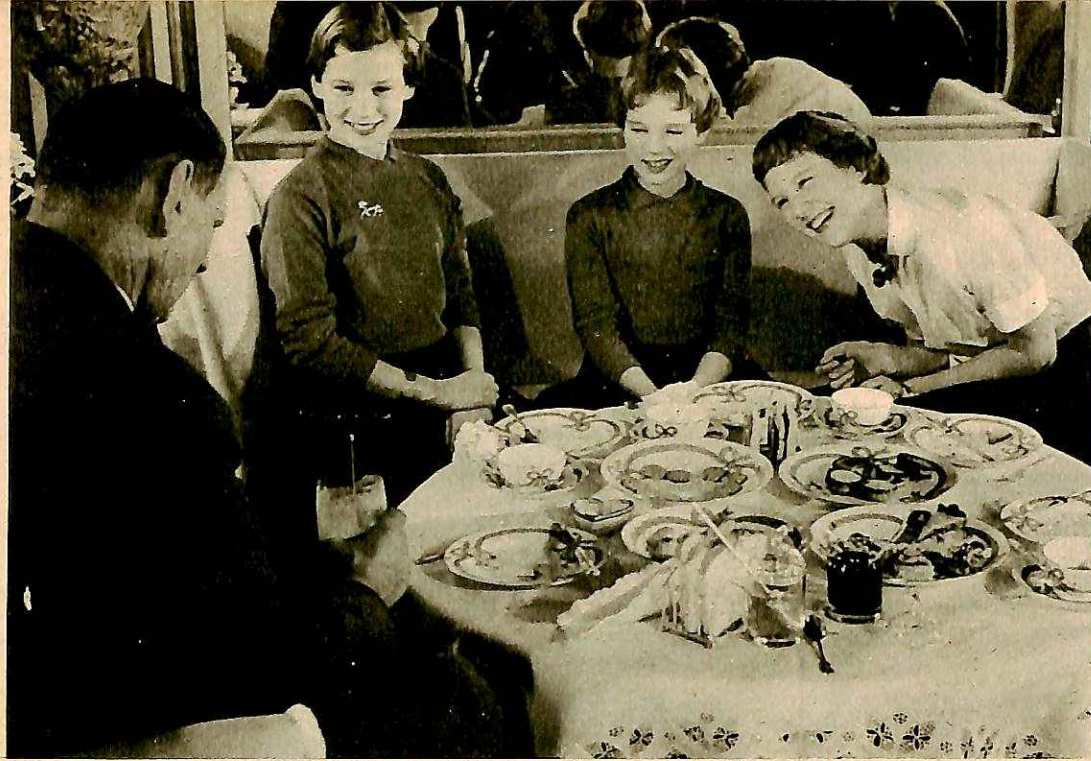
Η ΠΡΩΤΗ ΦΡΟΝΤΙΣ ΤΟ ΠΡΩΪ
ΚΑΙ Η ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΤΟ ΒΡΑΔΥ

Γεν. Ἀντ. Α^{οι} ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΙ

Η ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΟΣ ΙΑΤΡΟΣ
Κ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ-ΖΗΤΡΟΜΑΛΙΔΟΥ
δέχεται καθ' ἑκάστην 5-7 μ.μ.
Πατησίων 185 (Στάσις Καλλιφρονά)
Τηλέφ. 871.682

ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΑΜΥΓΔΑΛΩΝ,
ἀμυγδαλίτιδες βίασθιποτε
μορφῆς θεραπεύονται καὶ ἀ-
ποφεύγεται ἡ ἐγχείρησις.
Γράψατε: Σταμ. Γραμμε-
νάνδην, φαρμακοποιὸν - ὁ-
δοντίατρον, Κέρκυραν.

ΡΟΥΣΑ ΠΛΑΤΗ -
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ
ΙΑΤΡΟΣ
Γυναικολόγος - Μαιευτῆρ. Δέχεται 9-12 καὶ 5-7 ὡς καὶ ἐπὶ
συνεντεύξει. Χαριλάου Τρικοῦπη
ἀριθ. 113. Τηλέφ. 613.610.

ΠΟΛΛΑ ΗΣΥΧΑ άπογέματα, ο Βασιλεύς παίρνει τόν καφέ του —έθνικό ρόφημα τής Δανίας— με τīs κόρες του, τīs πριγκίπισσες Μαργαρίτα —διάδοχο του θρόνου— Άννα Μαρία και Βενεδίκτη.

ΒΑΣΙΛΕΙΣ

(Φωτ. R. Danish Ministry, of F. A., NORDISK PRESSEFOTO)

ΜΟΝΟ στις επίσημες εμφανίσεις τὸ βασιλικὸ ζεύγος τής Δανίας τηρεῖ τὸς κανόνες τοῦ πρωτοκόλλου. Στὴ φωτογραφία οἱ Δανοὶ Βασιλεῖς, ἐνῶ προσέρχονται σὲ γεῦμα στ' Ἀνάκτορα Κρίστιαμποργκ.

ΑΝ ΔΕΝ ἦταν Βασιλεὺς, θὰ ἦταν ἐξέχουσα μουσικὴ φυσιογνωμία, ὑποστηρίζουν οἱ πιὸ διακεκριμένοι κριτικοί.

Ζήτω ὁ μαέστρος! Ζήτω ὁ βασιλεὺς!

Οἱ φιλειρηνικοὶ Δανοὶ —ἀπόγονοι τῶν πολεμάρχων Βίκινγκς— προσφέροντας στὴν ταραχμὴν ἀνθρωπότητος τῆς ἐποχῆς μας ἕνα ζωντανὸ ὑπόδειγμα εὐνομιουμένης καὶ εἰρηνικῆς πολιτείας, προσέδωσαν ἕνα καινούργιο περιεχόμενο στὸ πατροπαράδοτο πολίτευμά τους, τὴ βασιλεία. Ὁ ἔλεω Θεοῦ μονάρχης τοῦ παρελθόντος, πού θεωροῦσε ὑπηρέτες του μεγαλοφυῆς ὅπως ὁ Χαίντελ, ὁ Χάυντ καὶ ὁ Μότσαρτ, μετεβλήθη σὲ δημοκρατικὸ ἀνάτατο ἄρχοντα, τόσο ἀπλὸ καὶ ἀνεπιτήδευτο στοὺς βασιλικούς του τρόπους, ὥστε νὰ τὸ θεωρῇ τιμὴ του νὰ παίρνῃ τὴν μπαγκέττα καὶ ὁ ἴδιος στὰ χεῖρά του καὶ νὰ μετέχη σὲ διάφορες δημόσιες συμφωνικὲς συναυλίες.

Ας εἰμώστε ἱκανοποιημένοι. "Ἄλλοι λιχοὶ εἶναι ἑκατοντάδες φορές σὲ χειρότερη μοῖρα ἀπὸ ἐμᾶς. Εἶναι καιρὸς νὰ ξαναγυρίσῃ στὰ χεῖρ τὸ πατροπαράδοτο χαμόγελό μας.

Μὲ τὰ λόγια αὐτὰ ἕνας δημοκράτης μονάρχης, ὁ Βασιλεὺς Φρειδερίκος ὁ 9ος τῆς Δανίας, χαίρεται τὴν εὐημερία τῆς χώρας του. Καταπράσινη, ἥσυχη, πολιτισμένη, ἡ Δανία εἶναι σήμερὰ μιὰ ἀπὸ τīs πιὸ ἀνεπτυγμένες χώρες τῆς Εὐρώπης. Ὁ λαὸς τῆς ἀπλῆς, μακριὰ ἀπὸ τīs προσποιήσεις καὶ τīs κακίες τῆς ἐποχῆς μας, ζῇ μέσῃ σὲ μιὰ πολιτισμένη ἀτμόσφαιρα καὶ μὲ ἰδεώδεις θιολογικὲς συνθήκες. Καὶ στὴ γοητευτικὴ αὐτὴ χώρα τοῦ Χάνς Κρίστιαν Ἀντερσεν ὑπάρχει ἕνα ὑπόδειγμα βασιλείας. "Ἐνας ἀπλὸς δημοκρατικὸς ἀνθρώπος, πού κυκλοφορεῖ μακριὰ ἀπὸ τīs ἐθιμοτυπίες καὶ τīs μεσαιωνικὲς προκαταλήψεις στοὺς δρόμους τῆς Κοπεγχάγης, κοιτάζοντας τīs θιτρίνες τῶν μαγαζιῶν ἢ κουβεντιάζοντας ἀπλὰ μὲ τοὺς ὑπη-

κόους του. Τὸν περασμένο μῆνα, ὁ συμπαθὴς αὐτὸς Σκανδιναῶς μονάρχης, πού εἶναι γνωστὸς γιὰ τὴν ὀλοκληρωμένη μουσικὴ του μόρφωση, ἐώρτασε τὴν ἐξηκοστὴ ἐπέτειο τῶν γενεθλίων του. Καὶ ὁ λαὸς του παρηκολούθησε στοργικὰ τīs ἑορταστικὲς ἐκδηλώσεις ἐκείνης τῆς ἡμέρας.

Ἀλλὰ ὁ Βασιλεὺς Φρειδερίκος, πού κληρονόμησε τὸ μουσικὸ τάλεντο τῆς μητέρας του, Βασιλίσσης Ἀλεξανδρίνης, ἔχει ἑκατοντάδες ἀνθρώπους σὲ κάθε γωνιά τῆς γῆς πού τὸν συμπαθοῦν ὄχι μόνο σὰν μονάρχη, ἀλλὰ καὶ σὰν μαέστρο. Καὶ εἶναι ἀλήθεια πὺς ὁ ἀνθρώπος αὐτός, ἀν δὲν εἶχε τὰ βασιλικά του καθήκοντα, θὰ μποροῦσε νὰ εἶναι σήμερὰ μιὰ μουσικὴ φυσιογνωμία τῆς ἐποχῆς μας.

Ἡ γυναίκα του Βασίλισσα Ἰνγκριντ καὶ οἱ τρεῖς κόρες του, πού ἡ μεγαλύτερη, ἡ Διάδοχος Μαργαρίτα, θὰ εἶναι ἡ πρώτη γυναίκα πού θ' ἀνέβῃ στὸ θρόνο τῆς Δανίας ἔπειτα ἀπὸ ἀρκετὲς ἑκατονταετηρίδες, ἔχουν συνηθίσει ν' ἀκοῦνε τīs πιὸ γλυκιὲς μελωδίες, πού παίζει ὁ Βασιλεὺς Φρειδερίκος, ἀπομονωμένος σ' ἕνα δαμάτιο τῶν ἀνακτόρων. Ἀλλὰ ὁ δημοκράτης αὐτὸς μονάρχης λατρεῖ κυριολεκτικὰ τīs συμφωνικὲς ὀρχήστρες. Συχνά, λοιπὸν, μελετᾷ ὅρες ὀλόκληρες μὲ τοὺς μουσικούς τῆς Βασιλικῆς Συμφωνικῆς Ὀρχήστρας ἢ τῆς Συμφωνικῆς Ὀρχήστρας τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ τῆς Κοπεγχάγης, γιὰ ν' ἀνοίξῃ καινούργιους ὁρίζοντες στὴν ἀπόδοση τῶν μεγάλων μουσικῶν ἔργων τῶν πιὸ φημισμένων μουσουργῶν τῆς πατρίδος του.

ΓΙΟΛΑΝΤΑ ΑΝΔΡΟΥΛΙΔΑΚΗ

Ο ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ ἐνημερώνει τακτικὰ τὸν Βασιλέα στὰ ἐσωτερικὰ καὶ ἐξωτερικὰ ζητήματα. Ἡ συζήτηση διεξάγεται πάντα σὲ τόνο φιλικό.

ΜΕΘΟΔΙΚΗ ΜΕΛΕΤΗ, ΕΡΓΑΣΙΑ. ΑΥΤΟ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΣΥΣΤΗΜΑ ΤΗΣ ΝΕΛΛΗΣ ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΜΕ ΤΗΝ ΠΡΩΤΗΝ ΑΡΤΙΩΣΗ

Θα αρχίσουμε με την Νέλλη Θεοδώρα, που είναι κ' η πιο σημαντική από τις νεαρές «Ελληνίδες Σαγκάν». Πρώτα-πρώτα είναι ωπλισμένη με μια γερή βασική μόρφωση, αυτήν που δεν κατορθώνει να δώσει η μέση εκπαίδευσή μας. Η οικονομική άνεση της οικογένειάς της της έδωσε τη δυνατότητα να σπουδάσει σ' ένα καλό σχολείο. Ξέρει τέσσερις γλώσσες και κυρίως έχει σύστημα, πράγμα μάλλον άγνωστο για τους αποφοίτους των ελληνικών γυμνασίων, που διαδίδουν ανάκατα και χωρίς σειρά ό,τι τύχη.

—Θέλω, λέει η Νέλλη Θεοδώρα, κάθε μέρα που περνάει να κερδίζω κάτι...

Καθόμαστε στο μικρό σαλονάκι του σπιτιού της, της οδού Κυδαθηναίων. Γύρω μας δεκάδες τόμοι επιθεωρούν ότι η νεαρή συγγραφέας του «Παστοράλε» θαδίζει το δρόμο της με όλη τη συνείδηση της ευθύνης που απαιτούν οι επιδιώξεις της.

Είναι σοβαρή, συγκρατημένη και σου δημιουργεί από την πρώτη στιγμή την εντύπωση ενός ανθρώπου που ξέρει τι θέλει.

Το σύστημά της είναι απλό: Μεθοδικό διάβασμα, μαθήματα, γράψιμο. «Έχω αρχίσει, μάς λέει, Ιστορία. Τώρα βρίσκομαι στη ρωμαϊκή εποχή. Παράλληλα, συμπληρώνω τις γνώσεις μου γύρω από τη φιλοσοφία. Διαβάζω σιγά-σιγά και πολλές φορές την κάθε σελίδα και δεν κλείνω το βιβλίο αν δεν νοιώσω ότι το κατέχω καλά. Μ' αρέσει ο Μάξ Νορντάου και τα βιβλία των Γιόγκις».

Άλλη απόδειξη της μεθοδικότητος, που χαρακτηρίζει την Νέλλη Θεοδώρα, είναι ότι το «Παστοράλε» το δούλεψε δυο δλόκληρα χρόνια και το ξανάγραψε από την αρχή δυο φορές.

—Και τι ήταν αυτό που σας ώθησε στο γράψιμο; τη ρωτήσαμε.

—Η ανάγκη, απάντησε η Νέλλη, να δώσω μια πιο συγκεκριμένη μορφή στις Ιστορίες που ζούσα στη φαντασία μου. Στην αρχή δεν έγραφα παρά μόνο καλές εκθέσεις στο σχολείο, στο παρθεναγωγείο Χίλλ, όπου φοιτούσα. Μετά έλαβα μέρος σ' ένα πανευρωπαϊκό διαγωνισμό, που προέβλεπε το Κογκρέσο Ευρωπαϊκοαμερικανικών Οργανώσεων. Στο διαγωνισμό, που

είχε θέμα «Ευρώπη-Αμερική», λάβα-ναν μέρος μαθηταί. Κέρδισαν δυο κορίτσια, από τα οποία το ένα ήμουν εγώ. Κατόπιν, πριν 4-5 χρόνι, έστειλα τρία διηγήματα σ' ένα διαγωνισμό της «Εκλογής» και ήρθα δεύτερη. Η τρίτη μου απόπειρα ήταν το «Παστοράλε». Η ιδέα μου ήρθε καθώς παρατηρούσα ένα σωρό ενδιαφέροντα πράγματα από τη ζωή των χωρικών. Έχουμε ένα κτήμα έξω από την Κόρινθο. Ζούσα συχνά εκεί μαζί με τους χωρικούς και θέλησα να δώσω το χωριό της σύγχρονης εποχής.

—Δηλαδή;

—Την ανάγκη για εξέλιξη, το μίσος για τους ανωτέρους, τα συμπλέγματα της μεταπολεμικής ζωής, την εξέγερση εναντίον του Θεού. Όλοι αυτοί οι άνθρωποι, που πέρασαν τις τρομερές δυσκολίες του πολέμου, ένοιωσαν να κλονίζεται η πίστη τους. Δεν έχουν ακόμη την πνευματική ικανότητα να δώσουν απαντήσεις στις απορίες του, ούτε είναι τόσο απλοϊκοί για να δεχθούν τη μοίρα τους. Δηλαδή, το ξύπνημα του χωρικού. Εκείνο, όμως, που κυρίως μ' ενδιαφέρει είναι ο άνθρωπος. Όταν ταξίδευα, άφηνα πολλά άλλα πράγματα, για να γνωρίσω ανθρώπους, συνήθειες, τρόπους ζωής. Έτσι, το νέο μου μυθιστόρημα, ή «Ιόλη», βασίζεται επάνω στις ανθρώπινες σχέσεις. Θέλω να δώσω τη θέση που παίρνει η ψυχή του ανθρώπου απέναντι στα γεγονότα, την ψυχολογία μερικών ανθρώπων με μεγάλο όνομα και ρηχή προσωπικότητα, και το μίσος ενός χωρικού που αγωνίζεται να νοιώσει ανώτερος.

Κατόπιν η Νέλλη Θεοδώρα, μ' ένα δειλό χαμόγελο, μάς μιλάει για τις προοπτικές της. Αγγίζει μια περίοδο, την πιο πρόσφατη της Ιστορίας μας, που περιμένουμε να καταγραφεί και στη λογοτεχνία μας.

—Μαζεύω υλικό, συνέχισε, για ένα μεγάλο βιβλίο, με θέμα τη ζωή της Αθήνας πριν από τον πόλεμο, κατά τη διάρκεια του πολέμου και μετά από την κατοχή. Κατά κάποιο τρόπο, όχι μόνο τον έχω ζήσει τον πόλεμο, αλλά έχω λάβει μέρος και σε μάχες. Έμεινα και στο κίνημα στο ίδιο σπίτι, που το είχαν επιτάξει οι Άγγλοι. Καθώς ήταν στο κέντρο των έχθροπραξιών, όταν ανέβαινα, και το έκανα συχνά, στην ταράτσα έβλεπα δλόκληρες μάχες, ενώ από το παράθυρό μου παρακολουθούσα όλη μέρα τους πληγμένους, που φέρνανε στο άπεναντι νοσοκομείο.

Η Νέλλη σχεδιάζει από τώρα ταξίδια σε υπανάπτυκτες χώρες, για να δει πώς σκέπτονται εκεί οι άνθρωποι, κι ακόμη ενδιαφέρεται για την κινηματογραφική σκηνοθεσία. Άγαπά επίσης το θέατρο. Έχει, μάλιστα, γράψει την πρώτη πράξη ενός θεατρικού έργου και δεν αφήνει καμιά παράσταση των αθηναϊκών θιάσων.

Η Νέλλη Θεοδώρα, όταν της μένουν ώρες ελεύθερες, ζωγραφίζει ή δια-

βάζει λογοτεχνία. Τα πιο δημοφιλή μυθιστορήματα γι' αυτήν είναι οι «Καραμαζώφ», ο «Ζορμπάς» και η «Ζωή εν τάφω», που και τα τρία δίνουν απαντήσεις σε τόσα ερωτήματα.

Ανάστατη η μικρούλα 15χρονη ποιήτρια Ρένα Χατζηδάκη, σκέπτεται διατακτική το δύσκολο, αλλά και γοητευτικό δρόμο, που ανοίχτηκε ξαφνικά μπροστά της, μ' ένα άθωο, φαινομενικά, δώρο. Την παραμονή των Χριστουγέννων, ανάμεσα στα στολίδια και τ' άλλα πακέτα, ένα πλακέ κουτί καλτσών προωριζόταν από τη μητέρα της για κείνην. Όταν χαρούμενα το άνοιξε, τα δάκτυλά της ανέσπραν, κάτω από τα χάρτινα γαρνιρίσματα, τυπωμένα ποιήματά της, αντί για κάλτσες. Όλο το βράδυ έκλαιγε σιωπηλά με το πρόσωπο πίσω από τις παλάμες. Την άλλη μέρα, όταν έρ-χισαν τα τηλεφωνήματα και τα συγχαρητήρια των φίλων, η Ρένα είχε πια συνέλθει. Καθώς είναι πολύ κλειστή, έχει γοητευθεί που δόθηκε ένα τρόπο να εκφράζεται.

ΠΛΗΘΥΝΟΥΣΑ φύση, η μικρή ποιήτρια Ρένα Χατζηδάκη αντιμετωπίζει ένα δίλημμα: Ατομικές επισημίες ή ποίηση και μάλιστα στην Ελλάδα;

τελούν γνωστοί ποιηταί και λογοτέχναι, απήγγειλε Ρίλκε σε ηλικία τεσσάρων ετών και ό-κτώ χρόνων ήθελε να γράψει ένα βιβλίο για τον «Δόν Κιχώτη». Έχει μεγάλη ευχέρεια στις ξένες γλώσσες, κάνει θαυμάσιες, καθώς λένε, μεταφράσεις του Μπωντλαίρ και πάνω από το γραφείο της υπάρχουν αποσπάσματα από την «Ασκητική». Μιλάει για φιλοσοφία, έχει απόψεις, νομίζει ότι πρέπει να τεθούν καινούργιες βάσεις, πάνω στις οποίες οι νέοι —άνύπαρ-κτοι, κατά τη γνώμη της— φιλόσοφοι να στήσουν καινούργια οικοδομήματα.

Η Έλπιδα Καρά δεν φοβάται τίποτε. Ανησυχία, θαρραλέα, γεμάτη ζων-τανία, ανυπομονεί να ζήσει τα πολύμορφα, φανταχτερά πρόσωπα του θεα-τρικού πανθέου. Πολύμορφη και η ίδια: Πιάνο, φωνητική μουσική, ποίηση, διήγημα, δημοσιογραφία, θέατρο, όλα την έλκουν.

—Θέλω, μάς λέει, ν' ανέβω, να φτάσω ψηλά. Αυτό είναι το μοτίβο της.

Την συναντούμε στη Σχολή του Πέλου Κατσέλη. Το μάθημα μόλις έχει τελειώσει. Ο χαρούμενος σάν από μελίσσι θόρυβος των μαθητών, που σχολάζει, άκουμπανίζει τη συζήτησή μας. Η Έλπιδα Καρά μιλάει αυθόρ-μητα, χωρίς δισταγμούς.

—Πολύ συμπαθητική, παρατηρεί, είσατε για δημοσιογράφος. Γιατί δια-λέξατε αυτό το επάγγελμα; Πώς σας λένε; Λοιπόν, τι θέλετε να μάθετε; Γιατί γράφω; Μά για να ικανοποιήσω μια εσωτερική παρόρμηση. Έν δώ ζω θα γράφω, γιατί θα αισθάνωμαι. Εκείνο όμως που μ' ενδιαφέρει κυ-ρίως είναι το θέατρο. Το μονόπρακτο που ανέβασα στη Σχολή το έγρα-ψα για να παίζω. Τιτλοφορείται «Άννα», κρατάει 45 λεπτά και έχει πέντε πρόσωπα. Με το πρώτο μου αυτό θεατρικό δημιούργημα θέλησα να κάνω μια καινοτομία. Δηλαδή, η εξέλιξη της υποθέσεως γίνεται με ανδρομίες στο παρελθόν, όπως συμβαίνει στον κινηματογράφο. Η Άννα, μια γυναίκα ώριμη, θυμάται τα νεύρα της, και τα διάφορα πρόσωπα του έργου ζων-τανεύουν τα σημαντικότερα γεγονότα της ζωής της.

ΓΡΑΦΕΙ, γράφει ασταμάτητα και η Σούλα Πιε-ράκου. Αν και μόλις δεκαπέντε χρόνων, ο όγ-κος της παραγωγής της είναι κιόλας επιδελτικός.

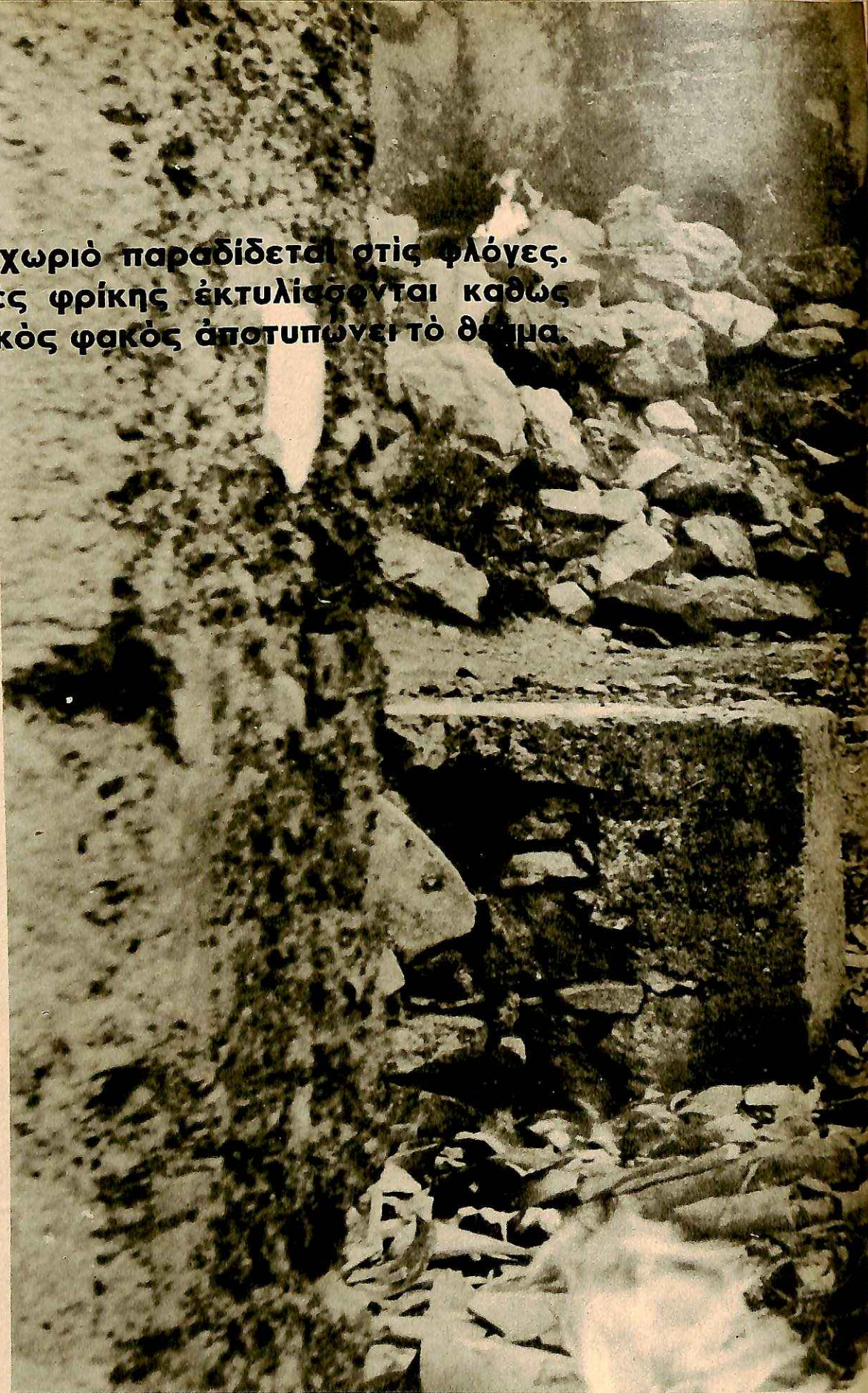
ΕΞΗ ΚΟΠΕΛΕΣ — Σ' ΟΛΕΣ ΤΙΣ ΚΛΙΜΑΚΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΤΑΛΕΝΤΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΗΛΙΚΙΑΣ — ΦΙΛΟΔΟΞΟΥΝ

ΜΕ ΤΟ ΕΡΓΟ ΤΟΥΣ — ΣΟΒΑΡΟ Ή ΕΡΑΣΙΤΕΧΝΙΚΟ — ΝΑ ΚΑΤΑΚΤΗΣΟΥΝ ΤΗΝ ΣΥΓΓΡΑΦΙΚΗ ΔΟΞΑ

“Ένα ολόκληρο χωριό παραδίδεται στις φλόγες.
 Άληθινές σκηνές φρίκης εκτυλίσσονται καθώς
 ο κινηματογραφικός φακός αποτυπώνει το δράμα.

ΣΚΗΝΕΣ ΑΛΛΟΦΡΟΣΥΝΗΣ και
 φρίκης εκτυλίσσονται στο ήρωικό
 Γερακάρι. Οι Γερμανοί άλεξιπτωτι-
 σταί μπήκαν στο χωριό κι αφού σκό-
 τωσαν τους άνδρες πυρπόλησαν τα
 φτωχικά σπίτια. Μέσα από τους κα-
 πνούς και τις φλόγες του χωριού, τα
 γυναικόπαιδα φεύγουν πανικόβλητα.

ΝΑ ΣΩΘΟΥΝ τουλάχιστον τα παι-
 διά. Οι μανάδες, αρπάζοντας τα μι-
 κρά τους, προσπαθούν να ξεφύγουν
 από τον στενό κλοιό των επιδρο-
 μέων και της άδυσώπητης φωτιάς.

Η ΚΡΗΤΗ ΞΑΝΑΖΗ ΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟ!

Η Κρήτη ξανάζησε τώρα τελευταία την γερμανική κα-
 τοχή! Άλεξιπτωτιστές του Γ' Ράιχ, με τις λαδιές στο-
 λές τους, πλημμύρισαν χωριά και βουνοκορφές της ήρωικής
 μεγαλονήσου. Και έφθασαν μέχρι τις απάτητες κορφές
 του Ψηλορείτη, για να ανακαλύψουν τα κρησφύγετα των
 ανταρτών. Τόση ήταν, μάλιστα, η λύσσα των επιδρομέων,
 που το ήρωικό Γερακάρι ξανακάπκε, κατά την δεύτερη αυ-
 τή εισβολή των χιτλερικών.

«Οί Κρητικοί δέν ρίχνουν ἄσφαιρα πυρά!»

ΟΙ «ΚΟΜΠΑΡΣΟΙ» ΤΗΣ ΤΑΙΝΙΑΣ ΕΖΗΣΑΝ ΤΙΣ ΙΔΙΕΣ ΣΚΗΝΕΣ ΠΡΙΝ ΑΠΟ ΔΕΚΑΟΚΤΩ ΧΡΟΝΙΑ

Τὸ χωριὸ ἀντιβοῦσε ἐπὶ 24 ὥρες, ὥσπου νὰ κα-
ταληφθῇ, ἀπὸ ριπὲς πολυβόλων, ἐκρήξεις χειροβομ-
βίδων καὶ στριγγιλιές τῶν τραυμαγμένων γυναικό-
παίδων. Σκηνές τρόμου καὶ φρίκης ξετυλίχθηκαν
καθὼς οἱ «ἀνὰ ἄνδρες» συγκέντρωσαν τοὺς κατοίκους
τοῦ χωριοῦ στὴ μικρὴ πλατεῖα καὶ τουφέκισαν ὅ-
λους τοὺς ἀρσενικούς. Ἀλλὰ, προτοῦ πᾶσι τὸ μι-
κρὸ αὐτὸ κᾶστρο τοῦ ἡρώισμοῦ, οἱ ἄνδρες ἔδωσαν
μιὰ σκληρὴ καὶ τιτανικὴ μάχη μὲ τὸν ἐχθρὸ. Ζω-
σμένοι σταυρωτὰ τὰ πατροπαράδοτα φυσεκλίκια
τους καὶ μὲ τὶς σκαλιστὲς κρητικὲς χατζάρες στὴ
μέση, οἱ ἀντάρτες πῆραν θέση μάχης, μάλισ θεάθη-
καν στὴν ἀνφοριὰ οἱ Γερμανοί. Τὸ τουφεκίδι ἀρχι-
σε σχεδὸν ἀμέσως. Πάνω ἀπὸ 12.500 σφαῖρες —ἀ-
ληθινὰ φονικὲς— ρίχτηκαν ἀπὸ τοὺς «ἀντιπάλους».

Τὸ εἰδυλιακὸ τοπίο, πού πρῶτα μοσχόμυριζε
θυμάρι, σκοτείνιασε ἀπὸ τὴν κάπνα καὶ ἡ ἀποπνι-
χτικὴ ἰμυροδιά τοῦ μπαρουτιοῦ ἔκανε δύσκολὴ τὴν
ἀντιπόη. Τὸ χωριό, στὸ τέλος, κάηκε συθέμελο.

Κόντευε ἡλιοσασίλευμα ὅταν ὁ πανικός ἀπὸ τὴ
φωτιά καὶ τὸ τουφεκίδι ἀλάφιασε κυριολεκτικὰ τὶς
γυναῖκες. Οἱ μανάδες ἄρπασαν τὰ παιδιά τους καὶ
τὸ ἔβαλαν στὰ πόδια, σκούζοντας καὶ καταρώμενες
τὰ «ἄρνια» πού πᾶσαν στὸ χωριό...

Ξαφνικά, ἀνάμεσα στὴν ὀχλοβοὴ τῆς μάχης καὶ
τῆς καταστροφῆς, ἀκούστηκε στεντόρεια μιὰ φω-
νὴ, πού ἐρχόταν ἀπὸ κάποιον μεγάλονο.

—Πάσατε πυρ!
Μὲ μιὰς ἡ φονικὴ μάχη ἔληξε. Οἱ Γερμανοὶ πρό-
βαλαν δειλὰ-δειλὰ ἀπὸ τὰ χαντάκια πού κατεῖχαν
καὶ οἱ ἀντάρτες ἀκούμπησαν χαμογελαστοὶ τὰ ὅπλα
τους γιὰ νὰ στρίψουν τσιγάρο.

Κινηματογράφος, ἀλλὰ...

Κινηματογραφικὸ ἔργο; Ἀσφαλὼς. Γιατί, θέ-
βαια, οὔτε Γ' Ράιχ ὑπάρχει σήμερ, οὔτε Γερμανοὶ
ἀλεξιπταῖσται βρίσκονται στὴν Κρήτη. Ὡστόσο,
οἱ σκηνὲς τρόμου διεδραματίσθηκαν ὅπως ἀκριβῶς
τὶς συνέλαβε ὁ φακός, χωρὶς κινηματογραφικὰ τρῦκ.
Τὸ χωριὸ κάηκε στὴν πραγματικότητα, οἱ γυναῖκες
—ἀπλὲς χωριάτισσες— ἔφευγαν τραυμαγμένες μὲ τὰ
παιδιά τους καὶ οἱ σφαῖρες ρίχτηκαν ἀληθινὰ ἀπὸ
παλαιούς ἀντάρτες, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ τραυματι-
σθοῦν ἀπὸ τὶς ἐξωστρακίσσεις ἀρκετοὶ κομπάρσοι.
Μάλιστα ἓνας σημήντης τραυματίσθηκε ἀρκετὰ σο-
βαρά.

Τὸ κάψιμο τοῦ χωριοῦ ἦταν ἡ δυσκολώτερη καὶ
ἡ πιὸ συγκλονιστικὴ σκηνὴ ἀπὸ τὴν ταινία «Τὸ νη-
σί τῶν γενναίων».

Ἐπτακόσιοι κομπάρσοι, ντυμένοι Γερμανοὶ ἀλε-
ξιπταῖσται, μὲ 28 καμινάκια, εἶχαν μεταφερθῇ ὁ-
λονυχτὶς στὰ κρᾶσπεδα τοῦ θρυλικοῦ Γερακάρι, πού
θεωρεῖται τὸ ψηλότερο χωριὸ τῆς Κρήτης. Οἱ χωρι-

κοὶ εἶχαν εἰδοποιηθῇ γιὰ τὴ δευτέρη αὐτὴ εἰσβολὴ
καὶ συνεισέφεραν —φυσικά, ἀντὶ ἀδράς ἀποζημιώ-
σεως— νὰ ξανακάψουν τὸ χωριὸ τους, πού τὸ 1942
τοὺς τὸ εἶχαν πυρπολήσει οἱ Γερμανοί.

Ἡ ἑλληνικὴ αὐτὴ ταινία, τῆς «Ὀλύμπια Φίλμ»,
πού ξαναζωντανεῖ τὴν ἡρωικὴ ἀντίσταση τῶν Κρη-
τικῶν, κατὰ τὸ διάστημα τῆς γερμανικῆς κατοχῆς,
παρουσίαζε ἀναρίθμητες τεχνικὲς δυσκολίες.

—Ἄν οἱ ἴδιοι οἱ Κρητικοί, μᾶς εἶπε ὁ σκηνο-
θέτης κ. Ντίμης Δαδῆρας, δὲν ἔπαιρναν μέρος στὶς
λεγόμενες ἐξωτερικὲς σκηνές, τότε ἀσφαλὼς θὰ ἔ-
πρεπε νὰ παραιτηθοῦμε ἀπὸ τὸ γύρισμα τοῦ φιλμ.

Ἀλλὰ πὼς δέχτηκαν οἱ Κρητικοὶ νὰ παίξουν
στὸν κινηματογράφο καὶ μάλιστα οἱ Γερακιώτες
νὰ κάψουν τὸ χωριὸ τους;

Ὁ διευθυντὴς παραγωγῆς, κ. Γρηγόρης Κουτε-
ριδάκης, εἶναι Κρητικὸς. Γνωρίζει, λοιπόν, καλύτε-
ρα ἀπὸ τὸν καθένα τὴν νοστορπία καὶ τὰ ἔθιμα τῶν
συμπατριωτῶν του.

—Ἄν πῆτε στοὺς Κρητικούς, ἐξήγησε στὸν δο-
θὲ σκηνοθέτου Δ. Σακελλαρίου, νὰ πάρουν μέρος σὲ
μιὰ ψεύτικη μάχη, μὲ ἄσφαιρα πυρά, κανένας δὲν
θὰ δεχθῇ. Οἱ Κρητικοὶ ἐνθουσιάζονται ἀπὸ τὴν θέα
τῶν ὀπλῶν. Μαγεύονται κυριολεκτικὰ μπροστὰ σὲ
ἓνα ὀραῖο καὶ γυαλιστερό αὐτάματο καὶ μεθοῦν ὅταν
ἀκούνε τὸ σφύριγμα τῶν σφαιρῶν! Μοιράστε τους,
λοιπόν, ἀληθινὲς σφαῖρες καὶ πᾶστε τους νὰ ξανα-
ζωντανέψουν τὴν πρόσφατὴ ἡρωικὴ ἱστορία τους. Τὸ
θαῖμα θὰ γίνῃ: Ὅλοι θὰ μεταβληθοῦν σὲ θαυμάσιους
ἡθοποιούς.

Τὸ «Νησί τῶν γενναίων» εἶναι τὸ πρῶτο ἑλληνι-
κὸ πολεμικὸ φιλμ ἀντιστάσεως καὶ βασίζεται σὲ
αὐθεντικὰ στοιχεῖα. Θὰ προβλεθῇ πολὺ σύντομα, σὲ
παλλοῦς, συγχρόνως, κινηματογράφους τῆς χώρας.
Τὸ σενάριο γράφτηκε ἀπὸ τὸν δημοσιογράφο Γιάν-
νη Β. Ἰωαννίδη.

Τὸ «Νησί τῶν γενναίων» εἶναι ἀφιερωμένο στὴν
ἀντίσταση ἀλοκλήρου τοῦ κρητικοῦ λαοῦ, κατὰ τὴ
διάρκεια τῆς γερμανικῆς κατοχῆς. Ὁ σεναριογράφος
ἐδημιούργησε, μὲ βάση αὐθεντικὰ στοιχεῖα, μιὰ δρα-
ματικὴ ἱστορία κατασκοπίας, ἔρωτος καὶ ἀφάντα-
στου ἡρώισμοῦ, πού τὴν ζωντανεῖουν οἱ ἡθοποιοὶ
Ἀλέκος Ἀλεξανδράκης, Τζένη Καρέζη, Ἀλίκη Γεωρ-
γούλη, Λυκοῦργος Καλλέργης, Γκίκας Μπινιάρης,
Ἀρτέμις Μάτσας, Ν. Παπακωνσταντίνου, Χριστο-
φορίδης, Βάφιας, Νικολόπουλος, Δημητράς, Στράν-
τζαλῆς, Ν. Καστανάς καὶ ἄλλοι.

Ὁ σκηνοθέτης κ. Δαδῆρας κατάρθωσε νὰ δοῇ
στὴν ἡρωικὴ Μεγαλόνησο τοὺς ἴδιους ἀνθρώπους πού
ὑπέστησαν τὴ χιτλερικὴ κτηνωδία καὶ πού ἔζησαν
ἀπὸ κοντὰ τὶς συγκλονιστικὲς ἡμέρες τῶν δημοτικῶν
συλλήψεων καὶ ἐκτελέσεων.

Χαρακτηριστικὰ ἀναφέρουμε ὅτι στὸ Κουρταλιά-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΕΛ. 56

Ο ΕΧΘΡΟΣ ΠΡΟΧΩΡΕΙ ΑΝΑΛΗΓΤΟΣ, ΣΤΥΓΕΡΟΣ

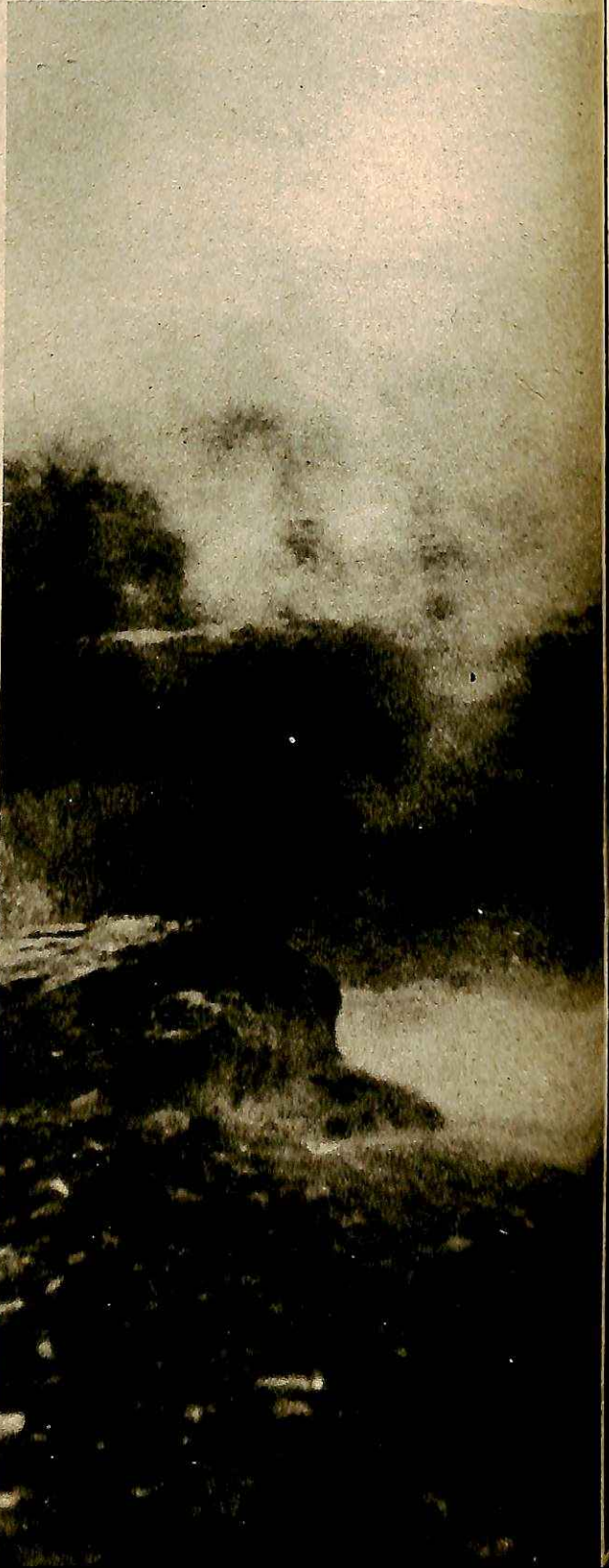

ΑΛΛΑ Η ΑΠΗΝΗΣ ΣΦΑΓΗ ΔΕΝ ΠΤΟΕΙ ΤΗΝ ΑΔΑΜΑΣΤΗ ΚΡΗΤΙΚΗ ΨΥΧΗ

ΚΑΙ ΟΙ ΕΚΔΙΚΗΤΑΙ ΑΝΤΑΡΤΑΙ ΑΝΤΕΠΙΤΙΘΕΝΤΑΙ ΣΤΟΥΣ ΑΝΙΕΡΟΥΣ

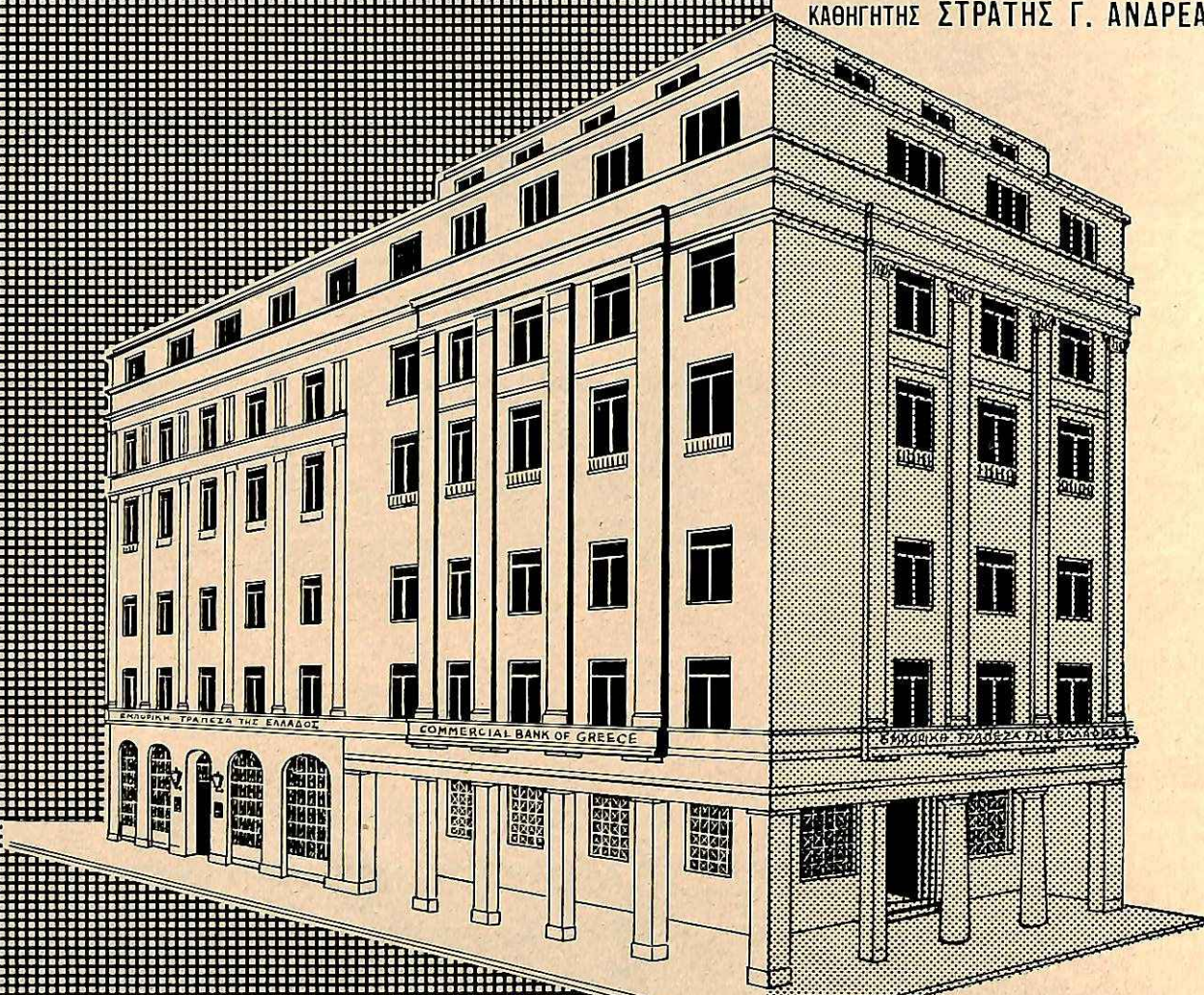
ΤΟ ΝΗΣΙ ΤΩΝ ΓΕΝΝΑΙΩΝ ΔΕΝ ΥΠΟΤΑΣΣΕΤΑΙ

ΒΗΜΑ ΠΡΟΣ ΒΗΜΑ ΑΚΟΛΟΥΘΟΥΝ ΤΟΥΣ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΕΙΣ ΤΑ ΠΑΛΛΗΚΑΡΙΑ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΝΤΙΣΤΑΣΕΩΣ, ΚΑΤΑΦΕΡΟΝΤΑΣ ΑΛΛΕΠΑΛΛΗΛΑ ΠΛΗΓΜΑΤΑ

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ
ΓΕΝΙΚΟΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΣΤΡΑΤΗΣ Γ. ΑΝΔΡΕΑΔΗΣ

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ: ΓΩΝΙΑ
ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ 11 ΚΑΙ ΑΙΟΛΟΥ 80
ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ
"C O M M E R Z B A N K."

ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ε Τ Ο Σ Ι Δ Ρ Υ Σ Ε Ω Σ 1907

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΚΑΙ ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΑ ΔΡΧ. 142.142.776,70 — ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ ΤΗ 31 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1958 ΔΡΧ. 2.770.917.701,86

24 ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΑΘΗΝΩΝ - ΠΕΙΡΑΙΩΣ

55 ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΕΠΑΡΧΙΩΝ

2 ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΑΙΓΥΠΤΟΥ

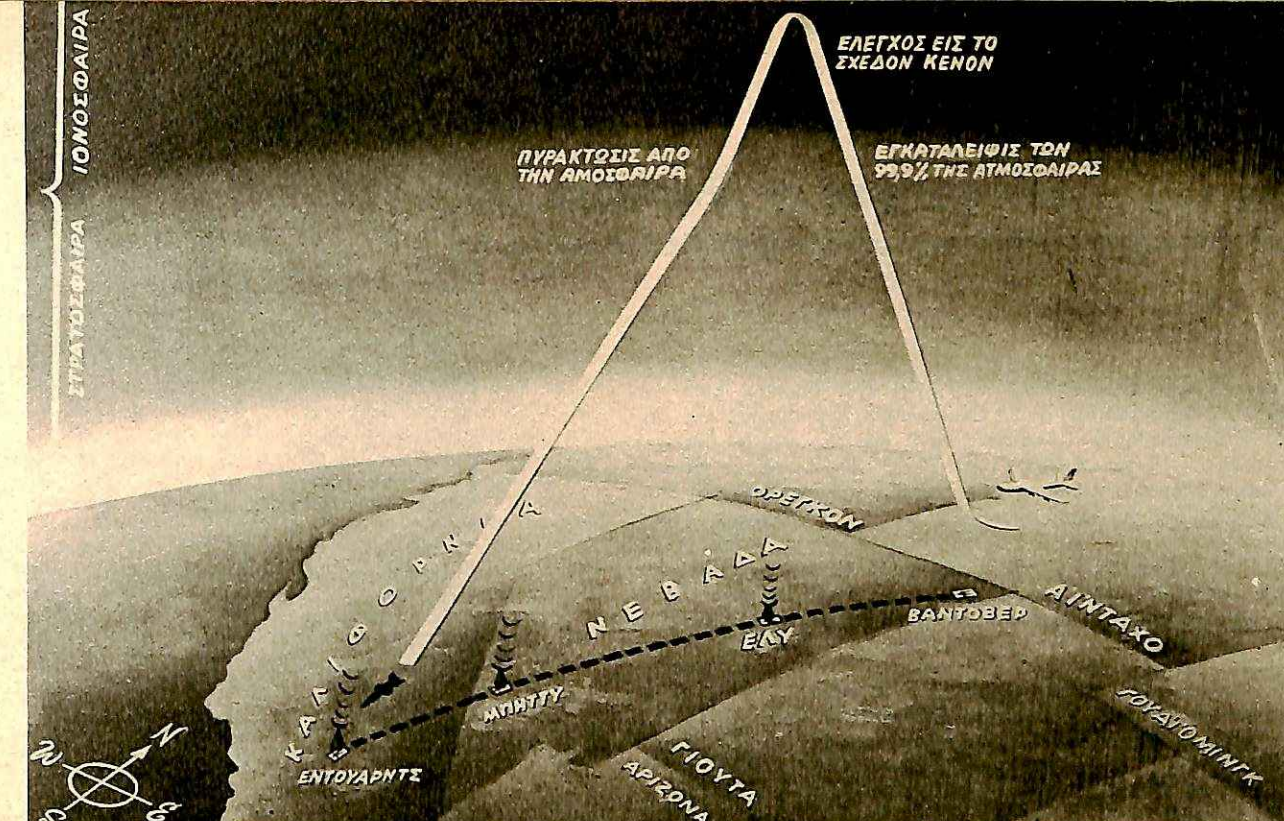
ΚΥΡΙΟΣ ΜΕΤΟΧΟΣ ΤΩΝ ΤΡΑΠΕΖΩΝ:

★ ΙΟΝΙΚΗ ΚΑΙ ΛΑΤΊΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΓΩΝΙΑ ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΥ ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ 45 ΚΑΙ ΠΕΣΜΑΤΟΓΛΟΥ 18

★ COMMERCIAL BANK OF THE NEAR EAST LTD.
LONDON E.C. 3 BANKSIDE HOUSE 107 LEADENHALL STR.

ΠΡΟΣ ΕΞΥΠΗΡΕΤΗΣΙΝ ΤΩΝ ΠΕΡΙΗΓΗΤΩΝ
ΥΠΟΚΑΣΤΗΜΑ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ, 2-4 ΛΕΩΦΟΡΟΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΥ ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ
ΕΝΑΝΤΙ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΥ "LE PETIT PALAIS", ΠΡΩΗΝ "GRANDE BRETAGNE"
ΑΝΟΙΚΤΟΝ 8 Π.Μ. ΕΩΣ 8 Μ.Μ. — ΚΥΡΙΑΚΑΣ ΚΑΙ ΕΟΡΤΑΣ 9 Π.Μ. ΕΩΣ 1.30 Μ.Μ.

ΕΞΥΠΗΡΕΤΗΣΙΣ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΚΛΑΔΩΝ ΤΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

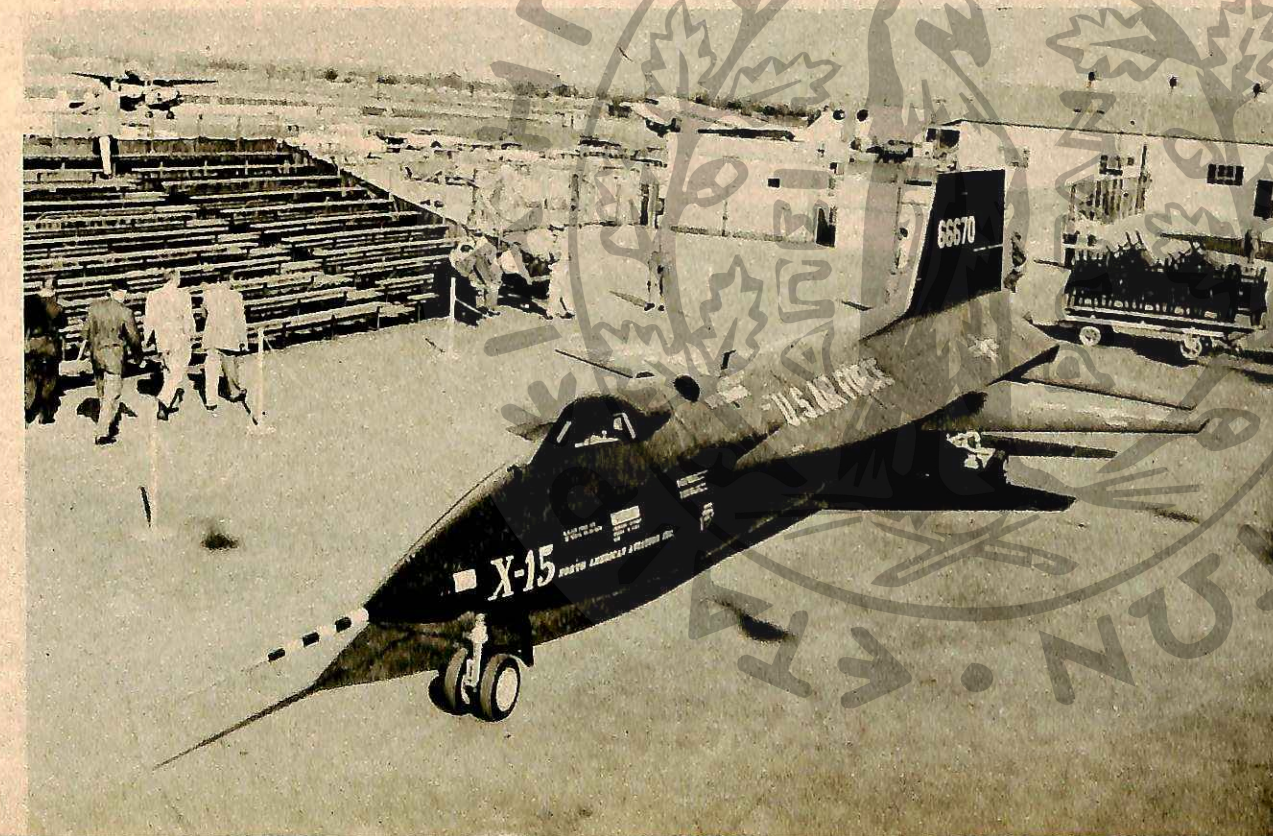

ΧΑΡΤΗΣ ΤΗΣ ΣΧΕΔΙΑΖΟΜΕΝΗΣ ΕΞΑΚΟΝΤΙΣΕΩΣ ΤΟΥ X-15 ΣΤΟ ΔΙΑΣΤΗΜΑ ΑΠΟ ΕΝΑ ΒΟΜΒΑΡΔΙΣΤΙΚΟ B-52

ΜΕ ΚΑΘΕ ΜΕΣΟ: ΠΡΟΣ ΤΟ ΔΙΑΣΤΗΜΑ!

Έπιστήμονες και τεχνικοί, στρατιωτικοί και άπλοι πολίτες, διασημότητες και άγνωστοι, αφιερώνουν τις δυνάμεις τους στην προσπάθεια να πραγματοποιήσουν — τὸ γρηγορώτερο! — την ἔμφυχη ἐξερεύνηση τοῦ διαστήματος. Και στην προσπάθεια αὐτήν χρησιμοποιοῦν κάθε μέσο, ἀκόμη και τὰ λησμονημένα σχεδὸν ἀερόστατα πού ἡ ἀξία τους δὲν ἔχει ἐκτιμηθῇ ἀκόμη ἐξ ὁλοκλήρου...

ΤΟ X-15, ΤΟ ΠΡΩΤΟ ΕΠΗΝΑΡΩΜΕΝΟ ΔΙΑΣΤΗΜΟΠΛΟΙΟ, ΕΝΕΡΓΕΙ ΤΩΡΑ ΤΙΣ ΠΡΟΚΑΤΑΡΚΤΙΚΕΣ ΠΤΗΣΕΙΣ ΤΟΥ

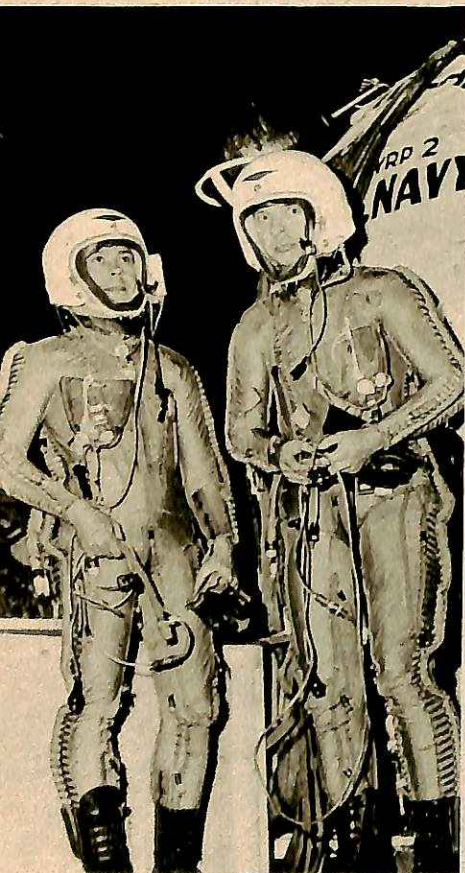

ΔΕΝ ΛΕΙΠΟΥΝ ΟΙ ΑΠΟΤΥΧΙΕΣ.

Ο άναγνώστης, που παρακολουθεί τα γιγαντιαία δήματα προς το διάστημα από τις έπικεφαλίδες ή τις επιφυλλίδες των έφημερίδων, δεν είναι εύκολο να αντίληφθῇ τὸ κολοσσιαίο έργο που έπιτελείται από χιλιάδες έπιστήμονες. Έντυπωσιάζουν και έντυπώνονται τα γεγονότα-σταθμοί. Άλλά ή άθόρυβη, μεθοδική έργασία των πρωτοπόρων τῆς διαπλανητικής έποχῆς δεν συγκινεί, ούτε γίνεται τις περισσότερες φορές αντίληπτή. Καί όμως δεν λείπει τὸ μεγαλείο από τὴν τεράστια αὐτή προσπάθεια. Πολύ σύντομα, π.χ., ένας τολμηρὸς πιλότος έτοιμάζεται να έκπορθῇ τις πύλες τοῦ διαστήματος, με τὸ πυραυλοκίνητο αεροπλάνο X-15, τὸ πρώτο έπηνδρωμένο διαστημόπλοιο που σχεδίασαν οί Ἀμερικανοί.

Πρὶν από μερικές έβδομάδες ένα τεράστιο αερίωθούμενο δομωαρδιστικό B-52 προσγειώθηκε στην Ἀεροπορική Βάση Έντουινς τῆς Καλιφορνίας. Γιά ὅσους τὸ παρακολουθοῦσαν από τῇ γῇ, κάτι δεν φαινόταν φυσιολογικό, γιατί ὁ κολοσσὸς έγερνε κάπως πρὸς τὰ δεξιά. Ένα πράγμα σὰν μεγάλο ψάρι κρεμόταν ασύμμετρα κάτω από τὸ δεξί του φτερό. Ήταν τὸ X-15, που εἶχε εγκαταλείψει γιά πρώτη φορά τῇ γῇ, σὰν «παράσιτο», προσκολλημένο στὸν γίγαντα. Σ' αὐτῇ τὴν περίπτωση τὸ διαστημόπλοιο δεν ήταν έφωδιασμένο με καύσιμα, ἀλλά ὁ πιλότος του Σκὼτ Κρόσφελντ, κλεισμένος μέσα στην καμπίνα οδηγῆσεως, παρακολούθησε τὴν πτήση στὰ άμέτρητα όργανα τοῦ ταμπλώ.

Ο ΜΑΚ ΛΗ ΛΟΥ·Ι·Σ (άριστερά) και ὁ Μάλκολμ Ρὸς ἀνήκουν καί αὐτοί στή στρατιά τῶν άγνώστων σκαπανέων τοῦ διαστήματος. Έλάχιστοι πληροφορήθηκαν τὴν έπιτυχία τους, όταν κατάρθωσαν να ανέλθουν με αερόστατο σὲ ὕψος 86.000 ποδιῶν και να μείνουν κλεισμένοι μέσα στή μικροσκοπική καμπίνα τους, ὑπὸ «συνθήκες διαστήματος», ἐπὶ 34½ ὥρες. Χωρίς τὴν έργασία όμως τῶν μυριάδων άφανῶν πρωτοπόρων, ἡ διαπλανητική έποχή δεν θὰ έφθανε ποτέ

ΣΤΑ ΤΕΡΑΣΤΙΑ ὕψη, στὰ όποία άνεβαίνουν οί πιλότοι τῶν αεροστάτων, είναι ά-παράιτητο να φοροῦν ειδικές στολές και κάσκες, που τοὺς έπιτρέπουν να ζοῦν μέσα σὲ συνθήκες ὅμοιες με τις συνθήκες τῆς έπιφάνειας τῆς γῆς. Κάποιος παρόμοιος άνώνυμος ήρωας θὰ ξεκινήσει σὲ λίγο και με τὸ X-15, γιά να διασπάρῃ τὸ φράγμα τῆς θαρύτης, χωρίς να ξέρῃ αν θὰ γυρίσει ζωντανός, αν τὸ «διαστημόπλοιο» του δεν θὰ διαλυθῇ σ' αὐτῇ τὴν προσπάθεια.

ΤΑ ΣΥΓΧΡΟΝΑ αερόστατα, που χρησιμοποιούνται γιά τις παρατηρήσεις στὰ μεγάλα ὕψη τῆς ατμοσφαιρας, είναι κατασκευασμένα από λεπτότατη, άκρως άνθεκτική, πλαστική ὕλη. Τὸ αερόστατο τοῦ «Σχεδίου Ἀρης» αποτελείται από 17 ὀρόφους και μπορεί να σηκώσῃ βάρος 5.500 λιθρών.

Η ΤΕΛΙΚΗ ΟΜΩΣ ΕΠΙΤΥΧΙΑ ΘΑ ΠΡΟΕΛΘΗ ΑΠΟ ΤΗΝ ΤΕΡΑΣΤΙΑ ΠΕΙΡΑ ΠΟΥ ΣΥΣΣΩΡΕΥΤΑΙ

Τὸ B-52 ανῆλθε σὲ ὕψος 38.000 ποδῶν, στὸ ὕψος δηλαδή από τὸ όποιο θὰ γίνῃ ἡ έξακόντιση τοῦ X-15 πρὸς τὸ άπειρο. Ἡ πρώτη αὐτῇ δοκιμαστική πτήση διήρκεσε 70 λεπτά και τὸ «ζεῦγος» ξαναγύρισε στή γῇ. Ἀκολούθησαν και άλλες παρόμοιες πτήσεις, γιά να ὁλοκληρωθοῦν οί παρατηρήσεις. Σὲ λίγο τὸ X-15 θὰ μεταφερθῇ στὰ ὕψη, φορτωμένο με τις 15.000 λίτρες τῶν καυσίμων του, από ὑγρὸ ὀξυγόνο και ὑγρὴ άμμωνία. Θὰ μελετηθῇ τὸ σύστημα έναύσεως στὸν αέρα, καθώς και δέκα περίπου άλλα πολύπλοκα συστήματα. Σὲ άλλη πτήση τὸ X-15, με τὸν Κρόσφελντ στὸ πηδάλιο, θὰ έξακοντισθῇ γιά να επανέλθῃ χωρίς καύσιμη ὕλη στή γῇ, σὰν άνεμόπτερο.. Τέλος, κάποια μέρα, τὸ X-15 θὰ σκοπευθῇ κατακορύφως και θὰ ὀρμήσῃ γιά τὸ διάστημα, σὰν πυραυλός, μέχρις ότου αφήσῃ πίσω του ὅλη σχεδὸν τὴν ατμόσφαιρα. Ὑπολογίζεται ὅτι θὰ απομακρυνθῇ τουλάχιστον 150 μίλια από τῇ γῇ. Ἀν από αὐτὸ τὸ ἄλμα έπιστρέψῃ με τὰ φτερά του άκέραια και τὸν πιλότο ζωντανό, τότε ἡ πύλη γιά τις πραγματικές πτήσεις τοῦ διαστήματος θὰ έχῃ ανοίξει μιὰ έλάχιστη χαραμαδιά. Γιατί ἡ έπιστροφή στή γῇ από ένα «διαστημόπλοιο», που έφθασε σὲ τέτιο ὕψος, δεν είναι πολὺ δυσκολώτερη από τὴν έπιστροφή ενός διαστημοπλοίου που προέρχεται από τὸν Ἀρη.

Άλλά, ὅπως τονίσαμε ἐξ αρχῆς, τὰ έντυπωσιακά δήματα προϋποθέτουν μιὰ τεράστια άνώδυμη προεργασία. Καί σ' αὐτὸ τὸ κεφάλαιο σημαντικώτατο ρόλο παίζει ένα μέσο που, στην αντίληψη τῶν πολλῶν, είναι ξεπερασμένο: Τὸ αερόστατο. Οί δορυφόροι, ασφαλώς, με τὰ πολυσύνθετα και λεπτότατα όργανά τους, έχουν δώσει πολύτιμες πληροφορίες στοὺς έπιστήμονες. Ἀπὸ πολλές όμως άπόψεις, τὰ αερόστατα είναι προτιμότερα.

Είναι άφαντάστως ευθηνότερα, είναι έπηνδρωμένα και έπιστρέφουν στή γῇ. Καί οί σημερινοί απόγονοι τῆς Μογκολφιέρας, κατασκευασμένοι από λεπτότατη πλαστική ὕλη, μπορούν να σηκώσουν βαρειά και ὀγκώδη όργανα επάνω σχεδὸν από τὴν ατμόσφαιρα.

Μιὰ σειρά από πρόσφατα πειράματα διεξήχθη στὰ πλαίσια τοῦ «Σχεδίου Ἀρης», από τὸ άμερικανικό ναυτικό και τὸ Ἐθνικό Ἰδρυμα Φυσικής. Ἐπὶ 34½ ὥρες δυὸ έπιστήμονες, ὁ Μάλκολμ Ρὸς και ὁ Μάκ Λή Λούις, έμειναν κλεισμένοι στή μικροσκοπική καμπίνα τους, διαστάσεων μόλις επτά ποδῶν (2.10 μ.), ἡ ὁποία είναι έτσι κατασκευασμένη, ὥστε να διατηρῆται στὸ έσωτερικό τῆς ἡ ατμοσφαιρική πίεση τῆς επιφανείας τῆς θαλάσσης. Ὅπως εδήλωσαν αργότερα οί αεροναῦται, τὸ ταξίδι ήταν άρκετὰ «άνετο». Τὸν περισσότερο χρόνο φοροῦσαν τις ειδικές κάσκες τοῦ διαστήματος, ἐφ' ὅσον έκινούντο σὲ μεγάλη ὕψη, φθάνοντας σὲ ὕψιστο σημείο 86.000 ποδῶν, που αποτελεί νέο ρεκόρ γιά πτήση δυὸ ατόμων, ενώ τὸ ρεκόρ πτήσεως ενός άνδρὸς τὸ κατέχει ὁ Ντέβιντ Σίμονς, με 102.000 πόδια.

Στὸ διάστημα τῆς πτήσεως, οί δυὸ έπιστήμονες έπραγματοποίησαν 50 πειράματα. Ἀνάμεσα στὰ άλλα εφόδιά τους ήταν και 10.000 έντομα, γιά να διαπιστωθῇ ἡ επίδραση τῶν κοσμικῶν ακτίνων σὲ κατώτερα είδη ζωῆς. Οί παρατηρήσεις τους σ' αὐτὸ τὸ κεφάλαιο αποτελοῦν, άναμφίβολα, άλλο ένα δῆμα στὸν καθορισμὸ τῶν έμποδίων, που θὰ συναντήσῃ ὁ άνθρωπος στὰ μελλοντικά ταξίδια τοῦ διαστήματος. ■ ■ ■

ΘΕΑΜΑ ΕΠΙΒΛΗΤΙΚΩΤΑΤΟ. Ο ΠΛΑΝΗΤΗΣ ΜΑΣ ΑΡΧΙΖΕΙ ΚΑΙ ΜΟΙΑΖΕΙ ΜΕ ΜΠΑΛΛΑ, ΑΠΟ ΤΑ ΤΕΡΑΣΤΙΑ ΥΨΗ ΠΟΥ ΕΠΙΤΥΓΧΑΝΟΥΝ ΤΑ ΑΕΡΟΣΤΑΤΑ

Ο ΦΑΝΤΟΜΑΣ ΗΤΑΝ ΓΥΝΑΙΚΑ!

Έπι όκτώ μήνες
ή άστυνομία
άναζητοϋσε μιά
πολυμελή συμμορία
πού έλυμαίνετο
τό Παλαιό Φάληρο
καταρρίπτοντας
τό ρεκόρ
τών διαρρήξεων.
Στό τέλος έξακριβώνει
πως δέν ύπήρχαν
δράστες, αλλά
μιά καί μόνη γυναίκα
φαινόμενο στό «πάνθεο»
τών κακοποιών.

Καλλιόπη ή Πόπη ή Μαρίκα Κηρύκου ή Πονηρού ή Ίωάννου ή Παπαϊωάννου ή Τσιριγώτη, ήλικίας 35 έτών, άπό τά Καρδάμυλα τής Χίου... Αύτά είναι τά στοιχεία ταυτότητος τής πρώτης διαρρήκτριας πού συνελήφθη στόν τόπο μας. Πάνω άπό 500 άστυνομικοί βρίσκονταν, γιά τό χατήρι τής, στό πόδι έπί όκτώ όλόκληρους μήνες. Τό μόνο στοιχείο πού είχαν στό διάθεσή τους ήταν... μιά άτέλειωτη σειρά άπό διαρρήξεις σπιτιών στην περιοχή Παλαιού Φαλήρου. Έτσι, χωρίς κανένα ίχνος, έψαχναν γιά τούς φαντομάδες, πού στό τέλος άνακαλύφθηκε ότι είναι ένας καί μάλιστα... γυναίκα! Γι' αύτή την άπίθανη γυναίκα, πού βρίσκεται πρώτη στην ιεραρχία τής άπάτης, άξιζε τόν κόπο νά κινηθούν ό ρεπόρτερ καί ό φωτογράφος των ΕΙΚΟΝΩΝ, πού δίνουν στίς σελίδες αυτές τό αϋθεντικό πορτραίτο τής.

Μάτια σκιστά καί όλο πονηριά, κοντή, μέ στραβά πόδια, σώμα γεροδεμένο χωρίς θηλυκότητα καί μαλλι άγριο, κατσικήσιο, υπεράνω σάπωνος καί ύδατος, ή Πόπη Πονηρού, ό θηλυκός Φαντομάς, όπως την άποκαλεί ή άστυνομία, καθόταν ήσυχη, σαν ένα άγγελούδι χωρίς φτερά στό σκληρό πάγκο τού άνακριτικού τμήματος τού ΙΒ' Παραρτήματος 'Ασφάλειας Παλαιού Φαλήρου.

Περίμενε την άδυσώπητη μοίρα τής, πού τόσο σκληρά, αλλά καί προνοητικά καθορίζει —γι' αυτές τίς άξιόπινες πράξεις πού κατηγορείται— ό ποινικός Κώδιξ.

Η καταδίωξη τής κράτησε περίπου 8 μήνες καί άπασχολούσε καθημερινά —μέ μπλόκα, παγίδες, αίφνιδισμούς καί παρακολούθήσεις— πάνω άπό 500 άστυνομικούς. Κατάρθωνε όμως νά ξεφεύγη. Πηδούσε άπό παράθυρα, τοίχους, στέγες καί χανόταν σαν διάβολος. Σαράντα κλοπές τής καταλογίζουν γιά διάστημα μικρότερο των 7 μηνών. Τελικά την έπιασαν. Έπιτέλους, οι διώκται τής την είχαν μπροστά τους καί τη θαύμαζαν, όπως οι κυνηγοί καμαρώνουν τά θηράματά τους.

΄Ασος των άσων!

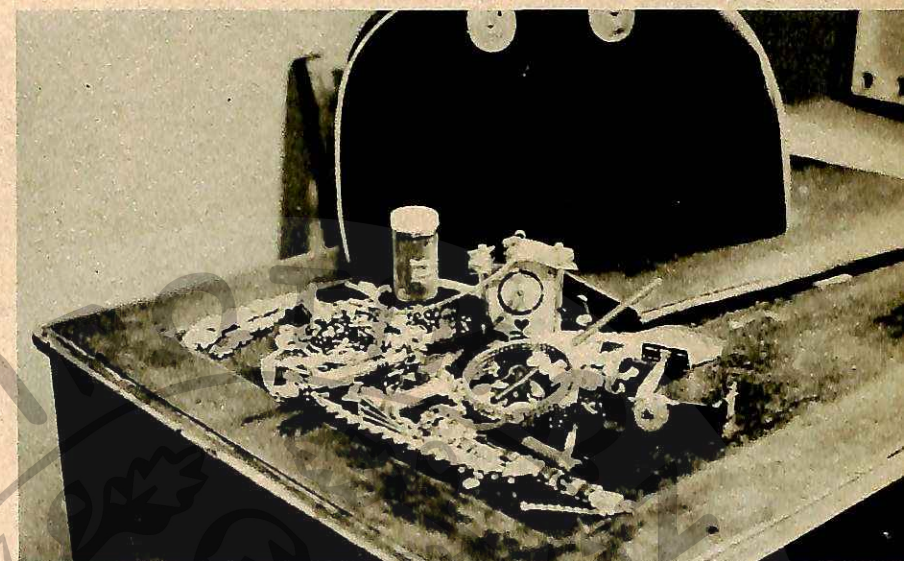
Σ τά έγκληματολογικά έλληνικά χρονικά πρώτη φορά συνελαμβάνετο διαρρήκτρια καί μάλιστα, όπως αναφέρει τό άστυνομικό δελτίο, μέ τόσο πλούσια καί έλεκτική δράση. Τό θήραμα δέν ήταν άπό τά συνηθισμένα. Η άστυνομία έχει αναρίθμητες περιπτώσεις γυναικών-κλεπτριών. Αλλά Εύα, άσο στο είδος των διαρρήξεων, ποτέ! Οι πορτοφολούδες, οι «μπου-καδόρισσες», πού εισβάλλουν δήθεν ως ζητιάνες στα σπίτια καί άρπάζουν ό,τι βρουν μπροστά τους, οι «άγκαλιάστριες», πού ξαφνικά σταματούν στο δρόμο κάποιο χαζό, τόν άγκαλιάζουν καί τόν φιλούν προσποιούμενες ότι τόν ξεέλαθαν γιά συγγενικό τους πρόσωπο, ενώ συγχρόνως τού κλέβουν τό πορτοφόλι, θεωρούνται «ψιλικατζούδες» στό έγκληματικό γυναικείο πάνθεο. Αναμφισβήτητα, ή Πόπη Πονηρού, στην ιεραρχία τής άπάτης κατέχει την άνώτατη βαθμίδα. Τουλάχιστον, εκεί την τοποθετεί ή Γενική 'Ασφάλεια.

Η Πόπη κοίταξε κι αύτή μέ περιέργεια τούς διώκτες τής, πού διέκοψαν τόσο άδυσώπητα την τυχοδιωκτική τής δράση. Ζήτησε ένα τσιγάρο. Ρούφηξε ήδονικά, βαθειά τόν καπνό καί άρχισε ψύχραμα, υπερήφανα νά εξιστορή τά κατορθώματά τής. Καί νά ή ιστορία τής, όπως την συνθέτουν ή άστυνομία καί τά λεγόμενά τής.

«Τώρα είμαι ένα τίμιο κορίτσι»

Από τόν περασμένο Αύγουστο άρχισαν νά σημειώνονται περιοδικά κλοπές καί διαρρήξεις στα περίχωρα Καλαμακίου, Παλαιού Φαλήρου καί Ν. Σμύρνης, κυρίως σε σπίτια πού κατοικούνται άπό 'Αμερικανούς υπηκόους. Οι άγνωστοι δράσται δέν άφηναν άπολύτως κανένα ίχνος καί ως έκ τούτου ή άνακάλυψή τους καθίστατο πραγματικά προβληματική ή καί άδύνατη άπό την άστυνομία. Δυό διαρρήξεις τουλάχιστον καταγγέλλονταν κάθε έβδομάδα στη Γενική 'Ασφάλεια.

Η άστυνομία είχε κυριολεκτικά άναστατωθή. Όλόκληρη ή περιοχή Παλαιού Φαλήρου κατεκλύσθη άπό τά καλύτερα άστυνομικά λαγωνικά. Οι δρόμοι όλοι, μόλις σκοτεινίαζε, μπλοκαριζόντουσαν άπό τούς πιο πεπειραμένους ύπαλλήλους τής ύπηρεσίας διώξεως διαρρηκτών. Αλλά ή μυστηριώδης συμμορία εξακολουθούσε νά δρά καί, τό χειρότερο, νά ξεφεύγη μέ τά κλοπιμαία.

ΟΙ ΙΔΙΟΚΤΗΤΑΙ ΠΡΟΣΕΡΧΟΝΤΑΙ ΤΩΡΑ ΣΤΟ ΙΒ' ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟ ΤΜΗΜΑ..

...ΓΙΑ Ν' ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΟΥΝ ΤΗΝ ΠΛΟΥΣΙΑ ΛΕΙΑ ΤΗΣ ΠΟΠΗΣ ΠΟΝΗΡΟΥ

Θα ήταν σκόπιμο νά ἦσαν κι οἱ ἰδιοκτῆτες στὴν ἀναπαράσταση.

Θα ἔβλεπαν πόσο εὐκολα ἀνοίγουν συχνὰ τὰ κλειδωμένα σπίτια

Ποιοί ἦταν αὐτοὶ οἱ Φαντομάδες;

Κατεστρώθη τότε ἀπὸ τὸ ΙΒ΄ Παράρτημα Ἀσφαλείας δλόκληρο ἐπιτελικὸ σχέδιο, ποὺ ἡ ἀστυνομία ἀρνεῖται νὰ ἀποκαλύψῃ δι' εὐνοήτους λόγους, καὶ οἱ δράστες ἢ καλύπτεται ἢ δράστis ἀπεκαλύφθη. Ἡ ἐκπλήξη ὅμως τῶν καταδικωτικῶν ὁργάνων μετετράπη σὲ κατὰπληξη, ὅταν διαπίστωσαν ὅτι ἡ συμμορία τῶν Φαντομάδων ἦταν ἀπλῶς μιὰ τριανταπεντάρα γυναίκα. Ἐπρόκειτο περὶ τῆς σεσημασμένης Καλλιόπης ἢ Πόπης ἢ Μαρίκας Κηρύκου ἢ Πονηροῦ ἢ Ἰωάννου ἢ Παπαϊωάννου ἢ Τσιριγώτη, ἀπὸ τὰ Καρδόμυλα τῆς Χίου.

Ὅταν οἱ ἀστυνομικοὶ, κατόπιν ἀδείας τοῦ εἰσαγγελέως, εἰσέβαλαν στὸ σπίτι τῆς, ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἰσμήνης 69, ἡ Πόπη κατελήφθη ἑξαπίνης.

—Τί θέλετε; τὸλμησε νὰ ρωτήσῃ τραυλίζοντας. Ἀδικο ψάχνετε... Τώρα εἶμαι ἓνα τίμιο κορίτσι. Ἡσύχασα. Ἐπειδὴ ἤμουν παλιὰ λωποδύτρια δὲν μπορῶ τάχα νὰ ζήσω καὶ τίμια;

Ἔκλεβε ἀκόμη καὶ κορδόνια!

Εν τούτοις, παρὰ τὶς διαμαρτυρίες τῆς, ἡ ἔρευνα συνεχίστηκε καὶ ἀπεκάλυψε, ὅπως χαρακτηριστικὰ τονίζουν οἱ ἀστυνομικοὶ, ἓνα δλόκληρο δουνὸ ἀπὸ κλεμμένα ἀντικείμενα, ποὺ δὲν μπόρεσε νὰ δικαιολογήσῃ τὴν προέλευσή τους. Φωτογραφικὲς μηχανές, ξυραφάκια, ζωγραφικὸί πίνακες, πλάκες γραμμοφώνου, ραδιόφωνα, ρολόγια, ἀσπιρίνες, κοσμήματα, γούνες, κουμπιὰ, παιδικὰ παιχνίδια, ρούχα, φουρὰ, τσάντες, ἀρώματα, κρέμες, φωτόμετρα, ραπτομηχανές κλπ. Ἀκόμη καὶ κορδόνια παπουτσιῶν ἀναφέρει ὁ μακρὺς αὐτὸς κατάλογος τῶν κλοπιμαίων.

—Τί εἶναι ὅλα αὐτά; ρώτησαν τότε μὲ τὴ σειρά τους οἱ ἀστυνομικοὶ.

Ἀλλὰ ἡ Πόπη δὲν ἦταν ἀπλῶς μιὰ ὄχι τυχαία διαρρήκτρια, ἔλεγε καὶ ἐκπληκτικὰ ψέματα.

—Δώρα, ἀπήντησε μὲ θρασύτητα, ἀπὸ τὰ ἀμερικανικὰ σπίτια ὅπου ἐργαζόμουν ὡς ὑπρέτρια. Καὶ προσέθεσε πειστικώτατα καὶ ἀλαζονικά: Ἀδικο μὲ ὑποψιάζεστε! Ὅλα αὐτὰ ποὺ βλέπετε μοῦ τὰ χάρισαν οἱ κυράδες μου οἱ Ἀμερικάνες, στίς ὁποῖες ἐργαζόμουν. Ἀς εἶναι καλὰ τὰ ἐγγλέζικὰ μου, ποὺ τὰ μιλῶ φαρσὶ κ' ἔτσι κατορθῶν νὰ «ρίχνω» τοὺς ξένους.

Οἱ ἀστυνομικοὶ, ὅμως, πολλὴ σύντομα διεπίστωσαν ὅτι τοὺς κοροΐδευε. Ἀπὸ τὴν ἔρευνα ποὺ ἐγίνε ἐξεκριβώθη ὅτι καμμιά ἀμερικανικὴ οἰκογένεια δὲν τὴν εἶχε προσλάβει ὡς ὑπρέτρια. Προσποιεῖτο λοιπὸν ὅτι τὴν ἐπίστεψαν. Ἐπέμεναν ὅμως γιὰ ἓνα φουρὰ:

—Ἐ, αὐτὸ δὲν σὲν χάρισαν, τῆς ἔλεγαν, τὸ πήρες... Ὁμολόγησε τὴν ἀλήθεια, τῆς ἐτόνιζαν δείχνοντάς το, καὶ δὲν θὰ πάθῃς τίποτε.

Ἡ Πόπη Πονηροῦ ἀμφιταλαντεύθηκε λίγο κ' ὕστερα κυνικώτατα προσέθεσε:

—Τὸ ἄρπαξα ἀπ' ἓνα κῆπο. Δὲν ἀξίζει φράγκο γιὰ νὰ γίνεσαι τόσο μεγάλη συζήτηση καὶ σαματᾶς.

Σὲ λίγο, στὸ ἀστυνομικὸ τμήμα, εἶχε ὁμολογήσει πλήρως καὶ μὲ κάθε λεπτομέρεια τὴν πρώτη διαρρήξή τῆς. Στίς ὥρες ποὺ ἀκολούθησαν παρεδόχθη ὅλες 7 κλοπές. Οἱ ἀνακριτικοὶ ὅμως ὑπάλληλοι ἐπέμεναν:

—Πόπη, τῆς ἔλεγαν, δὲν ἔχεις νὰ κερδίσῃς τίποτε ἀπολύτως μ' αὐτὴ τὴν ἀρνητικὴ στάση. Ὁμολόγησε τὴν ἀλήθεια, γιὰ νὰ ἐλαφρώσῃς πρῶτα τὴ συνειδήσή σου καὶ μετὰ τὴ θέση σου.

Ἀμφιβολίες γιὰ τό... ταλέντο τῆς.

Ἐτσι, μὲ τὰ παρακαλετὰ καὶ ἐν ὀνόματι τοῦ θαλαφρώματος τῆς συνειδήσεώς τῆς, ἡ Πόπη Πονηροῦ, μέσα σὲ χρονικὸ διάστημα ὀλίγωτερο τῆς μιάς ἐβδομάδος, ὡμολόγησε 28 κλοπές. Οἱ ἀστυνομικοὶ εἶχαν ἀρχίσει νὰ πιστεύουν ὅτι ἀδίκως τῆς κατελόγιζαν ἄλλες 12 διαρρήξεις, ὅταν τὴν 8η ἡμέρα τῆς συλληψέας τῆς, ἐντελῶς ξαφνικά καὶ ἀνεξήγητα, ἀπεκάλυψε ὅτι ἦταν ἡ δράστis ἄλλων 6 κλοπῶν. Αὐτὴ τὴν φορὰ οἱ ἀστυνομικοὶ ἄρχισαν ν' ἀμφιβάλουν πλέον γιὰ ὅσα τοὺς ἔλεγε: Ἡ Πόπη Πονηροῦ μόνη τῆς εἶχε διαπράξει ὅλες αὐτές τὶς κλοπές ἢ ἑπαιξε δευτερεύοντα ρόλο καὶ ἐκρυβε τὸν πραγματικὸ διαρρήκτη;

Ἡ ἐκπληκτικὴ δράση τῆς δημιουργοῦσε σοδαρώτατες ἀμφιβολίες στὴ Γενικὴ Ἀσφάλεια γιὰ τό... ταλέντο τῆς.

Ἀπεφασίσθη τότε νὰ γίνῃ ἀναπαράσταση σ' ὅλα τὰ καταληστευθέντα σπίτια, στὴν ὁποία μάλιστα παρευρέθη καὶ ὁ γενικὸς διευθυντὴς Ἀσφαλείας κ. Καραμπέτσος.

Πράγματι, πρὸ τῶν ἀστυνομικῶν, ἄρχισε νὰ πηδᾷ ἀπὸ τοίχους ὕψους 3 μέτρων, νὰ ἀναρριχᾶται σὰν αἴλουρος στὰ δευτέρα πατώματα τῶν σπιτιῶν, ἐκμεταλλεύμενη τὶς μικρὲς προεξοχές τοῦ τοίχου, καὶ νὰ διαρρηγνύῃ μὲ ἀνεπὴ φεγγίτες, πόρτες, ντουλάπια, συρτάρια. Τὰ μικρὰ ταχυδακτυλουργικά τῆς χέρια δὲν ἐγνώριζαν ἐμπόδια.

Ἄπλό, ἀλλὰ ἀποτελεσματικὸ σύστημα.

Ἡ μέθοδός τῆς ἦταν ἀπλή. Ντυμένη πάντοτε, ὅταν ἐπρόκειτο νὰ διαπράξῃ διαρρήξῃ, μὲ ἀνδρικά παντελόνια, κτυποῦσε τὸ κουδούνι τοῦ σπιτιοῦ ποὺ εἶχε διαλέξει γιὰ κλοπὴ. Ὅταν διαπίστωνε ὅτι οἱ ἐνοικοὶ ἀπουσίαζαν, ἀπὸ τὴν πόρτα τῆς ὑπηρεσίας ἔσπαζε, μὲ τὴ γροθιά τῆς, τὴν ὁποία προφύλασσε μὲ τὴ ζακέτα τῆς, τὸ τζάμι. Ἐν συνεχείᾳ περνοῦσε τὸ χερί τῆς καὶ ἀνοίγε τὴν πόρτα μὲ τὸ κλειδί, ποὺ 99% οἱ ἰδιοκτῆται ἄφηναν πάνω στὴν κλειδαριά. Ἀλλοτε πάλι μὲ μιὰ πέτρα ἔσπαγε τὸ τζάμι ἢ τὶς κλειδαριές τῶν σπιτιῶν. Μάλιστα, γιὰ νὰ μὴν ἀκούγεται ὁ δυνατὸς θόρυβος τῶν θρυμματιζομένων τζαμιῶν, κολλοῦσε πάνω τους χαρτιά ἢ πανιά. Τὸ τζάμι ἔσπαγε, ἀλλὰ τὰ διάφορα κομμάτια, μ' αὐτὸ τὸν τρόπο, συνεκρατοῦντο...

Τὰ κλοπιμαῖα τὰ ἔβαζε μέσα σὲ μιὰ μαυριδερὴ καὶ ἀρκετὰ εὐρύχωρη τσάντα καὶ τὰ καμουφλάριζε μὲ χόρτα. Τὶς περισσότερες φορὲς, ὅπως ἡ ἴδια διατείνεται, εἶχε ἀνιχνεύσει ἐπίσημα τὰ κατατόπια τοῦ σπιτιοῦ, ποὺ ἐπρόκειτο νὰ διαρρήξῃ. Παρουσιάζετο στοὺς Ἀμερικανούς ὡς ὑπρέτρια ποὺ ζητοῦσε δουλειά. Στὸ διάστημα τῆς συνομιλίας, παρατηροῦσε τὴ διάταξη τοῦ σπιτιοῦ.

Ἔρως καί... διαρρηκτικὰ μαθήματα!

Ἡ Πόπη εἶναι ἓνα πλάσμα φλογερὸ καὶ πολὺ ἐπιτόλαιο. Ἰσως ἡ ἀδυναμία τῆς πρὸς τὸ ἰσχυρὸ φύλο νὰ τὴν ὡδήγησε καὶ στὴν εἰδίκευση τῶν διαρρήξεων. Πάντοτε τῆς ἄρεσαν τὰ γλέντια καὶ οἱ διασκεδάσεις. Μικρὴ, μόλις 16 ἐτῶν, ὑπηρετριοῦσα σὲ κάποιο ἀθηναϊκὸ σπίτι, ἐρωτεύθηκε σφοδρὰ τὸν μαῖτρο τῶν διαρρήξεων, τὸν πολὺ Δημητρίου. Αὐτὸς τῆς ἐδίδαξε —ὅπως ἡ ἴδια κατέθεσε— τὰ μυστικά τοῦ ἐπαγγέλματος καὶ τῆς καλλιέργησε μὲ εὐσυνειδησία τὸ ἐμφυτο ταλέντο τῆς πρὸς τὴν κλοπὴ. Ἡ ἀστυνομία κατὰ τὸ παρελθὸν τὴν εἶχε συλλάβει πολλές φορὲς. Τὸ 1947 κατεδικάσθη σὲ εἰρκτὴ 6 ἐτῶν. Ὅταν τὸ 1951 ἀπεφυλακίσθη ἄρχισε νὰ ἐργάζεται ὡς ὑπρέτρια σὲ σπίτι ξένων ὑπηκόων. Ἡ περιπέτεια ὅμως ἀσκούσε ἐπάνω τῆς μιὰ περίεργη γοητεία. Ὁ ἀσήμαντος ρολόκος τῆς ὑπηρετίας δὲν τὴν ἐνθουσίαζε. Παράτησε λοιπὸν τὴ σκούπα καί, μὲ ἐμδήμημα τὸ κατσαβίδι, ἐπέδωθε μὲ ἀγριεὲς διαθέσεις στὸ παλιὸ τῆς ἐπάγγελμα.

Ἐχοντας ροπήν —ὅπως ἀναφέρει τὸ ἀστυνομικὸ δελτίο— εἰς τὸν ἀτακτὸν καὶ πολυδάπανον βίον καὶ πρὸς ἐξοικονόμησιν περισσοτέρων χρημάτων, ἤρχισεν ἐκ νέου τὴν διάπραξιν κλοπῶν, διαρρήξεων, μόνη καὶ ἄνευ συνεργοῦ. Διὰ τὰς μετακινήσεις τῆς καὶ τὴν μεταφορὰν τῶν κλοπιμαίων ἐχρησιμοποιεῖ ἰδιόκτητον ποδήλατον, διὰ τὴν παραπλάνησιν δὲ τῶν ἀστυνομικῶν καὶ διὰ νὰ κινῆται καὶ ἀναρριχᾶται εὐχερῶς, ἔφερε παντελόνιον.

Τελευταίως, ἡ Πόπη ἐρωτεύθηκε τὸν σωφῆρ Κ. Ἀντωνόπουλο, γιὰ τὸν ὁποῖο, ὅπως ἰσχυρίζεται στὴν ἀπολογία τῆς, διέπραξε ὅλες τὶς διαρρήξεις. Τὸν ἀγαπημένο τῆς, κάθε βράδυ, τὸν διασκέδαζε σὲ διάφορα ἐξοχικὰ κέντρα, ξοδεύοντας 200-300 δραχμές. Ὅταν μάλιστα ὁ φίλος τῆς πῆγε γιὰ ἓνα χρονικὸ διάστημα στὸ Ἡράκλειο Κρήτης, γιὰ νὰ ἐπισκεφθῇ τὸν ἀδελφὸ του, τὸν ἀκολούθησε καὶ κατεσπατάλησε, μέσα σὲ 10 ἡμέρες, 50 χρυσὲς λίρες, ποὺ τὶς εἶχε ἀφαιρέσει ἀπὸ ἓνα σπίτι τῆς Νέας Σμύρνης.

—Γιατί τὰ ἔκανες ὅλα αὐτά; τὴν ρώτησαν.

—Εἶμαι αἰσθηματικὴ. Αὐτὸ μ' ἔφαγε, ἦταν ἡ ἀπάντησή τῆς.

Καὶ προσέθεσε πικρόχολα:

—Μοῦ ἄρεσαν τὰ γλέντια καὶ τὰ ὠραία παιδιὰ. Τώρα, ἀντίο ζωῆ.

Π. Ν. ΕΥ.

(Φωτ. Β. Καραμανώλη καὶ Κ. Ραφαηλίδη —ΕΛΚΗΝ)

ΜΕ ΤΗ ΓΡΟΘΙΑ τῆς προφυλαγμένη στὴ ζακέτα, σπάει τὸ τζάμι τῆς πίσω πόρτας. Τὰ χαρτιά, τὰ ὁποῖα κολλοῦσε, δὲν ἄφηναν τὰ θρύμματα νὰ πέσουν.

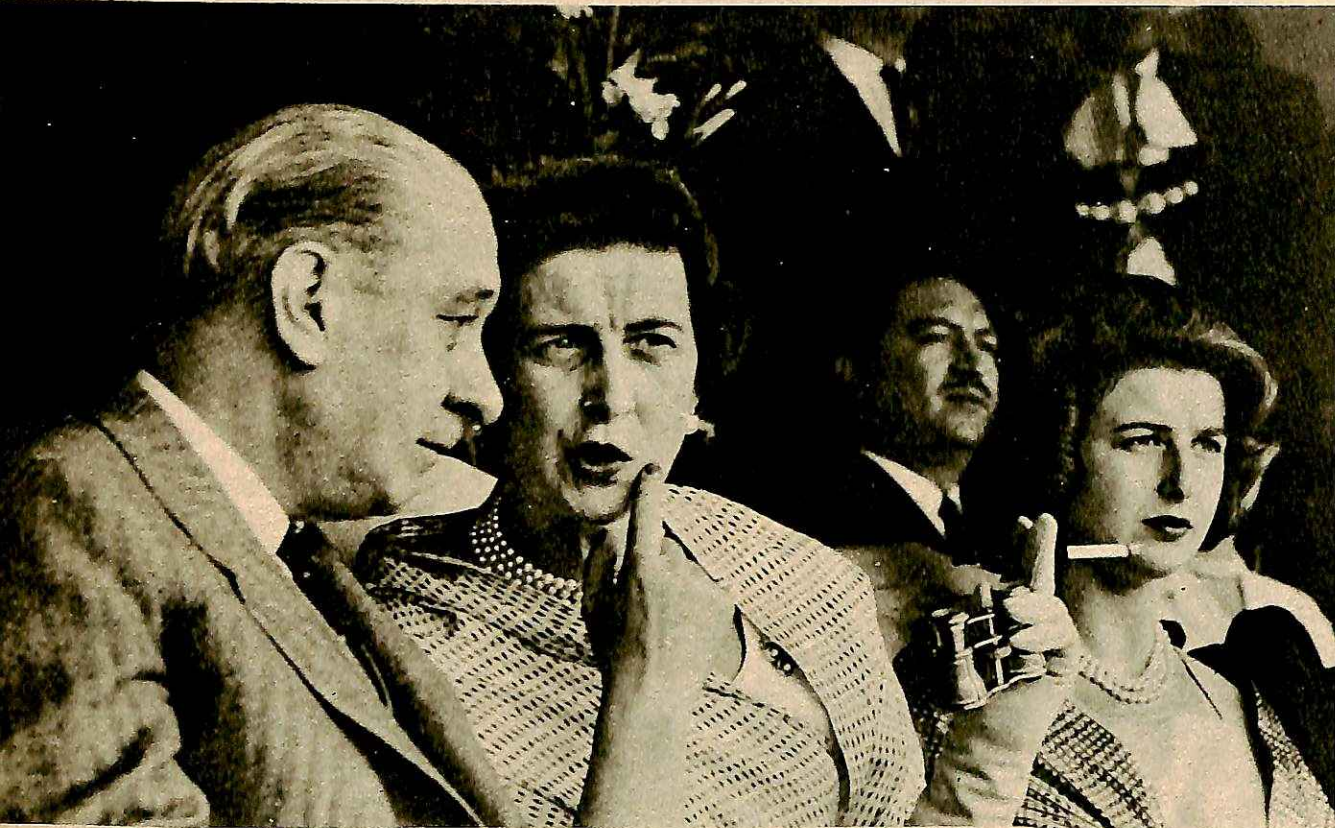

ΑΠΟ ΤΟ ΑΝΟΙΓΜΑ τοῦ σπασμένου τζαμιοῦ, ἓνα ἐπίδειξιο χερί περνάει γιὰ νὰ φθάσῃ τὸ κλειδί ἢ τὸ μάνταλο. Τὸ σπίτι εἶναι τώρα πιά στὴ διάθεση τῆς διαρρηκτρίας.

Ο ΘΗΛΥΚΟΣ Φαντομάς ἐπιδεικνύει κατὰ τὴν ἀναπαράσταση τὸν τρόπο ἀναρριχέσεως στοὺς μανδρότοιχους τῶν σπιτιῶν ποὺ λεηλατοῦσε, στὴν περιοχὴ Νέας Σμύρνης, Παλαιῶ Φαλήρου καὶ Καλαμακίου. Γυμναζόταν καθημερινῶς γιὰ νὰ διατηρῇ πάντοτε σὲ «φόρμα» τὴν εὐκίνησίᾳ τῆς. «Αἴλουρο» τὴν ἀποκαλοῦν τὰ ἀστυνομικὰ ὅργανα. Πηδοῦσε ἀπὸ ὕψος τριῶν μέτρων καὶ ξέφευγε κάθε φορὰ τρέχοντας ἀπὸ στέγη σὲ στέγη.

ΤΑ ΜΙΚΡΑ νευρῶδη χέρια τῆς Πόπης δουλεύουν μὲ ταχυδακτυλουργικὴ εὐλυγξία, ὅταν πρόκειται νὰ παραδιάσουν ἓνα κλειδωμένο ντουλάπι. Στούς ἀστυνομικοὺς τῆς Γενικῆς Ἀσφαλείας ἐπέδειξε τὴ «μέθοδο» μὲ τὴν ὁποία «ἐργαζόταν».

← ■
ΕΝΩ ΟΙ «ΤΣΑΡΡΟΣ» επίδεικνύουν
την τέχνη τους, η Δούκισσα παρα-
κολουθεί τις διάφορες ιστορικές εξη-
γήσεις του ύπουρου 'Εξωτερικών.

↓
ΤΑΥΤΟΧΡΟΝΑ, η πριγκίπισσα 'Α-
λεξάνδρα απθανατίζει τα πιο έντυ-
πωσιακά στιγμιότυπα, με την στε-
ρεοσκοπική φωτογραφική μηχανή της

ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΕΡΙΟΔΕΙΑ ΤΗΣ ΔΟΥΚΙΣΣΗΣ ΤΟΥ ΚΕΝΤ ΚΑΙ ΤΗΣ ΠΡΙΓΚΙΠΙΣΣΗΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΑΣ

Τò Μεξικό χαμογελά στους έπισκέπτες...

Υπάρχουν κοσμικές εκδηλώσεις πολλών επιπέδων. Από τους χορούς και τις συνηθισμένες δεξιώσεις με κάποιον οποιαδήποτε ευκαιρία, ως τις εμφανίσεις επισημοτήτων σε σοβαρότατες περιστάσεις υπάρχουν πολλές διαφορές. Ένα μικτό είδος είναι τα ταξίδια των υψηλών προσωπικοτήτων. Συχνά το πρωτόκολλο υποχωρεί, που και πού, το σχολαστικό πρόγραμμα αφήνει μια χαλαρότητα — για λίγο γέλιο, διασκέδαση αληθινή και ελικρινές ενδιαφέρον. Αυτό ακριβώς συνέβη και στη μακρινή περιόδεια που έπεξεύρησαν, ανά την Κεντρική και Νότιο 'Αμερική, η δούκισσα του Κέντ και η κόρη της, η πριγκίπισσα 'Αλεξάνδρα.

Τò Μεξικό ήταν ο πρώτος σταθμός της πρόσφατης περιόδειας στη Νότιο 'Αμερική που πραγματοποιήσαν η δούκισσα του Κέντ και η πριγκίπισσα 'Αλεξάνδρα. Η υποδοχή που έπεφύλαξε η μεξικανική κυβέρνηση στις υψηλές επισκέπτριες ήταν θερμότατη και ο ύπουργος των 'Εξωτερικών Μανουέλ Τέλλο προθυμοποιήθηκε να εξηγήσει στις ξένες του την ιστορία και την τεχνική των «τσάρρος» καθώς και των εθνικών χορών, σ' ένα φεστιβάλ που οργανώθηκε προς τιμήν των στην Πόλη του Μεξικού. «Τσάρρος» είναι οι κλασικοί πιά από τις ταινίες Μεξικάνοι Ιππείς με τις πελώριες καπελλαδούρες, τα «σομπρέρος». Η πριγκίπισσα 'Αλεξάνδρα, που είναι ένθουσιώδης έρασιτέχνης φωτογράφος, πλούτισε τη συλλογή της με γραφικά «έσταντάνε».

Ακολουθώντας, η δούκισσα και η κόρη της έπεσκέφθησαν τα αρχαιότερα μνημεία του Μεξικού, τις Πυραμίδες του 'Ηλίου και της Σελήνης, το «Κάστρο» και τον Ναό του Κετσαλκούασι. Η δούκισσα σκαρφάλωσε με τα πόδια σε ύψος 2.200 μέτρων για να φθάσει στα επιβλητικά λείψανα του μεγάλου πολιτισμού των Μάγια. Φυσικά, η ακολουθία της συμμορφώθηκε με το επίτιμο παρόδειγμά της. Ο κόσμος όμως ανταμείφθηκε έπαξίως γιατί τα βουβά πιά μνημεία χαρίζουν πάντα έντονες συγκινήσεις. ■■■

ΣΕΝΙΟΡΙΤΕΣ ΜΕ ΓΡΑΦΙΚΑ ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ ΧΟΡΕΨΑΝ ΕΠΙΣΗΣ ΠΡΟΣ ΤΙΜΗΝ ΤΩΝ ΥΨΗΛΩΝ

ΕΠΙΣΚΕΠΤΡΙΩΝ ΕΘΝΙΚΟΥΣ ΧΟΡΟΥΣ

ΦΥΣΙΚΑ, Η ΚΑΘΟΔΟΣ ΗΤΑΝ ΠΟΛΥ ΕΥΚΟΛΩΤΕΡΗ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΝΟΔΟ ΣΤΗΝ ΠΑΝΑΡΧΑΙΑ «ΠΥΡΑΜΙΔΑ ΤΟΥ ΗΛΙΟΥ»

ΕΝΑ ΘΕΑΜΑ ΣΥΝΗΘΙΣΜΕΝΟ: ΕΜΠΟΡΟΙ ΥΦΑΣΜΑΤΩΝ ΑΠΟ ΤΟ ΙΣΠΑΧΑΝ. ΑΠΑΘΕΙΣ, ΚΑΡΤΕΡΙΚΟΙ, ΠΕΡΙΜΕΝΟΥΝ ΤΟΝ ΑΓΟΡΑΣΤΗ — ΣΠΑΝΙΟ ΕΙΔΟΣ

ΞΕΝΟΙ ΤΟΠΟΙ

ΠΛΟΥΤΗ ΚΑΙ ΑΘΛΙΟΤΗΣ, ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΟΠΙΟ - Η ΠΕΡΣΙΑ ΣΗΜΕΡΑ

Κοντινή, άλλ' άνεξιχνίαστη ή Μέση 'Ανατολή. Καί πάντα έρεθισμένη, επικίνδυνη, άντιφατική στις έκδηλώσεις της. Τό ένδιαφέρον των μεγάλων άντιπάλων συνασπισμών πέφτει πιστικό επάνω στις ύποανάπτυκτες χώρες που άπαρτίζουν την περιοχή αυτήν. Μεγάλη ή στρατηγική, πολιτική καί οικονομική σημασία τους. 'Ανάμεσα στις χώρες αυτές ή Περσία άπασχόλησε, τά τελευταία χρόνια, λιγώτερο τόν διεθνή τύπο. Μετά την κρίση των πετρελαίων με τά περιβόητα δάκρυα του Μωσαντέκ, ή διεθνής κοινή γνώμη ένδια-

ΕΠΙΒΑΝΤΙΚΗ Η ΠΥΛΗ ΤΗΣ ΤΕΧΕΡΑΝΗΣ ΕΙΣΑΓΕΙ ΣΕ ΜΙΑ ΠΟΛΗ ΠΟΥ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙ ΝΑ ΣΥΓΧΡΟΝΙΣΘΗ — Η ΑΘΛΙΟΤΗΤΑ ΟΜΩΣ ΤΗΝ ΠΕΡΙΤΡΙΓΥΡΙΖΕΙ

φέρθηκε περισσότερο για τό πρόβλημα της διαδοχής του Σάχη καί τό διαζύγιό του με τή Σοράγια, παρ ά τά προβλήματα που άντιμετωπίζει, κάτω από μιάν έπιφανειακή γαλήνη, όλόκληρη ή χώρα. 'Ο Γερμανός δημοσιογράφος κ. Η. F. Vogenbeck, γνωστός από παλαιότερες συνεργασίες του στις ΕΙΚΟΝΕΣ, δίνει, μετά την τελευταία του περιοδεία, με δικές του φωτογραφίες καί κείμενο, την άληθινή, τή σημερινή όψη της Περσίας — ένα ρεπορτάζ άποκαλυπτικό στην περιεκτικότητα καί την άντικειμενικότητά του.

Δέν υπάρχει άλλη χώρα της 'Εγγύς 'Ασίας, όπου πλούσιοι καί φτωχοί νά χωρίζονται τόσο ριζικά οι μόν από τους δέ, όσο στο σημερινό βασίλειο της Περσίας.

Οι Πέρσες, που κάποτε συνέβαλαν πολύ στην ανάπτυξη του πολιτισμού, έχουν δείξει, στους τελευταίους δέκα αιώνες, μάλλον αδιάφορη στάση άπέναντι στις πολιτιστικές εξέλιξεις. 'Η πολιτικοκοινωνική διάρθρωση της χώρας δέν μπορεί κανείς νά πη ότι άλλαξε σημαντικά στη μακρά αυτή περίοδο.

ΓΥΑΛΙΝΑ ΤΑ ΜΑΤΙΑ του χωρικού από τόν Περσικό Κόλπο. "Όπως εκατομμύρια άλλοι συμπατριώτες του, έχει για «καθημερινό ψωμί» το όπιο.

ΠΕΡΣΙΑ

Ο "ΜΑΥΡΟΣ ΧΡΥΣΟΣ", ΚΥΛΑΕΙ ΝΥΧΤΑ ΚΑΙ ΜΕΡΑ. ΝΥΧΤΑ ΚΑΙ ΜΕΡΑ ΟΜΩΣ ΞΕΤΥΛΙΓΕΤΑΙ ΚΑΙ ΤΟ ΘΕΑΜΑ ΤΗΣ ΦΡΙΚΤΗΣ ΕΝΔΕΙΑΣ

Πολλοί λόγοι συμβάλλουν σ' αυτή την χαρακτηριστική αδιαφορία των περισσότερων Περσών προς κάθε πρόοδο.

Από τα λεγόμενα «σεϊχάτα» αναπτύχθηκε, σιγά-σιγά, μιὰ δυναστεία μεγαλογαιοκτημόνων, που άπλωσε τὸ δίκτυο τῆς κυριαρχίας της σάν ἱσὸ ἀράχνης σ' ὅλὴν τὴν χώρα.

Οἱ μεγαλογαιοκτημόνες μεταχειρίστηκαν τὸν περσικὸ λαὸ σύμφωνα μὲ τὰ συμφέροντά τους. Τὸν ἐκμεταλλεύτηκαν γιὰ ν' αὐξήσουν τὰ πλούτη τους, χρησιμοποιώντας ὅλους τοὺς κανόνες τῆς σχετικῆς τέχνης...

Κάτω ἀπὸ τὸν ζυγὸ αὐτῆς τῆς κυριαρχίας, οἱ περισσότεροι Πέρσες μεταμορφώθηκαν σὲ ἄβουλο κοπάδι τῶν ἀφεντικῶν τους.

Ένας ἄλλος λόγος, πού συνέβαλε στὴν σωματικὴ καὶ ψυχικὴ κατάρτιση τῶν κατοίκων αὐτῆς τῆς χώρας, εἶναι ἡ χρῆση τοῦ ὀπίου. Αὐτὸ τὸ δηλητήριο δὲν εἶναι πουθενά ἄλλοῦ τόσο διαδεδομένο, ὅσο στὴ σημερινὴ Περσία. Μὲ τὸ πέρασμα τῶν αἰῶνων μετέβαλε τὴν πλειοψηφία τοῦ πληθυσμοῦ σὲ ἄβουλα ἄτομα, πού εἶναι ἀνίκανα ν' ἀναγνωρίσουν πὼς εἶναι ἄνθρωποι καὶ νὰ διεκδικήσουν δικαίωμάτα.

ΠΛΟΥΤΟΣ ΚΑΙ ΦΤΩΧΕΙΑ —ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ ΣΤΗΝ ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΑ. ΤΟ ΡΥΑΚΙ, ΠΛΑΙΪ ΣΤΟ ΔΡΟΜΟ, ΕΚΤΕΛΕΙ ΤΑ ΧΡΕΗ ΤΟΥ ΥΔΡΑΓΩΓΕΙΟΥ

Οἱ ἀριθμοί, πού ἔγιναν τελευταῖα γνωστοί γιὰ τὴν παγκόσμια κατανάλωση ὀπίου, ἔρριξαν ἕνα φῶς στὸ σκοτάδι, πού τύλιγε ὡς τώρα τὸ ἀπαίσιο αὐτὸ ἔμποριο: Εἰδικὰ γιὰ τὴν Περσία ἔγινε γνωστὸ πὼς τὰ 45% τοῦ πληθυσμοῦ τῆς καταναλίσκουσιν ὀπιο καὶ τὰ 18% αὐτῶν τῶν καταναλωτῶν εἶναι ὀπιомανεῖς.

Φυσικὰ, τὸ κάπνισμα ὀπίου ἀπαγορεύεται ἀπὸ τὴν κυβέρνηση. Ἀλλὰ οἱ συνθήκες εἶναι τέτιες, ὥστε ὁ νόμος δὲν πλῆττει παρὰ μερικὰ μόνον άτομα.

Μόλις ὁ ἄνθρωπος δὴ τὸ φῶς τῆς ζωῆς, ἀρχίζει στὴν Περσία ἡ τραγωδία τῆς καταναλώσεως ὀπίου. Πραγματικὰ, οἱ μητέρες, ἰδίως στὶς ἀγροτικὲς περιοχές, μὴ ξέροντας φυσικὰ τὶς συνέπειες πού θάχῃ αὐτὸ ἀργότερα, δίνουν στὰ μαρὰ τους τὸ τρομερὸ δηλητήριο, γιὰ νὰ τ' ἀποκοιμίζουν. Σύμφωνα μὲ μιὰ πολὺ διαδεδομένη πρόληψη, τὸ ὀπιο προστατεύει τὸ δρέφος ἀπὸ διάφορες ἀρρώστειες.

Καπνίζουν ἀπὸ παιδιὰ

Απ' αὐτὴ τὴ συνήθεια, πού ἀρχίζει στὰ παιδικὰ χρόνια, ἀναπτύσσεται σιγά-σιγά ἕνα πάθος, πού ὀδηγεῖ στὴν ἀδιάκοπη καὶ διαρκῶς μεγαλύτερη κατανάλωση τοῦ δηλητηρίου. "Εἴσαι, ὁ ἄνθρωπος, δὴ μόνον μαθαίνει τὴν ἀπόλαυση τοῦ ὀπίου, ἀλλὰ παθαίνει καὶ ἕναν ἐκφυλισμὸ τοῦ οργανισμοῦ, πού ὀδηγεῖ σὲ ἀπρόσπεπτες περιπλοκές.

Κατὰ μέσον ὁδὸ, οἱ καπνισταί, ἀνάμεσα στοὺς ὁποίους ὑπάρχει ἕνας μεγάλος ἀριθμὸς γυναικῶν, καταναλίσκουσιν 10-15 γραμμάρια ὀπίου καθε μέρα. "Οταν ὅμως τὸ πάθος φτάσῃ στὸ μεγαλύτερο τοῦ σημείου, ἡ κατανάλωση μπορεῖ νὰ εἶναι καὶ 25 γραμμάρια ἡμερησίως.

Τὸ ὀπιο καπνίζεται ἀνάμεσα στὰ γεύματα. Συνήθως ὅμως τὸ δηλητήριο θερμαίνεται μ' ἕνα ἀναμμένο κάρβουνο καὶ οἱ ἄτμοι τοῦ ἀναπνέονται μὲ τὴ βοήθεια ἑνὸς εργαλείου πού μοιάζει μὲ πίπα.

Τὴ νύχτα, ἀνάμεσα σὲ τέτια φῶτα ἀπὸ ἀναμμένα κάρβουνα, κάθονται οἱ ὀπιомανεῖς, σὰν φαντάσματα, κουβαριασμένοι χάμω στὸ πάτωμα. Ἀλυσσοδεμένοι ἀπ' τὸ πάθος τῶν ναρκωτικῶν, γεμίζουν ἀδιάκοπα τοὺς πνεύμονές τους μὲ τὸν γλυκερὸ καπνὸ τοῦ ὀπίου, ὥσπου νὰ φτάσουν στὴν ποθὴτὴ κατὰστασιν ἐκστάσεως, πού τοὺς ἀνοίγει τὴν πόρτα τῆς χώρας τῶν ὀνείρων τους.

Ἀγοράζονται τὰ πάντα

Ένας ἄλλος παράγων, πού δημιουργεῖ τὴν ἀπάθεια καὶ τὴν ἀβουλία τοῦ περσικοῦ λαοῦ, εἶναι ἡ διαφθορά. Ἡ διαφθορά ἀπλώνει τὰ δύχτια της σ' ὅλη τὴ χώρα σὰν ἐπιδημία.

Οἱ νόμοι τοῦ κράτους γίνονται κάτω ἀπ' τὴν ἐπίδρασή της ἐντελῶς θωρητικοὶ καὶ ἀπατηλοί. Συχνὰ δίνουν ἀπλῶς στοὺς μεγαλογαιοκτημόνες τὴ δυνατότητα νὰ σφίγγουν καλύτερα τὴ θηλιά γύρω ἀπ' τὸ λαιμὸ τῶν ἀδυνάτων.

Μὲ τὸ χρήμα δὲν αγοράζεται μόνον τὸ ὀπιο, ἀλλὰ καὶ ἡ ἥθικὴ τῶν πολιτῶν. Κάθε πολίτης, εἴτε ἐργάτης εἶναι εἴτε υπάλληλος εἴτε ἀκαδημαϊκός, πρέπει, γιὰ νὰ δρῇ δουλειά, νὰ διορισθῇ ἢ νὰ προαχθῇ, νὰ δωροδοκῇ τὸ ἀρμόδιο πρόσωπο. Αὐτὸ τὸ «μαξίσιν», πού εἶναι φυσικὰ ἀνάλογο μὲ τὴ σημασία τῆς θέσεως, πληρώνεται χωρὶς ἐξαίρεση γιὰ ὅλες τὶς θέσεις, δημόσιες καὶ ἰδιωτικές.

Στὰ χέρια τῶν ἰσχυρῶν, ἡ διαφθορά εἶναι ἕνα χρήσιμο ὄργανο γιὰ μηχανορραφίες καὶ ἀτιμίες, καθὼς καὶ γιὰ τὴ διατήρηση τοῦ ζυγοῦ τους πάνω στὸν περσικὸ λαό.

Πετρέλαιο καὶ ὀρυκτὰ

Νύχτα καὶ μέρα κυλάει ὁ «μαῦρος χρυσὸς» ἀπ' τὶς πετρελαιοπηγὲς τῆς χώρας. Οἱ εἰσπράξεις ἀνεδείκνουν διαρκῶς καὶ συρρέουν στὰ χρηματοκιβώτια τῶν πλουσίων.

Εἶναι πασίγνωστο πὼς ἡ Περσία δὲν εἶναι πλούσια μόνον σὲ πετρέλαιο, μὰ καὶ σὲ ἄλλα ὀρυκτὰ, ὅπως τὸ σίδηρο, ὁ χαλκός, τὸ κάρβουνο καὶ ὁ ψευδάργυρος. Τελευταία μάλιστα ἕνας Γερμανὸς γεωλόγος ἀνακάλυψε στὸ Κεραμάν ἕνα ἀνθρακοφόρο κοιτάσμα, πού ἔχει μεγαλύτερη ἔκταση ἀπ' τὴν περιοχή τοῦ Ρούρ.

Ἡ ἐκμετάλλευση αὐτοῦ τοῦ κοιτάσματος θάδινε ἀπασχόληση σὲ χιλιάδες ἐργάτες καὶ θ' ἀνέβαζε τὸ βιοτικὸ ἐπίπεδο ἑκατομμυρίων πολιτῶν τῆς χώρας.

Ἀντὶ ὅμως γι' αὐτὸ, ὁ πληθυσμὸς τῆς Περσίας ζῇ ὑπὸ συνθήκες πού ἀντιστοιχοῦν στὸν 12ο αἰῶνα τῆς ἐυρωπαϊκῆς ἱστορίας.

Πρωτόγονες συνθῆκες ζωῆς

Τὸ μεγαλύτερο μέρος τοῦ πληθυσμοῦ ζῇ σὲ τρώγλες, κατὶ καλύβια χτισμένα μὲ πηλὸ, πού δὲν μποροῦν νὰ χαρακτηρισθοῦν ὡς κατοικίες.

Ὁ ἠλεκτρισμὸς εἶναι σχεδὸν ἀγνωστος στὶς ἀγροτικὲς περιοχές. Οἱ κατοικοὶ τοὺς χρησιμοποιοῦν λάμπες πετρελαίου. Μαγειρεύουν τὰ φαγητὰ τους σὲ ὑπαίθριες κουζίνες, μὲ τὸν πιὸ πρωτόγονο τρόπο.

Ὅσο γιὰ τὴν ἐνδυμασία τῶν περισσοτέρων κατοίκων, εἶναι ἐλεεινὴ. Τόσο στὰ χωριὰ ὅσο καὶ στὶς πόλεις, ὁ κόσμος κυκλοφορεῖ μὲ τὰ ρούχα μὲ τὰ ὁποῖα κοιμάται.

Ἐπειδὴ τὰ δερμάτινα παπούτσια εἶναι πανάκριβα, οἱ περισσότεροι Πέρσες φοροῦν γύρω ἀπ' τὰ πόδια τους κατὶ πρωτόγονα ὑποδήματα, καμωμένα ἀπὸ μεταχειρισμένα λάστιχα αὐτοκινήτων, βαμβάκερὸ ὕφασμα καὶ κόκκαλα ζώων.

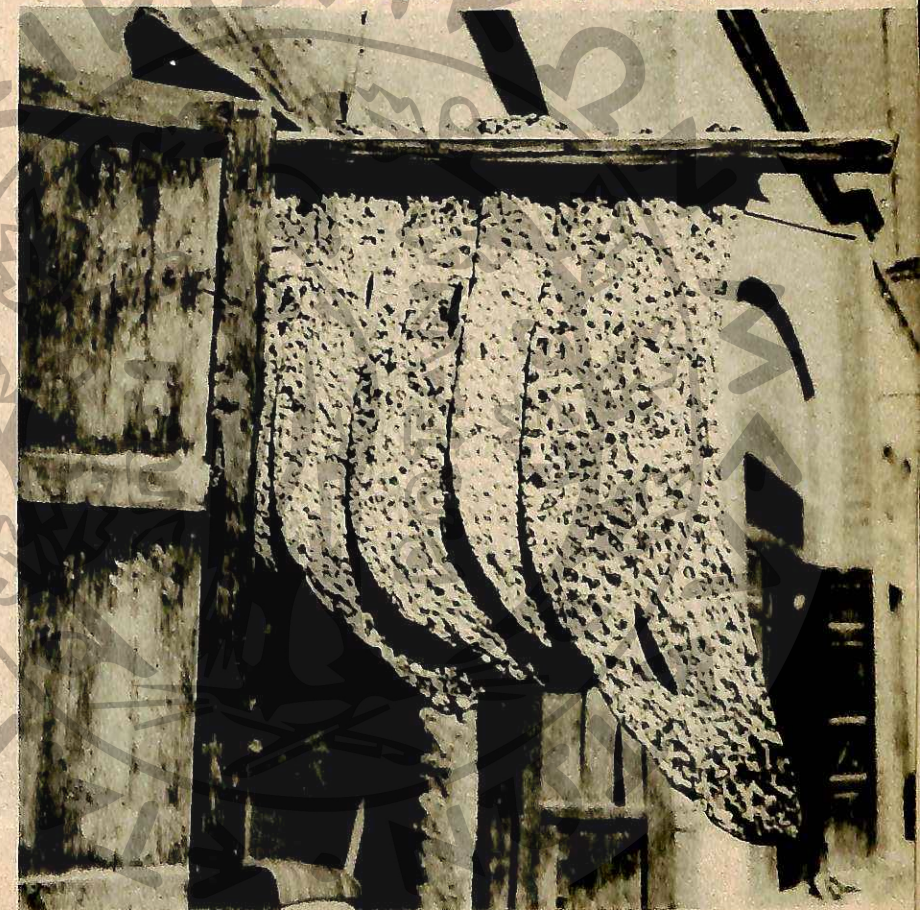
Σχεδὸν ἀπίστευτες εἶναι οἱ συνθήκες τῆς ὑδρεύσεως. Στὶς περισσότερες πόλεις δὲν ὑπάρχουν ὑδροσωλήνες, ἀλλὰ διώρυγες πού φέρνουν τὸ νερὸ στὶς διάφορες συνοικίες. Αὐτὲς οἱ διώρυγες, πού εἶναι φυσικὰ ξεσκέπαστες, δίνουν τὴν ἐντύπωση ὅχεται γιὰ τὰ δρώμικα νερά. Ἀλλὰστε, χρησιμοποιοῦνται συχνότατα καὶ γι' αὐτὸ τὸ σκοπὸ.

Κάθε μέρα γίνονται σ' αὐτὲς τὶς διώρυγες ἀπερίγραπτες σκηνές. Μερικὲς

ΜΕΓΑ ΤΟ ΠΟΣΟΣΤΟ τῶν γυναικῶν, πού ἀσχολοῦνται στὶς πιὸ σκληρὲς ἐργασίες. Σύμφωνα μὲ τὰ ἔθιμά τους, κρατοῦν τὸ πρόσωπο σκεπασμένο.

ΤΟ ΨΩΜΙ ΚΡΕΜΙΕΤΑΙ κυριολεκτικὰ στὰ τσιγκέλια. Κι ὅμως εἶναι γιὰ πολλοὺς ἀκόμη —τὸ ἔκτετο καὶ δρώμικο αὐτὸ ψωμί— ἀσύλληπτο εἶδος.

'Η λαϊκή τέχνη - μιὰ δροσερή ὄαση μέσα στὴ μελαγχολικὴ ἔρημο

γυναῖκες γεμίζουν τὰ σῆκιάκα τους σκεύη μὲ τὸ ἴδιο νερό, μέσα στὸ ὕποψ' ἄλλες πλένουν τὰ ρούχα τους ἢ καὶ τὰ πόδια τους...
Ἀκόμα καὶ σὲ πολλὲς συνοικίες τῆς Τεχεράνης δὲν ὑπάρχουν ὑδρὼσες. Νερολῶδες γυρίζουν ἀπὸ σπῖτι σὲ σπῖτι, κουβαλώντας τὸ νερό μέσα σὲ τενεκές. Τὰ κάρρα, πού εἶναι φορτωμένα μὲ νεροδάρελα, εἶναι ἐξ ἴσου συνηθισμένο θέαμα.

Τὸ ἀπαίσιο σκουλήκι

Στὰ νότια τμήματα τῆς χώρας, κοντὰ στὸν Περσικὸ Κόλπο, οἱ συνθήκες ὑδρεύσεως θυμίζουν ἐκείνες πού ὑπῆρχαν στὴν Ἀσία πρὶν ἀπὸ μερικὲς χιλιετηρίδες. Ὑπάρχουν παντοῦ στοὺς λόφους δεξαμενές, βάθους 2-4 μέτρων, μὲ διάμετρο 8-10 μέτρων. Ὅταν βρέχει, οἱ δεξαμενές γεμίζουν. Στὴν ἐποχὴ τῆς ξηρασίας ἡ ὑδρεὺση γίνεται μὲ τ' ἀποθέματά τους, χάρη σὲ μικρὰ κανάλια, πού ξεκινοῦν ἀπὸ κεῖ. Ἀλλὰ οἱ δεξαμενές αὐτές, πάντα ἀνοιχτές, γίνονται ἐστίες μικροβίων μὲ τὰ στάσιμα νερά τους. Μιά συνηθισμένη ἀρρώστια προκαλεῖται ἀπὸ ἓνα σκουλήκι, πού ἀφήνει τ' αὐγά του στὸ νερό τῶν δεξαμενῶν. Τ' αὐγά ἐκκολάπτονται στὰ στομάχια τῶν ἀνθρώπων πού πίνουν τὸ νερό, καὶ τὸ σκουλήκι, πού μπορεῖ νὰ φτάσῃ σὲ μήκος ἑνὸς μέτρου, τρυπάει τὸ σῶμα, μὲ ἀφάνταστους πόνους, γιὰ νὰ βγῇ ἔξω, ἀπὸ κάποιο σημεῖο τοῦ δέρματος.
Ἐννοεῖται ὅτι οἱ πάσχοντες δὲν ἔχουν οὔτε γιατροὺς οὔτε νοσοκομεῖα. Γίνονται ἀδύνατοι σὰν σκελετοί, περιμένοντας νὰ βγῇ τὸ σκουλήκι ἀπ' τὸ σῶμα τους...

Οἱ φτωχοὶ δὲν ἔχουν τὰ μέσα ν' ἀποκτήσουν φίλτρα, μὲ τὰ ὁποῖα οἱ πλούσιοι διυλίζουν τὸ νερό πρὶν τὸ χρησιμοποιοῦν.

Τὰ ταξίδια σχεδὸν ἀδύνατα

Οἱ συγκοινωνιακὲς συνθήκες τῆς Περσίας εἶναι ἐξαιρετικὰ δυσμενείς. Ἡ μοναδικὴ σιδηροδρομικὴ γραμμὴ συνδέει τὸ Κουρσασαχάρ μὲ τὴν Τεχεράνη. Στὶς ἄλλες περιοχές, τὰ λεωφορεῖα καὶ τὰ φορτηγά εἶναι ἡ μόνη συγκοινωνία.

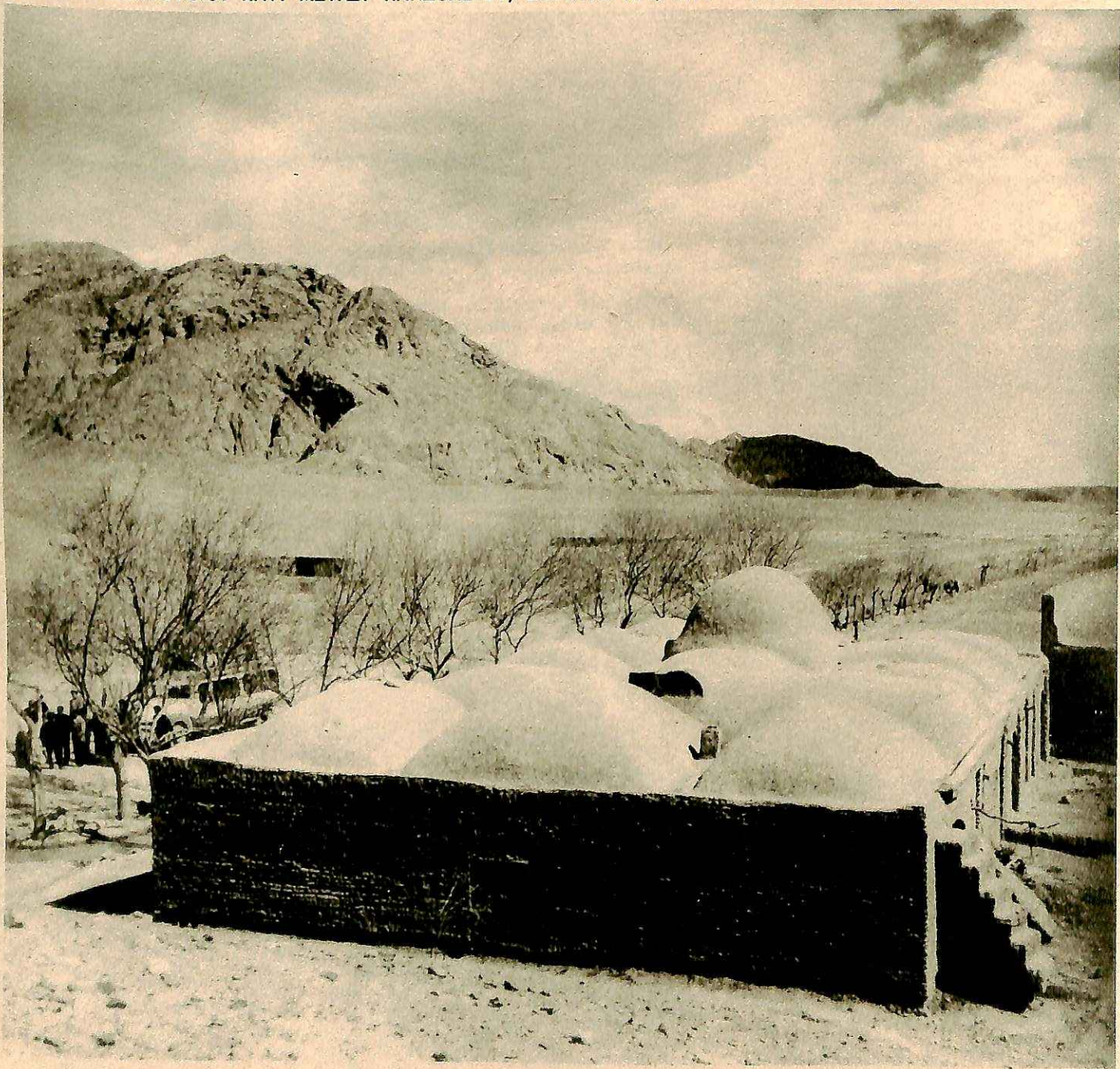
Γιὰ δρόμους δὲν μπορεῖ νὰ γίνῃ λόγος. Γι' αὐτὸ καὶ χρειάζονται πολλὲς μέρες γιὰ νὰ διανύσῃ κανεὶς ἀποστάσεις, πού στὴν Ἑλλάδα διανύονται σὲ 8-10 ὥρες.

Γέφυρες ὑπάρχουν ἐλάχιστες. Τὰ ὀχήματα ἀναγκάζονται νὰ περνοῦν μὲς' ἀπ' τὰ ποτάμια καὶ ὑφίστανται ἔτσι μεγάλῃ φθορά. Τὰ ταξίδια στὸ ἐσωτερικὸ τῆς χώρας εἶναι σπάνια καὶ δαπανηρά. Ὅποιος ἀποφασίσῃ νὰ ταξιδέψῃ, φιλάει πολλὰς φορὲς τὸ Κοράνιο, γιὰ νὰ τὸν προστατέψῃ ὁ Ἀλλάχ ἀπ' τοὺς κινδύνους πού πρόκειται ν' ἀντιμετωπίσῃ.

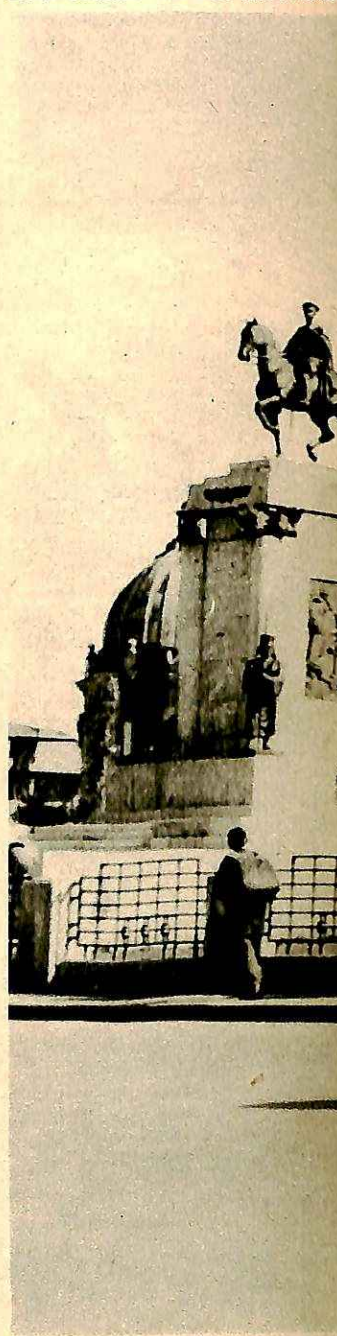
Μὲ δυὸ λόγια, ἡ Περσία εἶναι μιὰ πολὺ καθυστερημένη χώρα, παρ' ὅλα τὰ πλούτη πού διαθέτει ἡ ἰθύνουσα τάξη τῆς. Μόνο μιὰ βαθεῖα, ριζικὴ μεταρρύθμιση στὸν πολιτιστικὸ, κοινωνικὸ, οἰκονομικὸ καὶ πολιτικὸ τομέα δὲ μποροῦσε νὰ ἐξασφαλίσῃ στὴ χώρα καὶ στοὺς κατοίκους τῆς ἓνα καλὺτερο μέλλον.

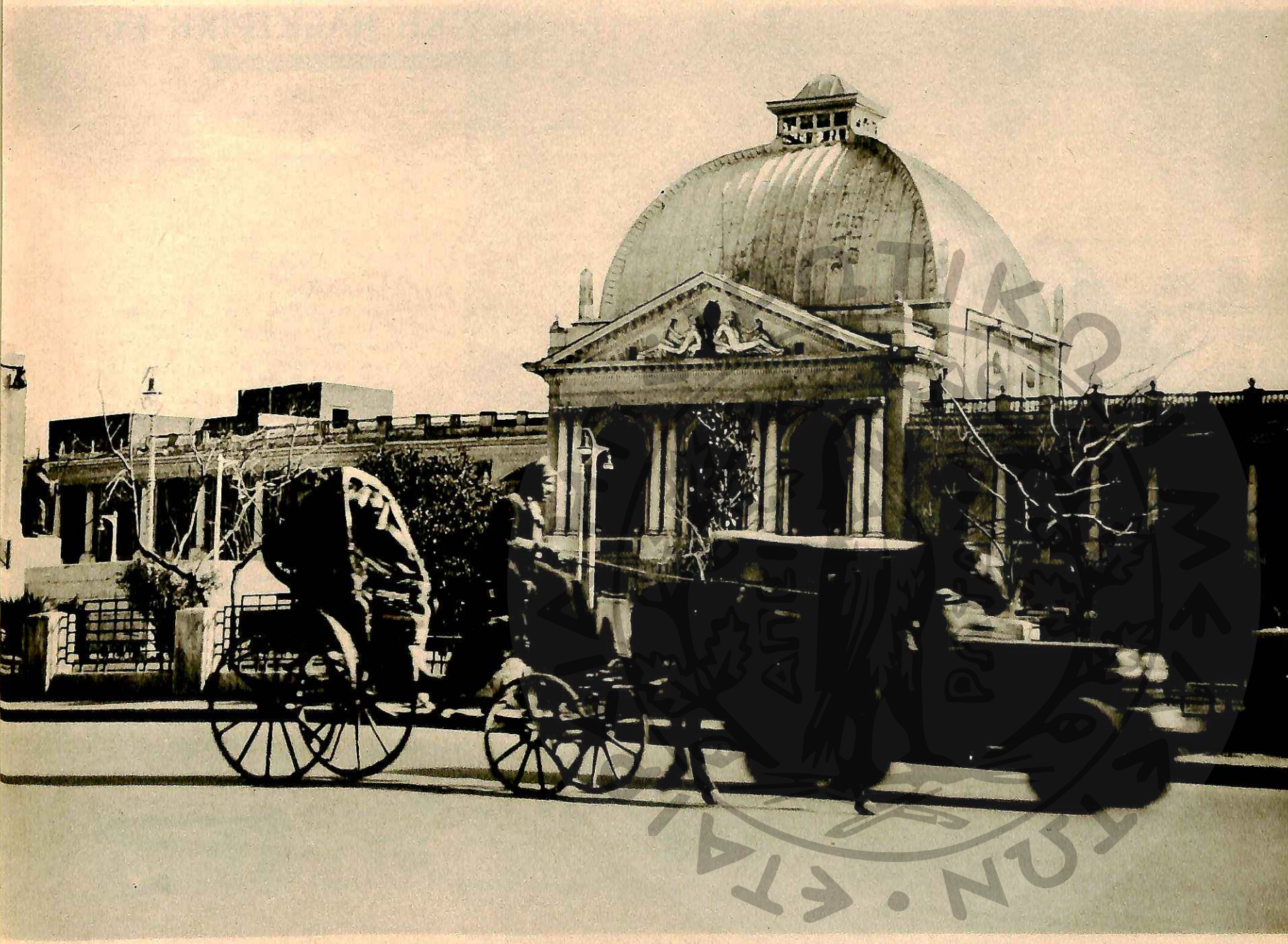
ΠΕΡΣΙΚΟ ΟΠΙΟΠΟΤΕΙΟ: ΚΑΤΙ ΜΕΤΑΞΥ ΠΑΝΔΟΧΕΙΟΥ, ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΟΥ, ΜΠΑΡ —«ΝΑΟΣ ΕΙΡΗΝΗΣ», ΑΝΤΡΟ ΕΞΑΘΛΙΩΣΕΩΣ

ΣΤΟ ΠΑΛΙΟ ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΟ

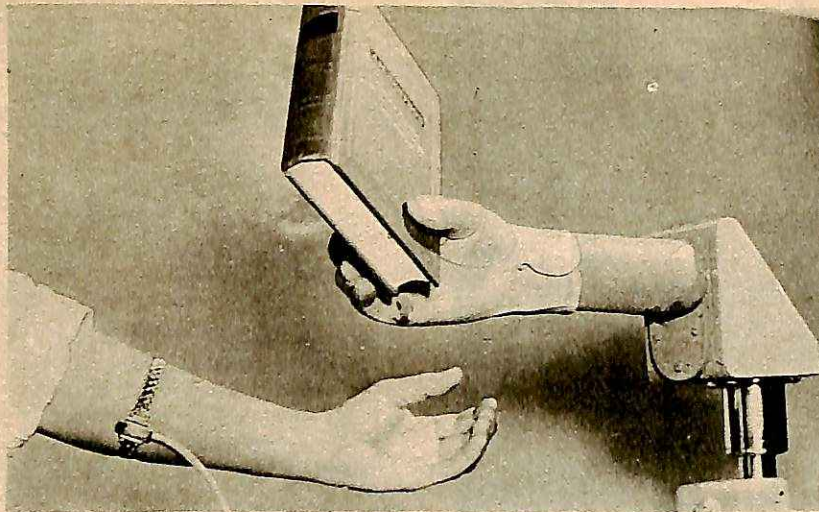

ΜΕΓΑΡΟ ΕΓΚΑΤΕΣΤΑΘΗ ΤΩΡΑ ΤΟ ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟ. ΠΡΩΤΟΓΟΝΑ ΤΑ ΜΕΣΑ ΤΟΥ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΠΟΧΗ ΤΩΝ ΠΥΡΑΥΛΩΝ, ΟΧΙ ΟΜΩΣ ΧΩΡΙΣ ΓΡΑΦΙΚΟΤΗΤΑ

ΤΑ ΕΒΔΟΜΗΝΤΑ ΠΕΝΤΕ τοῖς ἐκατὸ τῶν φημισμένων περσικῶν χαλιῶν κατασκευάζονται μὲ ἀπεριόριστη ὑπομονή —λόγος τὰ ἐξευτελιστικὰ ἡμερομίσθια— στὸ Κερμάν. Ἄνδρες, γυναῖκες καὶ παιδιὰ, ἀναλφάβητοι ἐκατὸ τοῖς ἐκατό, ἀσχολοῦνται ἀπὸ γενιὰ σὲ γενιὰ μὲ τὴν ταπητουργία. Μὲ τὴν ἴδια καὶ περισσότερη ὑπομονὴ οἱ ἀσημουργοὶ τοῦ Ἰσπαχάν τεχνουργοῦν δίσκους, τασάκια καὶ κάθε εἶδους ἀντικείμενα, προσθέτοντας σμάλτο καὶ ἄλλα πολύτιμα μέταλλα στὰ ἔργα τους.

(Φωτ. H. F. Vogenbeck)

ΑΠΕΡΙΟΡΙΣΤΕΣ προοπτικές στην ανακούφιση των αναπήρων ανοίγουν τα τεχνητά χέρια-θαύματα, τα οποία παρουσίασαν οι Ρώσοι επιστήμονες. (Φωτ. Camera Press)

ΝΕΑ ΕΠΟΧΗ ΑΝΕΣΕΩΝ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΑΝΑΠΗΡΟΥΣ

Τεχνητά μέλη εκπληκτικής τελειότητας

Οι Σοβιετικοί επιστήμονες κατασκεύασαν τελευταία ένα χαλύβδινο χέρι που μπορεί να σπάσει ένα καρύδι ή να υψώσει ένα λεπτότατο κρυστάλλινο ποτήρι απλώς και μόνο εάν ένας επισκέπτης της αίθουσας όπου εκτίθεται βάλει αυτή

ΤΟ ΑΤΣΑΛΙΝΟ χέρι εκτελεί λεπτότατες κινήσεις όπως και ένα αληθινό. Το κρυστάλλινο ποτήρι δεν κινδυνεύει να σπάσει, αν δεν το επιθυμή και δεν το σκεφθεί ο χειριστής.

την σκέψη στο μυαλό του. 'Ο βραχίον αυτός αποτελεί ένα από μια σειρά τεχνητών μελών που υπόσχονται μια νέα υπέροχη ζωή στους αναπήρους.
Το τεχνητό χέρι, έργο του Σοβιετικού 'Ινστιτούτου 'Ερευνών Τεχνητών Μελών, τίθεται σε ενέργεια μέσω ενός βραχιολιού προσαρμοσμένου στον καρπό του χεριού, το οποίο συλλαμβάνει τα ηλεκτρικά κύματα, τα οποία περνούν μέσα από το νευρικό σύστημα, όταν ο χειριστής σκεφθεί την πράξη που θέλει να εκτελέσει. 'Ηδη οι εργασίες για την βελτίωση του αυτόματου χεριού έχουν φθάσει σε τέτοιο σημείο ώστε τα χαλύβδινα χέρια να κινούνται απλά ή απότομα, ανάλογα με την σκέψη που κάνει ο εκτελεστής. Και αυτό δεν είναι παρά η αρχή. Οι έρευνες αποδίδουν τώρα στο να κάνουν το χέρι να 'αισθάνεται' για λογαριασμό του και να 'λέει' στον χειριστή του πόσο καυτό ή κρύο, σκληρό ή μαλακό είναι το αντικείμενο που κρατάει.

'Εξ άλλου, σχεδιάζονται ήδη βελτιωμένα τεχνητά ανθρώπινα μέλη, τα οποία θα λυγίζουν στον καρπό, θα κινούνται από τον άγκώνα και τον ώμο και θα παίζουν με ευκολία τις κλειδώσεις των δακτύλων. Τα τεχνητά χέρια, εκτός του ότι θα αντικαταστήσουν ελλείποντα μέλη, θα χρησιμοποιηθούν για να κρατούν από κάποια απόσταση επικοινωνίας ραδιοεργαλεία και λεπτά όργανα που θα είναι προσαρμοσμένα στην εξωτερική επιφάνεια υποδοχικών συσκευών ή διαστημοπλοίων.

Τέλος, οι Σοβιετικοί επιστήμονες πιστεύουν ότι η εφαρμογή του συστήματος στην περίπτωση των τεχνητών πνευμόνων, που χρησιμοποιούνται από τα θύματα της πολιομυελίτιδος, θα βοηθήσει στο να καλυτερευτεί πολύ η αναπνοή των ασθενών και έτσι να συντομευθεί το διάστημα που χρειάζεται για να επανέλθουν στην φυσιολογική τους κατάσταση.

Luxaflex ΒΕΝΕΤΙΚΑ ΣΤΟΡ

ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΗΛΕΚΤΡΙΚΗ Ετ.

ΑΜΕΡΙΚΗΣ 7 - ΤΗΛ. 30067

Ο ΚΟΚΤΕΪΛ ΤΗΣ ΓΟΗΤΕΙΑΣ

Ο χειμώνας είναι ένας μεγάλος... «παρεξηγμένος» της ζωής!... 'Η ριγηλή του παρουσία και η συναφωμένη του όψη δημιουργούν κάθε άλλο παρά συμπαθητικές εντυπώσεις... 'Ο καμένος ο χειμώνας! Κι όμως είναι τόσο καλός σύμμαχος, τόσο ευγενικός φίλος, τόσο υποχρεωτικός συμπαροστάτης... Ειδικά μάλιστα για τις κυρίες είναι ένας μικρός... Κρίστιαν Ντιόρ! Μη σας φαίνεται αυτό τόσο παράξενο, όσο εύλογη κι αν είναι η άπορίά σας!

'Η κυρία που δεν μπορεί να είναι και τόσο υπερήφανη για την κομψή γραμμή του σώματός της κάτω από ένα ριχτό παλτό ή με την συνηγορία μιας βαρύνουσας γούνας, κρύβει πολλά... κι όταν λέμε «πολλά», εννοούμε... «πολλά»! 'Ο άπληροφόρητος θεατής της γοητείας της είναι υποχρεωμένος να φανταστεί ότι κάτω από κάθε γούνα κρύβεται και μια 'Αφροδίτη! Τί γίνεται όμως τώρα με την ανοιξη κι ακόμα χειρότερα πιά κάτω με το καλοκαίρι; Τα παλτά είναι 'μέσ' στη ναφθαλίνη και όλα βρίσκονται σε δημόσια κρίση...

'Ενα σώμα στη θάλασσα με κένο το τοσοδούλι το μαγικό βρίσκεται απροσπάτεστο στην πιο αυστηρή κριτική... Οι ατέλειες, τα πάχη, τα φοβερά λίπη δεν επιδέχονται καμμία επιείκεια! 'Ενα λεπτό φουστανάκι τί ωφέλει αν έχει βγή από τα μαγικά χέρια ενός βασιλιά της γυναικείας μόδας όταν το σώμα που το φιλοξενεί δεν είναι αντίξοο να το αξιοποιήσει!

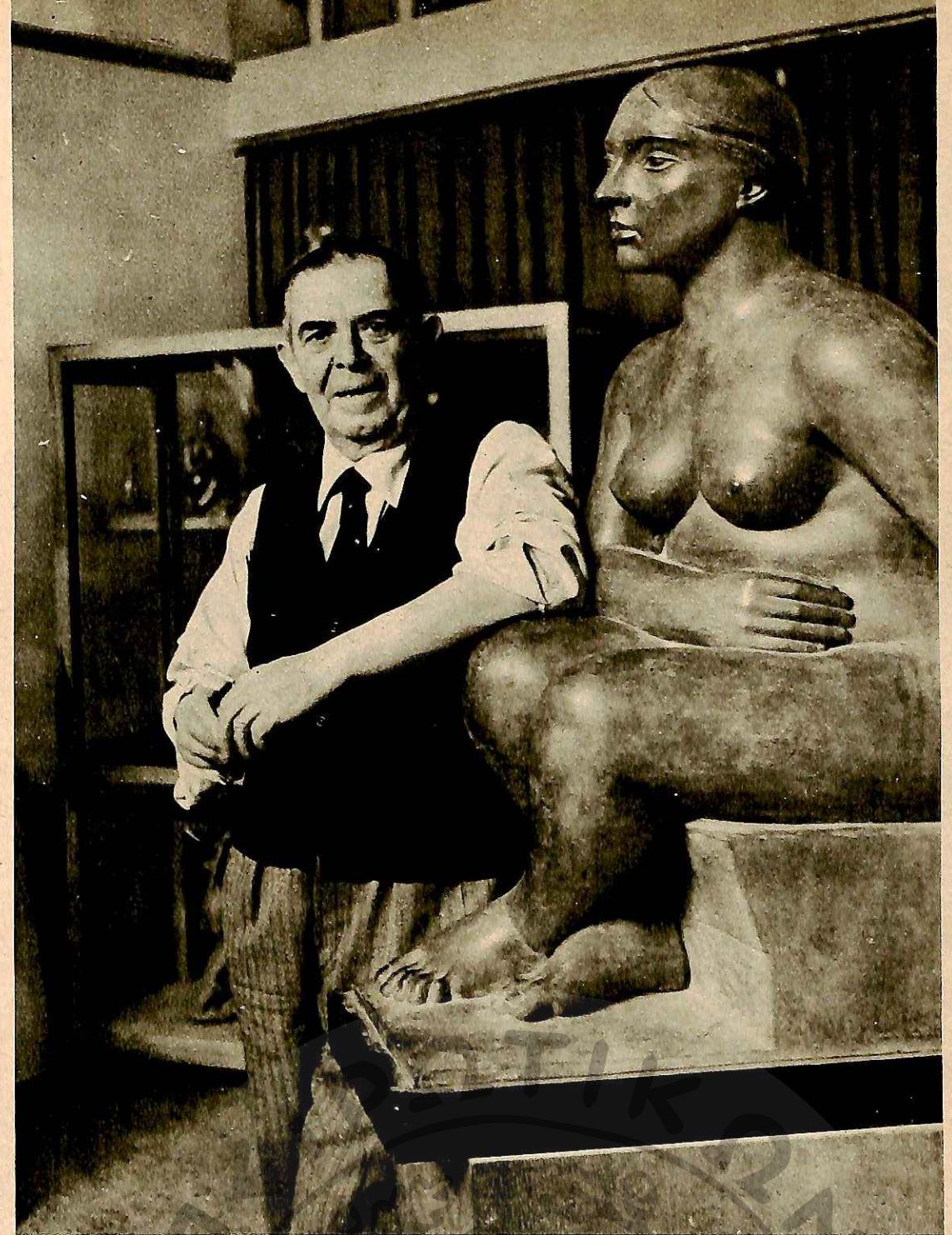
'Απελπισία, λοιπόν;
'Απογοήτευση και μελαγχολία;

'Όχι, για όνομα του Θεού... 'Υπάρχει η λύση... Δεν υπάρχει πρόβλημα —και μάλιστα όταν αυτό το πρόβλημα αφορά τη γυναικεία γοητεία— που να μην έχει την ευχάριστη λύση του...

Το πασίγνωστο για τις επισημονικές εφαρμογές του 'Ινστιτούτου Αισθητικής και Διαιτητικής «Τάνια» σας προσφέρει την ευκαιρία με μια σειρά ειδικών επιστημονικών μπάνιων να αποκτήσετε ένα τέλειο, αψεγάδιαστο σώμα. 'Αφαιρούνται τα περιττά πάχη, τα λίπη, και το σώμα αποκτά μια τέλεια γραμμή που προκαλεί τον θαυμασμό. Συμβουλευθείτε το 'Ινστιτούτο «Τάνια» (Βουκουρεστίου 27 και Σόλωνος γωνία, τηλ. 617.453) για την γοητευτική καλοκαιρινή σας εμφάνιση.

ΤΕΧΝΗ

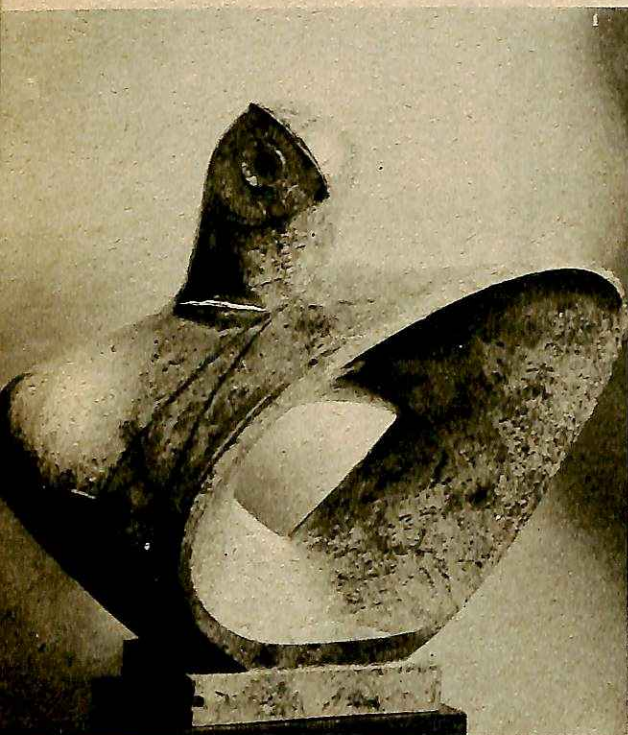

ΜΙΑ ΣΤΙΓΜΗ αναπαύσεως. 'Η γερή φόρμα της «Χοντρή γυναίκα» προσφέρει άνετο στήριγμα στο δημιουργό της. Με νοσταλγία ο Μιχάλης Τόμπρος αναθυμάται τις συγκινήσεις που του χάρισε η επιτυχία της στο Παρίσι, όπου είχε παρουσιάσει στα 1927, σε μικρότερες διαστάσεις, στην ομαδική έκθεση που έγινε στο Σαλόν των 'Ανεξαρτήτων.

Ο ΓΛΥΠΤΗΣ ΤΟΜΠΡΟΣ

ΠΕΝΗΝΤΑ ΧΡΟΝΙΑ ΑΔΙΑΚΟΠΗΣ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗΣ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑΣ ΚΑΙ ΑΝΑΖΗΤΗΣΕΩΝ

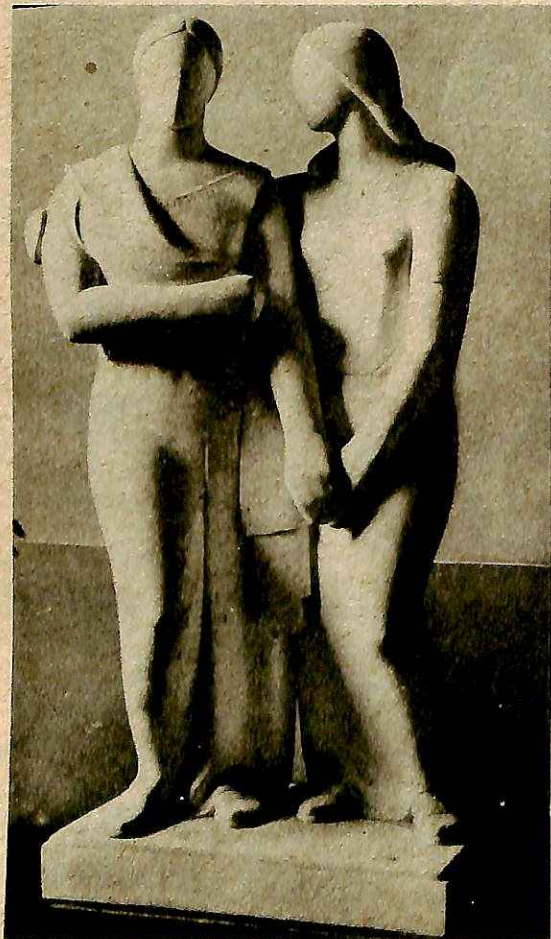
Στις 11 Μαρτίου έγιναν στην 'Αμερικανική Αίθουσα 'Εκθέσεων τα εγκαίνια της 'Αναδρομικής 'Εκθέσεως του έργου του εξέχοντος γλύπτη και διευθυντού της 'Ανωτάτης Σχολής Καλών Τεχνών κ. Μιχάλη Τόμπρου. 'Η έκθεση αυτή, που έγινε με την ευκαιρία της καλλιτεχνικής πενήνταετηρείδας του καλλιτέχνη (1909 - 1959), οργανώθηκε από μεγάλη τιμητική επιτροπή από πολιτικούς αρχηγούς, ακαδημαϊκούς και εκλεκτούς αντιπροσώπους της Τέχνης και των Γραμμάτων. Με την ευκαιρία αυτή οι μαθητά του Τόμπρου του προσέφεραν τιμητικό μετάλλιο φιλοτεχνημένο από τον γλύπτη κ. Φερνάντο. Ταυτόχρονα, εγκαινιάστηκε και ένα εξαιρετικό λεύκωμα με τα καλύτερα έργα του Τόμπρου. Το λεύκωμα προλογίζεται από τον γνωστό καλλιτέχνη Ν. Χατζηκυριάκο - Γκάκι. Οι ΕΙΚΟΝΕΣ παρουσιάζουν στο κοινό τους τον καλλιτέχνη και το έργο του, με ένα αναλυτικό σημείωμα της κ. * Ε φ η ς Φ ε ρ ε ν τ ί ν ο υ.

↑ ΕΡΓΟ της παρισινής περιόδου. Νεοκλασική ανάβιωση του αρχαίου κάλλους. Ἀρμονική σύνθεση, έσωτερικός παλμός, δίνουν μιὰ ξεχωριστή ζωντάνια στο άψυχο ύλικό.

← Η ΙΕΡΗ γλαύξ της Ἀθηνάς, λαξευμένη σὲ στιλπνή πέτρα Ἀκροπόλεως, μάς δεδαιώνει γιὰ τὴν ἐνότητα τῆς ἐλληνικῆς τέχνης.

«ΔΥΟ ΦΙΛΕΣ». Λιτότης, ρυθμός, διαύγεια, δίνουν στο σύμπλεγμα συμβολικό περιεχόμενο.

→ «ΣΥΝΘΕΣΗ» σὲ μαύρο μάρμαρο Βόλου, 1959. Δραματική κραυγὴ τῆς έσωτερικῆς πάλης νὰ δώσῃ ὁμορφὴ στὴν ἀνήσυχη φαντασία του.

(Φωτ. Κ. Ραφαηλίδης — ΕΛΚΗΝ)

Στὰ 1926, σ' ἓνα ἀπὸ τὰ ἐγκυρότερα περιοδικὰ τοῦ Παρισιοῦ, στὸ «Σήμερινὴ Τέχνη», ὁ Ἀντρέ Σαλμὸν παρουσίαζε 4 νέους καλλιτέχνες, τρεῖς ζωγράφους, τὸν Κίςλινγκ, τὸν Λυρσά, τὸν Μαρκουσίς, καὶ ἓνα γλύπτη, τὸν Μιχαὴλ Τόμπρο. Στὴ γεμάτῃ ἔξαρση κριτικὴ του γιὰ τὸν Τόμπρο, ὁ Ἀντρέ Σαλμὸν ἔγραφε: «Ὁ Τόμπρος ξεπερνᾷ τὴ ζωὴ καὶ εἰσχωρεῖ στὴν τέχνη μὲ τὴ δύναμη τοῦ νεανικοῦ τοῦ ἱδανικοῦ: νὰ δώσῃ στὴν Ἑλλάδα τοῦ 20οῦ αἰῶνα μιὰ ἐλληνικὴ πλάστική, σύγχρονη σὲ ἀτμόσφαιρα, νὰ ξαναβρῇ τὴν Ἑλλάδα σὰν ἄνθρωπος τοῦ αἰῶνα μας... Αὐτὸς, ποὺ δὲν στηρίχτηκε στὸ παράδειγμα κανενὸς δασκάλου, κατάρθωσε ὡστόσο νὰ διακρίνῃ τὴν τελειότητα τῆς ἀρχαίας ἐλληνικῆς γλυπτικῆς καὶ νὰ νοιώσῃ πόσο χρήσιμα εἶναι τὰ διδάγματά της, ἀκόμη καὶ γιὰ τὸν ἐπαναστάτη, ἂν θέλῃ τὸ ἔργο του νὰ ζήσῃ».

Ἐνα χρόνο πρωτότερα ὁ Τόμπρος, ἐγκαταλείποντας μιὰ σίγουρη καριέρα στὴν Ἑλλάδα, ἔφευγε γιὰ τὸ Παρίσι, ὅπου τὸν καλοῦσε ἡ ἀνήσυχη ἰδιοσυγκρασία του. Ἄφηνε τὶς εὐκολες δάφνες, γιὰ ν' ἀποδυθῇ σ' ἓναν ἀγῶνα τραχὺ καὶ ν' ἀναμετρηθῇ μὲ τὶς διεθνεῖς καλλιτεχνικὲς ἀξίες.

Μὲ ἀσίγαστο πάθος ἐργαζόταν στὸ μικρὸ ἀτελιέ του στὸ Μονπαρνάς. Τὰ ἐξόδια του: Ἐμφύτη πλάστικὴ αἰσθησις, πίστη στὶς προσωπικὲς του δυνάμεις καὶ ἐργατικότητα πολλή. Οἱ σπουδὲς του: Ἐξάχρονη μαθητεία στὴ Σχολὴ Καλῶν Τεχνῶν τῆς Ἀθηνᾶς καὶ λίγοι μῆνες ἐλευθέρῃ καλλιτεχνικῇ ἐξάσκηση στὴν Ἀκαδημία Ζυλιαν τοῦ Παρισιοῦ, ὅπου εἶχε σταλῇ μὲ τὴν ὑποτροφία Γ. Ἀβέρωφ, μὰ πού, μὲ τὴν κήρυξη τοῦ

Ἀ' Παγκόσμιου πολέμου, ἀναγκάστηκε νὰ ἐγκαταλείψῃ καὶ νὰ γυρίσῃ πάλι στὴν Ἑλλάδα.

Ἐναφερόμενος στὸ καλλιτεχνικὸ κλίμα τοῦ Παρισιοῦ ἀπὸ τὸ 1925, ὁ Τόμπρος προσπαθοῦσε μὲ ἐντατικὴ ἐργασία νὰ κερδίσῃ τὸ σχεδὸν ἄγνοο χρονικὸ διάστημα ποὺ μεσολάβησε. Ἐπειτα ἀπὸ τὰ διαλυτικὰ χρόνια τοῦ πολέμου, τὸ Παρίσι ξανάνοιγε τὶς πύλες του σ' ὅσους ποθοῦσαν νὰ ζήσουν τὴ δημιουργικὴ του ἀτμόσφαιρα. Ἡ περιπέτεια τοῦ πολέμου εἶχε ὀριμάσει τὶς συνειδήσεις καὶ ὀξύνει τὰ πνεύματα γιὰ μιὰ κριτικὴ ἀναθεώρηση τῶν ἀξιών.

Στὸν πνευματικὸ τομέα, ὁ Ζιντ εἶχε εὐρύνει τοὺς ὁρίζοντες ἐνὸς νέου οὐμανισμοῦ, ὁ Ἀραγκόν, ὁ Ἐλύαρ, στὴν ποίηση, πρόσθεταν ἓνα καινοῦργιο ρίγος, ὕστερα ἀπὸ τὴν τελειότητα τῆς καθαρῆς ποίησης τοῦ Πῶλ Βαλερύ. Καὶ στὸν κόσμον τῆς τέχνης οἱ μεγάλοι πρωτοπόροι τοῦ αἰῶνα μας, Πικασσό, Μπράκ, Ματίς, συνεχίζοντας τὶς ἀναζητήσεις τοῦ Σεζὰν καὶ τῶν μετεμπρεσιονιστῶν, εἶχαν κιόλας ἀρχίσει νὰ ἐπιβάλλουν τὴν νέα πλαστικὴ ἀντίληψη, ποὺ ἐμελλε νὰ ἀπεικονίσῃ τὴν ὀδυνηρὴ ἀνησυχία καὶ τὴν ἀστάθεια τῆς ἐποχῆς μας.

Παράλληλα μὲ τὶς ζωγραφικὲς ἐξελίξεις ὡδοποροῦσε καὶ ἡ γλυπτικὴ ἀναπροσαρμογὴ, ἀλλὰ μὲ βραδύτερο ρυθμό. Γύρω στὸν Ἀ' Παγκόσμιον πόλεμον οἱ γλύπτες τοῦ Παρισιοῦ μόλις εἶχαν ἀρχίσει ν' ἀποστατοῦν ἀπὸ τὴν ἐμπρεσιονιστικὴ γοητεία τοῦ μεγάλου Ρουντέν. Ἀπὸ τὴ μιὰ μεριά μὲ τὸ μᾶλλον συντηρητικὸ πνεῦμα τῶν Μαγιόλ,

Ποιά τάχα σιωπηλὴ συνομιλία ἔχει ἀνοίξει ὁ Τόμπρος μὲ τὰ πλάσματά του; Μαζὺ τοὺς ἔζησε, μαζὺ γνώρισαν τοὺς μύχθους, τὶς χαρὲς καὶ τὶς ἀγωνίες τῆς δημιουργίας κ' ἔχουν πολλὰ νὰ πουν γιὰ τοὺς μυστικούς δεσμούς ποὺ τοὺς ἐνώνουν.

Εδω και είκοσι χρόνια, όταν ο κινητήρας και η βενζίνη επεκράτησαν ολοκληρωτικά στις Ηνωμένες Πολιτείες, τα διάφορα τσίρκα της χώρας άρχισαν ν' αντιμετωπίζουν ένα οξύτατο πρόβλημα: Πού θα εύρισκαν από δω και μπρός σέ επαρκή αριθμό τ' άσπρα άλογα που χρειάζονταν για τις παραστάσεις τους; Τα άλογα —άσπρα ή έγχρωμα— άρχισαν νά σπανίζουν και έτσι οι επιχειρηματίες ήσαν υποχρεωμένοι νά τ' άφένουν από τ' έξωτερικό.

Άλλά οι Άμερικανοί είναι εύφάνταστοι επιχειρηματίες. Καί έν προκειμένω ένα ζεύγος από την Νεμπράσκα, ο Κώλ και η Ρούθ Τόμσον, συνέλαβαν την ιδέα νά ειδικεύθουν στην ανατροφή άσπρων αλόγων τ' τσίρκου. Έβάπτισαν τ' άγρόκτημά τους κοντά στό Νείπερ, «Ράντσο τού Άσπρου Άλόγου» και άρχισαν νά αναπτύσσουν μιά ράτσα «Άλμπινο», πράγμα που σέ λίγο απέδειξε χρυσοφόρα επιχείρηση.

Άπό όλα τ' άμέρη τής άπέραντης χώρας άρχισαν νά τούς κατακλύζουν οι παραγγελίες και οι Τόμσον γρήγορα επεξέτειναν την επιχείρησή τους και σέ άλλα άσπρα ζώα, σκυλιά, γάτες, κασίκες, χοίρους και ό,τιδήποτε άλλο είδος ένδιαφέρει τ' άνθρωπο τών τσίρκων.

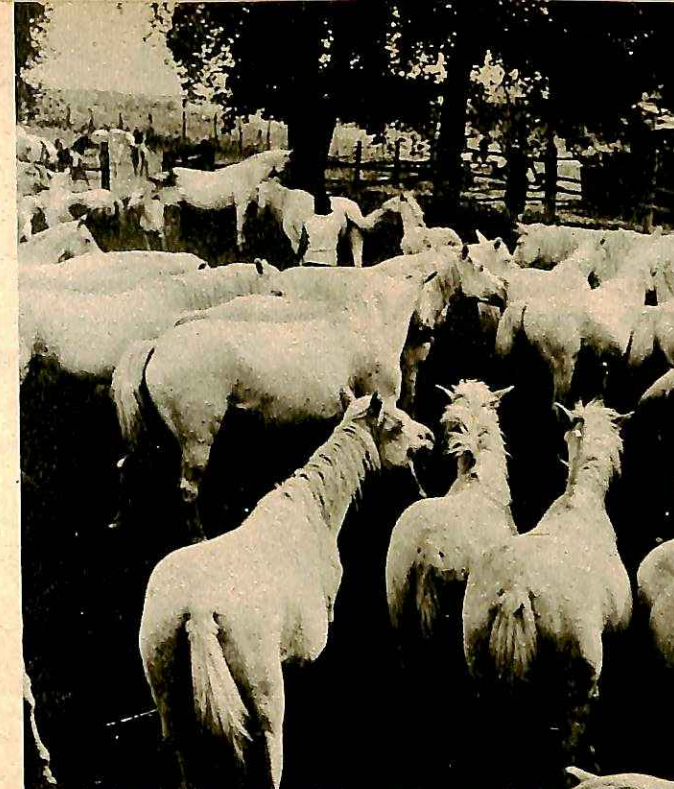
Σήμερα τ' «Ράντσο τού Άσπρου Άλόγου» ύπολογίζεται ότι είναι μία άνθουσα επιχείρηση άξίας εκατομμυρίων δολλαρίων. Τα ζώα όχι μόνο εκτρέφονται, αλλά και εκπαιδεύονται. Κάθε καλοκαίρι οργανώνονται ειδικά έξαμνησία «κούρ», όπου νεαρές κοπέλες, μέ φιλοδοξία νά σταδιοδρομήσουν στό τσίρκο, εκπαιδεύονται μέ τ' άλογα σέ διάφορα κλασικά νούμερα και τολμηρές ακροβατικές επιδείξεις. Έτσι τ' «Ράντσο τού Άσπρου Άλόγου» είναι σήμερα ή μοναδική πηγή που διοχετεύει στις Ηνωμένες Πολιτείες άλογα και ιππεύτριες τσίρκου.

■ ■ ■

Το ράντσο μέ τ' άσπρα άλογα

ΜΟΝΑΔΙΚΟ Σ' ΟΛΟ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ ΠΡΟΣΦΕΡΕΙ ΕΝΑ ΣΠΑΝΙΟ ΘΕΑΜΑ ΣΤΟΝ ΕΠΙΣΚΕΠΤΗ

(Φωτ. Birnback)

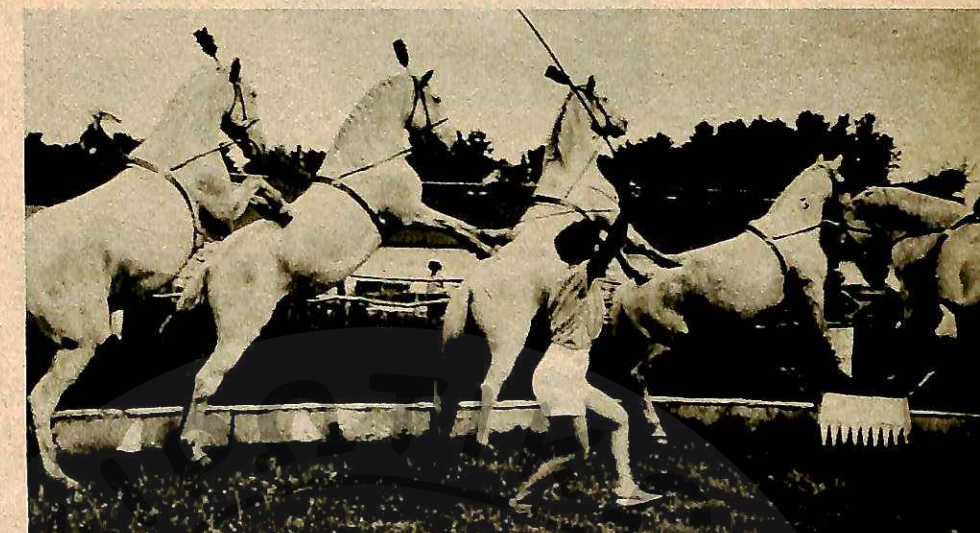

ΕΚΑΤΟΝ σαράντα χιονάτα άλογα είναι ή νέα γενιά τού ράντσου, που έφοδιάζει όλα τ' τσίρκα τής Άμερικής. Άκόμη ζούνε στό φυσικό περιβάλλον τους και εκπαιδεύονται. Σέ λίγο θα ταξιδέψουν πρ'ς διάφορες κατευθύνσεις, για ν' άρχίσουν την επίδειξη τών ικανότητων τους, κάτω από τ' φώς τών προβολέων.

Η ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ είναι μακρόχρονη και επίπονη. Άλλά ή Ρούθ Τόμσον ξέρει νά πειθαρχή τούς τετράποδες καλλιτέχνες της και νά τούς διδάσκη όχι μόνο άτομικά γυμνάσματα, αλλά και όμαδικές επιδείξεις πού, φυσικά, είναι και οι δυσκολότερες.

ΓΡΑΦΙΚΟ είναι τ' θέαμα τών ρωμαλέων άσπρων αλόγων, καθώς περιδιαβάζουν και καλπάζουν έλεύθερα στό έκτεταμένο λειβάδια τού ράντσου τους. Μιά σκηνή που θυμίζει ταινία «ούέστερν». Δεν λείπουν ούτε οι «κάου-μπόυδες».

ΤΟ ΡΑΝΤΣΟ δεν εκπαιδεύει μόνον άλογα, σκύλους, γάτες, χοίρους, κασίκες, αλλά και νεαρές άμαζόνες. Κάθε καλοκαίρι μιά νέα γενιά κοριτσιών, που προορίζονται για τ' τσίρκο, μαθαίνει τ' μυστικά τής ιππασίας, καθώς επίσης και τών διαφόρων ακροβατικών επιδείξεων επί ίππου.

ή έλβιτίνη

δίνει τή γεῦσι στό φαγητό
καί τήν ὑγεία στόν ἄνθρωπο.

Νέο θαυμάσιο βούτυρο
μαγειρικής, ἀπό ἀγνό λά-
δι έλιάς. Παρασκευάζεται
σέ νέα τελειότητα μηχαν-
νήματα καί μέ νέα έπι-
στημονική μέθοδο.

ΣΥΝΘΕΣΙΣ:
"Αγνό λάδι έλιάς 95%
Βούτυρο γάλακτος 5%
Βιταμίνες Α καί Δ

μαρέλ

"Αντί γιά φρέσκο βούτυρο, πα-
ρασκευάζεται ἀπό ἀγνό λάδι
έλιάς καί δέν περιέχει ζωϊκά
λίπη, επικίνδυνα γιά τήν ὑγεία.

Α.Β.Ε.

ΑΘΗΝΑΪΚΗ ΥΔΡΟΓΟΝΟΣΙΣ

Δέν ζητάτε δοσολό-
γιά; Διδ' τή νοικοκυρά;

Δέν σκέπτεσθε πόση εύγνωμο-
σύνη δά έχη ή νοικοκυρά στίς
κρίσιμες ήμέρες άν βοηθηθή από
κάτι πού δά τήν ανακουφίση καί
δά τήν κάνη νά μή αισθάνεται δια-
φορά στήν όλη της κατάσταση.
Μία άποτελεσματική βοήθεια,
μία γέφυρα από τήν άνώμαλη κα-
τάστατη στήν όμαλή, δίδει ή
CAMELIA.

"Η από δεκάδων έτών κυκλο-
φορούσα πολύτιμος CAMELIA
μέ κανένα τρόπο δέν ένο-
χλεί. Άπεναντίας σημαίνει
γιά έκατομμύρια γυναικών,
άσφάλεια καί ὑγεία.

Μέ τίς ΣΕΡΒΙΕΤ ΥΓΕΙΑΣ

άσφάλεια - καθαριότης
άνεση - αύτοπεποίθηση

Γιά ταξείδια - έκδρομές είδική συσκευασία τσάντας.

Ή
μο
να
δι
κῆ
ἀγάπη

Εἰς συμβουλεύει
ὁ Ἄνδρ' Μορονᾶ

Αποκλειστικότης ΕΙΚΟΝΩΝ καὶ OPERA MUNDI

Μὲ ρωτᾶτε ἂν μπορῇ κανεὶς, στὴ ζωὴ του! ν' ἀγαπήσῃ πολ-
λὰς φορὰς καὶ θέλετε, μοῦ φαίνεται, νὰ σὰς ἀπαντήσω:
«Ὅχι, δὲν μπορεῖ κανεὶς ν' ἀγαπήσῃ πραγματικὰ παρὰ μιὰ
φορὰ! Αὐτὸς δ' μοναδικὸς ἐρωτᾶς σὰς φαίνεται πὺρ ρομαντικὸς
καὶ πὺρ ὁραῖος.

Ἔχετε ἀσφαλῶς δίκιο. Ἡ ἐνότης μιᾶς ζωῆς, πὺρ ἔχει γιὰ
ἄξονά της ἓνα μοναδικὸ ἐρωτα, εἶναι ἀξιοζήλευτη. Ὅμως, σὰς
ζητῶ νὰ ἐξετάσῃτε ἂν αὐτὴ ἡ ἐνότης εἶναι προσιτὴ σὲ ὅλους.
Θὰ δῆτε ἀμέσως πὺς πρόκειται γιὰ κάτι πολὺ δύσκολο. Ἐκεί-
νος (ἡ ἐκείνη) μὲ τὸν ὁποῖο συνδέεσθε δὲν εἶναι ἀθάνατος (ἡ
ἀθάνατη).

Τὸ ξέρω, θὰ μοῦ πῆτε, μὰ μπορεῖ κανεὶς νὰ μείνῃ πι-
στός σὲ μιὰ ἀνάμνηση. Ἔχω γνωρίσῃσι χῆρες πὺρ ἀφοσιώνονται
στὴν μνήμη ἑνὸς πολὺ ἀγαπημένου συζύγου.

Ἄραγε ὅμως εἶχαν δίκιο; Εἶναι νόμιμο κι' ἀξιέπαινο νὰ
διατηρῇ κανεὶς τὴν ἀνάμνηση ἑνὸς ῥυαίου ἐρωτός. Πρέπει νὰ
εἴμαστε πιστοὶ σιὸς πεθαμένους πὺρ τὸ ἀξίζουν. Ἀλλὰ τί τοὺς
ἀφαιρεῖ κανεὶς νοιώθοντας ἄλλα αἰσθήματα γιὰ ζωντανούς;

Καταλαβαίνω καὶ ἐγκρίνω νὰ ἀρνῆται μιὰ ἡλικιωμένη γυ-
ναῖκα νὰ ξαναρχίσῃ μιὰ ζωὴ, πὺρ ὑπῆρξε πολὺ τέλεια ὥστε
νὰ μπορῇ νὰ ἐπαναληφθῇ. Δὲν ἔχει ἀρκετὰ χρόνια νὰ ζήσῃ ὥ-
στε νὰ προφύγῃ νὰ κλείσῃ ἡ πληγὴ κ' εἶναι λίγες οἱ πιθανό-
τητες νὰ μὴ χαλάσῃ ἡ ἄλλη ἐνωση, ἡ τόσο ὄψιμη, ἀπ' τὴν ἀνά-
μνηση τῆς πρώτης, πὺρ εἶχε ὑπὲρ αὐτῆς τὴ φλόγα τῆς νεότη-
τος. Οἱ ὅροι δὲν εἶναι ἴσοι καὶ τὸ παιχνίδι κοντεύει νὰ χαθῇ...

Ὅμως, μιὰ ὁραία γυναικα... Μπορεῖ ἄραγε νὰ ζῇ γιὰ μιὰ
σκιά; Πρέπει βέβαια νὰ τὴ σέβεται, νὰ τῆς ἀφιερώνῃ κἀν-
οὐ μὲρ μιὰ εὐλαδτικὴ σκέψη. Γιατὶ ὅμως νὰ μὴν ἀγαπήσῃ πιά;
Ἐπειδὴ δὲν θὰ ξαναβρῇ κανέναν ἄνθρωπο ἴσο πρὸς ἐκεῖνον
πὺρ ἔχασε; Πιστεύετε ἀλήθεια πὺς ὑπάρχουν ἄνθρωποι μονα-
δικοί; Ἀπὸ μιὰ ἄποψη, ὅλοι οἱ ἄνθρωποι εἶναι μοναδικοί. Κα-
θένας ἔχει τὰ προσόντα του, τὴ γοητεία του, πὺρ εἶναι ἀναντι-
κατάστατα. Ἀλλὰ ἄλλοι μπορεῖ ν' ἀρῶσουν μὲ ἄλλα χαρακτη-
ριστικὰ τους.

Θάλεγα μάλιστα πὺς ἡ γυναῖκα, τῆς ὁποίας ὁ πρῶτος γάμος
ὑπῆρξε εὐτυχομένος, εἶναι φησικὸ νὰ ξαναπαντρευτῇ πὺρ πρό-
θυμα ἀπὸ μιὰν ἄλλη: α) Γιατὶ γνώρισε τὴν θαυμαστὴ αὐτὴ
ἀρμονία καὶ δὲν μπορεῖ πιά νὰ τὴν στερηθῇ. β) Γιατὶ ἡ εὐτυχία
αὐτοῦ τοῦ γάμου ἀποδεικνύει πὺς εἶναι φτιαγμένη γιὰ τὴν
ἀγάπη.

Ὁ μεγάλος Γκαίτε, πὺρ ἦταν λιγὰκι κυνικός, ἔλεγε πὺς ἡ
δεύτερη ἀγάπη προκαλεῖ κάποια μελαγχολία, ἀλλὰ πὺς εὐτυ-
χῶς ὑπάρχει ἡ τρίτη, πὺρ παρηγορεῖ γιὰ τίς δύο ἄλλες.

Ἄνδρ' Μορονᾶ

Σεντόνια γερά

Σεντόνια

"ΠΕΙΡΑΪΚΗΣ - ΠΑΤΡΑΪΚΗΣ"

Λευκά πὺρ μένουν λευκά.
Χρωματιστά πὺρ δὲν ξεθωριάζουν.
Ἡ κλωστή τους τραβιέται πάντοτε
ῖσια.

Νο 120

Σε δύο τύπους

Τὸ σεντόνι μὲ τὴν μεγαλύτερη κατανάλωσι. Γε-
ρὸ καὶ κατάλευκο, ἡ σὲ εὐγενικοὺς χρωματι-
σμοὺς πὺρ δὲν κόβουν.

ΙΡΛΑΝΔΑ

Τὸ σεντόνι πολυτελείας. Στερεὸ, φῖνο, πάντοτε
χιονάτο.

ΣΕ ΟΛΑ ΤΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ - ΣΕ ΟΛΗ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ
Σεντόνια "ΠΕΙΡΑΪΚΗΣ - ΠΑΤΡΑΪΚΗΣ"

Με ὅ,τι βάζει ὁ νοῦς σὲ βαμβακερὰ ὑφάσματα, ἡ

ΠΕΙΡΑΪΚΗ-ΠΑΤΡΑΪΚΗ
ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΒΑΜΒΑΚΟΣ Α.Ε.

Αὐτὸ τὸ σῆμα ἐγγυᾶται
ὅτι ἀγοράζετε γνήσιον
ὑφάσμα
"ΠΕΙΡΑΪΚΗΣ-ΠΑΤΡΑΪΚΗΣ"

ντύνει, στολίζει, νοιουουρεύει!

Ο μακιγιέρ Πανκίικ και ο «δόκτωρ» Λεόν ντε Λεόν καταστρώνουν σχέδιο για να γίνουν κύριοι της παρουσίας της γεροντοκόρης Χίλτον, με την οποία έρχονται σε επαφή χρησιμοποιώντας μια γάτα. Ο Λεόν της κάνει υπαινιγμούς σχετικά με τις μελέτες του για την εξεύρεση της «πηγής της νεότητας» και κεντρίζει το ενδιαφέρον της. Ακολουθώντας οι δύο «συνεταίροι» μεταβαίνουν στο Μπρόντγουαϊ, όπου προσλαμβάνουν μια νεαρά ήθοποιό ως βοηθό για την επιχείρησή τους. Την μεταμορφώνουν σε γριά με τον σκοπό να την επαναφέρουν στη φυσική της κατάσταση αργότερα και να παρουσιάσουν την αλλαγή αυτή στη Χίλτον ως αποτέλεσμα των ικανοτήτων του Λεόν ντε Λεόν. Με διάφορα κοπλιμέντα ο Λεόν δίδει πολλές «ελπίδες» στη γριά που αρχίζει να πλάθει όνειρα. Την προσκαλεί και προσέρχεται στο εργαστήριό του όπου παρίσταται σε καταπληκτικό «πείραμα».

ΤΟ ΑΝΥΠΑΡΚΤΟ ΑΥΡΙΟ

• Το ξέρω πώς δεν έχουμε σε μεγάλη υπόληψη τις πινακίδες, σε τούτο τον τόπο, και, μεταξύ μας, έτσι πούναι συχνά γραμμένες ή σχεδιασμένες είναι φυσικό ώπωσηση μάλλον να περκαλούν παρά ενδιαφέρον.

• Μ' αν θεσπίσαμε κ' εμείς κανονικά το σύστημα των συνθημάτων και έγχρωμων παροτρύνσεων που βλέπει κανείς σ' όλα τα μεγάλα γραφεία εταιριών και δημοσίων υπηρεσιών στο εξωτερικό, θα πρότεινα ν' ανυψώσουμε ένα μεγάλο «πλακάτ» πολύχρωμο, καλοφωτισμένο: ΤΟ ΑΥΡΙΟ ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ.

• Είναι έχθρος της φυλής μας τούτο το Αύριο. Είναι δδέλλα για κάθε προσπάθεια, είναι το φυτώριο κάθε ανατολίτικης ναχέλειας, ασιατικής άβουλίας, αρβανίτικης μοιρολατρίας και ένοριακής αερολογίας.

• Είναι το αφιόνι των ατόμων, ή παρωπίδα των όμαδων, ο δρόχος της προόδου, ή τροχόπεδη των πολιτισμών.

• Μά στη σημερινή μας εποχή, την ταραγμένη, την επικίνδυνη, είναι κάτω παρασάνα: μια αληθινή ύβρη στο Θεό, που μάς χαρίζει τούτο το υπέροστο, υπέρλαμπρο «Σήμερα».

• Κρίμα —το ξέρω. Δεν έχει τα μέσα ή Ραδιοφωνία μας να μεταδίδει έκπομπες που θα τρανάζανε τόν κάθε πολίτη, το πρωί, και θα τον κάνανε να μετράη τη μέρα του όχι με χασμυρητά κι άναστενάγματα, ούτε με πτήσεις στο άπειρο του όνειρου, αλλά με χρυσάφι κι άσπρη, γιατί τέτοιο είναι το τίμημα της κάθε στιγμής. Μια τέτια έκπομπή (άκόμα καλύτερα μάλιστα αν είχαμε κ' εδώ την τηλεόραση) θα έδινε στον κάθε άκροατή και στον κάθε θεατή μια κομψικιά γερη για να πιάση τη μέρα από τα κέρατα κι όχι απ' την ούρα. Θα φώτιζε, ταυτόχρονα, όλες εκείνες τις γωνίες όπου το Αύριο πράγματι είναι ανύπαρκτο: το νεκροταμείο της οδού Μασσαλίας, τους θαλάμους της άπομονώσεως των νοσοκομείων, τις πλούσιες κρεβατοκάμαρες και τα φτωχοκάλυβα, όπου άνθρωποι μεγάλοι και μικροί έτοιμάζονται ν' αφήσουν την τελευταία τους πνοή.

• Θα φώτιζε άκόμα και τα πηγάδια εκείνα, τα γεμάτα δρωμόνερα, τις στέρνες που τρέφουν τα κοινούπια, τα ξεροπόταμα με τις ψόφιες γάτες, τις κοσμικές ασχολουσγκεντρώσεις κι όλα τ' άλλα μέρη όπου δεν υπάρχει Ζωή.

• Θα πρόβαλλε επίσης, συνέχεια, ταινίες των περασμένων πολέμων, όχι εκείνες τις άπαλές που μάς σερβίρει το Χόλλυγουντ για έκανοποίηση της άλγολαγνείας μας, μα τις άλλες, τις αληθινές, που κατέχουν τα έπιτελεία και που με φρίκη βλέπουμε άκόμα κ' οι δετεράνοι.

• Θα θύμιζε το θάνατο στην κάθε στιγμή. Αυτόν πούναι γύρω μας, κι αυτόν πούναι μέσα μας. Αυτόν που άπευχάμαστε και τον άλλον, τον άκόμα χειρότερο, που διαμνημονοποιούμε με την άναδλητικότητα.

• Κι άφού έδειχνε όλο αυτό το ένδεχόμενο Αύριο, που είναι έξ ίσου άληθινό με τάλλο, των όνειρων μας, ή ιδανική αυτή έκπομπή, με σάμπιγγες και φόρμιγγες θ' άνήγγελλε το «Σήμερα».

• Όχι με κενίες τις κονσερβοποιημένες κονταδόρισσες (ναχορευω-σάμπα-σαμπιμακαρόμπα) ούτε με τις ψευδοδιαφημίσεις της άγορα-στικής άίσιοδοξίας (χωρίς λεφτά τώρα-πολλά λεφτά άργότερα). Άλλά με μια πραγματική περιγραφή το τί προσφέρει τούτο το άτί-μητο «Σήμερα» στο λεκανοπέδιο της Άττικής: με μίαν άναγγελία αν άνοιαν οι πασχαλιές, με μίαν υπόδειξη που υπάρχουν ολόκληρα λειβάδια παπαρούνες, με μίαν υπενθύμιση τί ώρα θα γείρη ο ήλιος στο Σαρανικό και τί άκριδώς θα είναι σά θα γέρνη, με μια προα-γελία μιάς πραγματικά σωστής γιορτής με πραγματικά πρόσχαρους ανθρώπους, σ' ένα πραγματικά μαγευτικό τοπίο κι όχι σε κανένα άρκαυδομάγαζο μεγάλης ή μέσης κατηγορίας.

• Θάλεγε ή έκπομπή: "Άνθρωπε, άνθρωπε, έχεις μάτια, αυτιά, μύ-τη, γλώσσα, δάχτυλα, όλα σε θαμιάσια λειτουργία. Κ' έχεις άκόμα και την έκτη αίσθηση που λέγεται ανθρωπιά, αυτήν που ξέρει να συν-ταιριάζη όλα τούτα σ' ένα βίωμα, σε μίαν άπόλαυση, σε μιά παν-δαισία. Κι όλο-όλο πούχεις να κάνης είναι να πάρης μιά βαθειά άναπνοή και να δγάλης έξη ώρες δουλειάς σωστές, μετρημένες. Να κάνης πέρα τους πελυλογάδες συναδέλφους, τους ένοχηπτικούς έπι-σκέπτες και προπαντός τις έπισκέπτριες, να κλειδώσης όλα τα συρ-σέπτες ως άνυπαρκτα κι όλα τα ντυλάπια και τις άρχειοθήκες ως ά-χρηστα, και να διεκπεραιώσης το Τεχνίον σου με περίσκεψη και μέ-θοδο.

• Το να σπέρνης για το Αύριο είναι θεμιτό. Το να υπερλιπαίνης το Αύριο με τα περιττώματα των χθεσινών έκκρεμοτήτων είναι θλαβε-ρό, κι όχι μόνο για σένα, αλλά, άλίμονο, για ένα σωρό ανθρώπους των όποιων έσύ ο άναδλητικός, ο χασμώμενος, δηλητηριάζεις και σίκο-τώνεις κάθε ώραία στιγμή.

• Άθηναίοι, θα έλεγε ή έκπομπή, ήρθε ή "Άνοιξη, έμπνευστική, ση-μαιοστολισμένη. Άς τιμήσουμε το Παρόν στη χώρα που μετουσιώ-θηκε σε κάλλος. Και άς μη δημιουργούμε κάθε μέρα ένα τραυματισμέ-νο αύριονό Σήμερα που το σέρνουμε μαζί μας από χτές...

Index

ΚΟΤΕΣ
ΚΟΤΟΠΟΥΛΑ
Τοιανίας

μοσχαναδρεμένα με όλους τους κα-
νόνες της υγιεινής για όλους τους
τρόπους της μαγειρικής.

Φαγητό πλούσιο: έχουν πολύ κρέας, λευκό, νόστιμο
τροφερό.

Φαγητό οικονομικό: Δεν έχουν πόδια, κεφάλι και πε-
ριττά έντόσδια.

Τα γνήσια πάντοτε
με την μολυβένια σφραγίδα.

Εισαγωγείς: ΧΑΡ. ΒΛΑΧΟΥΤΣΙΚΟΣ ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ ΤΗΛ. 43871

"Ολυμπία"

Δια
ΚΑΝΑΔΑ - ΑΜΕΡΙΚΗΝ

Το μεγαλύτερο, νεώτερο,
ταχύτερο ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ
ΥΠΕΡΩΚΕΑΝΙΟΝ
23000 τόννων ναυπηγήσεως 1953
ταχύτητας 21 μιλίων

ΓΕΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
17-19 ΑΚΤΗ ΜΙΑΟΥΛΗ - ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ - ΤΗΛ. 470.271

ΠΟΛΛΟΙ ΚΟΜΠΑΡΣΟΙ ΗΞΑΝ ΤΑ ΙΔΙΑ ΠΡΟΣΩΠΑ ΠΟΥ ΠΗΡΑΝ ΜΕΡΟΣ ΣΤΙΣ ΜΑΧΕΣ ΤΗΣ ΚΑΤΟΧΗΣ

(Συνέχεια από σελ. 25)

τικο Φαράγγι του Ρέθυμνου μαζεύτηκαν όλοι οι άντρες, που χτυπούσαν, τον καιρό της κατοχής, τις γερμανικές φάλαγγες.

Επίσης, η Μονή του Πρέβελη ξανάηξε, κυριολεκτικά, τις ήρωικές ημέρες της εισβολής. Κατά την πτώση των Γερμανών αλεξιπτωτιστών, γύρω από το μοναστήρι έγιναν φονικές μάχες με αποτέλεσμα να σκοτωθούν εκατοντάδες Γερμανοί και πολλοί Κρητικοί. Οι καλόγηροι, με έπικεφαλής τον ηγούμενο, έδωσαν, τις τραγικές εκείνες ημέρες, άπαντες μάχες και μπόρσαν να αποδώσουν τα πιο επίλεκτα τμήματα των αλεξιπτωτιστών.

Η Μονή, στην κατοχή, είχε μεταβληθεί σε μυστική συμμαχική «βάση». Οι διάφορες αποστολές, που έρχονταν από τη Μέση Ανατολή, κρυβόντουσαν στα κελλιά της. Ύστερα οι αντάρτες τους προωθούσαν στα έπικαιρα σημεία του νησιού, για να εκτελέσουν τις εντολές που είχαν από το Στρατηγείο της Μέσης Ανατολής.

Στα εξωτερικά αυτά γυρίσματα της ταινίας πολλοί κομπάρσοι, που έλαβαν μέρος, ήταν και τα ίδια πρόσωπα — οι πρωταγωνιστές της αντίστασης — που πήραν μέρος και στις μάχες. Οι Κρητικοί, είναι αλήθεια, φιλοτιμήθηκαν πολύ για το γύρισμα της ταινίας αυτής. Την θεωρούν δικιά τους, γιατί είναι πράγματι ένα ξαναζωντανά της πρόσφατης ιστορίας τους.

Και επειδή το νησί ξανάηξε τις θλιβερές εκείνες ημέρες, αξίζει να αναφερθεί ότι στην Αγιιά, μία κοινότητα που απέχει λίγα χιλιόμετρα από τα Χανιά, βρίσκονται οι αγροτικές φυλακές.

Σ' αυτές η Γκεστάπο βασάνισε και τουφέκισε πάνω από χίλιους Κρητικούς. Χωριά δόκλχηρα ξεκληρίστηκαν. Ακόμη μέχρι σήμερα στα όνειρά οι χήρες είναι μαυροφρεμένες και μοιρολογούν τους άδικασκωμένους δικούς τους.

Αν και από τότε πέρασαν 18 δόκλχηρα χρόνια, οι χωρικοί διατηρούν έντονα τις δραματικές εικόνες των ομαδικών συγκεντρώσεων και τουφεκισμών. Στα χωριά του Ψηλορείτη οι γυναίκες στο άκουσμα «Γερμανοί» άγριούνται... Αξίζει να αναφερθεί το πάθημα του γκαστού καλλιτέχνη Κώστα Στράντζαλη.

Μία ομάδα ηθοποιών, που έλαβε μέρος στο κάψιμο του χωριού, είχε φθάσει απόβραδυς για να διανυκτερεύσει. Οι Κρητικοί δέχτηκαν ευχαρίστως να τους φιλοξενήσουν, όταν έμαθαν ότι θα έπαιζαν στον κινηματογράφο την Ιστορία τους. Μεταξύ των ηθοποιών συμπεριλαμβάνεται και ο κ. Στράντζαλης. Η οικογένεια που τον φιλοξένησε τον περιποιήθηκε

ιδιαίτερα. Του παρεχώρησε το καλύτερο δωμάτιο του σπιτιού και μάλιστα, όπως ο ίδιος ομολογεί, του έστρωσαν το κρεβάτι του με τα σεντόνια της προί-
κας του κοριτσιού.

Το πρωί όμως της επομένης — ημέρας του γυρίσματος — οι χωρικοί είδαν εκπληκτικό να θγαίνει από το σπιτικό τους ένας άγνώστως αλεξιπτωτιστής και μάλιστα με παράσημα του Χίτλερ! Ήταν ο Στράντζαλης, που στην ταινία υποδύεται το ρόλο ενός Γερμανού επιλοχίου. Οι Κρητικοί τον πέρασαν για αληθινό Γερμανό. Του επιτέθηκαν άμέσως και άρχισαν να τον κτυπούν, γιατί τους εξαπάτησε κλονώντας δθεν τον Έλληνα ηθοποιό. Τελικά, ο κ. Στράντζαλης, με χίλια βάσανα, κατώρθωσε να γλυτώσει από τα χέρια των Κρητικών, που δεν είχαν πληροφορηθεί πλήρως την Ιστορία της ταινίας και τον ρόλο του.

Πρέπει να σημειωθεί ότι στο σπίτι που φιλοξε-
νήθηκε ο παρ' όλων... θύμα ηθοποιός, οι Γερμανοί είχαν σκοτώσει τον πατέρα και τους τέσσερις γιούς.

Εν τούτοις, δεν πρέπει να νομισθεί ότι ο ηρωϊ-
κός κρητικός λαός δεν είναι και «ψηλόφρων» προς τους έχθρους του. Οι Κρητικοί δεν τρέφουν πλέον καμιά μνησικακία κατά του γερμανικού λαού. Γνωρίζουν ακόμη να τιμούν και να σέβονται τους νε-
κρούς των αντιπάλων των. Και αυτό αποδεικνύεται από το σεβασμό που έδειξαν προς τους πολυάρι-
θμους γερμανικούς τάφους και προς το «εκακοπούλι».

Εξω από τα Χανιά, οι Γερμανοί αλεξιπτωτιστές έστησαν ένα τεράστιο αέτω με ανοικτά φτερά, σύμ-
βολο της κατακτήσεως της Μεγαλονήσου από τον ά-
ερα. Οι Κρητικοί σεβάστηκαν το μνημείο. Άπλω-
ς 2.800 τάφους, που βρίσκονται καταπαρμένο γύρω
από τα Χανιά. Μάλιστα τώρα, ο δήμος συγκεντρών-
νει όλα τα λείψανα των Γερμανών αλεξιπτωτιστών
γύρω από το «εκακοπούλι», ώστε οι συγγενείς που
καταφθάνουν, ίδιως κατά τους καλοκαιρινούς μήνες,
να μπορούν να δρσκουν εύκολα τους τάφους των
δικών τους.

Οι Κρητικοί έλαβαν μέρος στην ταινία αυτή,
«σύν γυναιξί και τέκνοις», όχι για να επιδείξουν
ηρωϊσμούς και κατορθώματα. Άπλως ήθελαν με τον
τρόπο αυτό να τιμήσουν και αυτοί τους νεκρούς
τους, που πολέμησαν τόσο γενναία τους εισβολείς
— τα «εκακοπούλια» — που κατέβαιναν από τον ού-
ρανό και κατέκαιγαν τη γη τους...

Π. Ν. ΕΥΣΤΡΑΤΙΟΥ

(Συνέχεια από σελ. 46)

τιστικά. Ένεργεί για την επανίδρυση της Όμά-
δας Τέχνης, όπου είχαν συγκεντρωθεί οι πιο δυ-
ναμικοί καλλιτέχνες μας. Έκδιδε το 1932 το
μαχητικό περιοδικό «20ος Αιώνας». Παρουσιάζε-
ται το 1935 στο Άτελιέ, μαζί με τους ζωγρά-
φους Χατζηκυριάκο-Γκίκα και Γουναρόπουλο, σε
μία πρωτοποριακή έκθεση, που έμεινε σταθμός
στην καλλιτεχνική Ιστορία του τόπου μας. Φέ-
ρει καινούργια πνοή στη μέθοδο διδασκαλίας της
Άν. Σχολής Καλών Τεχνών — όπου έχει αναλά-
βει την έδρα της γλυπτικής από το 1938 — και
ανοίγει στους νέους καλλιτέχνες όριζόντες, που
κανένας προκάτοχός του δεν είχε τολμήσει να
διαγράψει. Ταυτόχρονα εξελίσσει την προσωπική
του εργασία και φθάνει σε ακρότατες κατακτή-
σεις με τις πρόσφατες γλυπτικές του συνθέσεις
και τ' αφορημένα του σχέδια, που συναρπάζουν
με την χρωματική τους τόλμη και την πρωτότυ-
πη διατύπωση.

Προικισμένος με το χάρισμα να βλέπει γλυ-
πτικά, ο Τόμπρος ένοιωσε πολύ σύντομα την υ-
ποδμητική δύναμη της φόρμας, του ρυθμού, της
ισορροπημένης σύνθεσης κι άφησε το ένστικτό του
να τον οδηγήσει σε γνήσιες πλαστικές μορφές,
που υψώνονται πάνω από το καθημερινό και το
πρόσκαιρο.

Τα μεστά, ζυγισμένα, εύλωττα γυναικεία
του σώματα ξεφεύγουν από την απεικόνιση μιάς
ώριστης μορφής, για να ζήσουν τη δική τους
αυτόνομη ζωή. Το ίδιο συμβαίνει και με τα πο-
λύμορφα συμβολικά όντα, τα τέρατα και τα εω-
τικά, που κατακλύζουν τελευταία τον χώρο της
φαντασίας του. Άνήσυχτα γεννήματα του καιρού
μας έρχονται να ταραξουν τη γαλήνια ατμόσφαι-
ρα των ιδανικών μορφών, που για χρόνια απεικώ-
νιζαν το γλυπτικό «πιστεύω» του Τόμπρου. Μ'
ανάμεσα στους δυο αυτούς κόσμους υπάρχει έ-
νας δεσμός συνεκτικός, που γεφυρώνει το έπιφα-
νεϊκό χάρμα.

Γιατί, αν η παραγμένη ατμόσφαιρα των τε-
λευταίων μεταπολεμικών χρόνων έστρεψε το πνεύ-
μα του καλλιτέχνη σε εξωρεαλιστικές έρευνες και
υπερβατικές ανατάσεις, η μορφολογική του δια-
τύπωση κράτησε πάντα τα ίδια βασικά χαρακτη-
ριστικά. Η γερή φόρμα στην περίοψη γλυπτική
της υπόστασις, η εύστοχη τοποθέτηση των άξο-
νων, η ενεργειακή επιφάνεια που άποκτά δικαίω-
ση από την έσωτερική ένταση του έργου, τα κα-
θαρά άπλοποιημένα πλάνα, η αφαίρεση των έξω-
γλυπτικών στοιχείων, η αυτεπλής οντότητα των
λεπτομερειών κ' η σύνδεσή τους σε οργανικά δι-
καιωμένη ένότητα, συνθέτουν τον κρίκο που ενώ-
νει έσωτερικά την πολύχρονη εξελικτική του έρ-
γασία και ιδιαίτερα τα εργαστηριακά του έργα,
που τον αντιπροσωπεύουν πιστότερα. Θα μπο-
ρούσαμε ακόμη να προσθέσουμε στα χαρακτηρισ-
τικά της γλυπτικής του Τόμπρου μία θαυμαστή
μαστοριά στη δούλεψη του ύλικου και ένα διά-
χυτο πνεύμα έλληνικό προσαρμοσμένο στην εποχή
μας, που ώστόσο κατορθώνει να διατηρή τη δι-
αύγεια, το μέτρο και την αρμονία της μακρινής
καταγωγής του.

Πολύ μελέτησε την αρχαία έλληνική τέχνη ο
Μιχάλης Τόμπρος κι από αυτήν ξεκίνησαν οι πλώ-
τες του αναζητήσεις. Θαύμασε την τελειότητα των
γλυπτών του ναού του Όλυμπίου Διός, των άρ-
χαϊκών κούρων, των κλασικών μορφών, μα δεν
άφησε τον εαυτό του να παρασυρθεί σε μιμητι-
κές αντιγραφές. Ίσως αυτό το χρωστάει στη στα-
θερή έσωτερική του όραση, που τον κράτησε μα-
κριά από αναφομοιώτες επιδρομές. Η ανάγκη
να έκφραση τον έσωτερικό κόσμο, όπως ο ίδιος
τον ένοιωσε, τον άπορροφούσε τόσο δλοκληρωτι-
κά, που δεν του έμενε καιρός να «διανοήται» και
να παρακολουθή συστηματικά τις καλλιτεχνικές
αναπροσαρμογές της εποχής του. Σαν πραγμα-
τικός όμως καλλιτέχνης έδεχτο διαισθητικά ό,τι
ταίριαζε με τη δική του γλυπτική άπαιτηση.

Σήμερα, φορτωμένος πείρα και μεστός από
βίωση και δράση, μάς παρουσιάζει στην Αΐθου-
σα της Αμερικανικής Ύπηρεσίας Πληροφοριών
μία χαρακτηριστική αντιπροσώπευση του έργου
που τώρα και πενήντα χρόνια πλάθει με τα χέ-
ρια και τη φαντασία. Συγκινητική άναδρομή μιάς
ζωής αφιερωμένης στην καλλιτεχνική άσκηση και
θετική προσφορά στη νεοέλληνική τέχνη.

ΕΦΗ ΦΕΡΕΝΤΙΝΟΥ

Κάθε πάτομα γίνεται ΚΑΘΡΕΦΤΗΣ

ΝΑ ΓΙΝΗ ΠΡΩΤΑΘΛΗΜΑ ΕΘΝΙΚΗΣ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑΣ

Τα πλεονεκτήματα του θεσμού θα συντελέσουν στην πρόοδο του ποδοσφαίρου μας και στην καλύτερη διεξαγωγή των προγνωστικών. — Δεν υπάρχουν πιά σο-
βαροί λόγοι για να καθυστερηται ή εφαρμογή του.

Η έκταση της επιτυχίας του θεσμού των προγνωστικών στο πο-
δόσφαιρο είναι ασφαλώς έκπληξη, την οποία κανείς μας δεν άνεμε-
νε σε τόσο μικρό χρονικό διάστημα. Το γεγονός του πενταπλάσια-
σμού των διατεθέντων δελτίων, μέσα σε τέσσερις μόνον εκδόσεις,
είναι πρωτοφανές. Η αλματώδης αυτή εξέλιξη αναγκάζει ήδη τον
ΟΠΑΠ να έκτεταθή έσπευσμένα σε νέο χώρο, όπου θα υπάρχει άνεση
για τη λεπτή κ' επίπονη εργασία της διαλογής των δελτίων μετά την
αναγγελία των αποτελεσμάτων των αγώνων. Και τώρα, που η πρώ-
τη εντύπωση από την εφαρμογή του θεσμού αρχίζει να παρέχεται
και τα ΠΡΟ-ΠΟ άποτελούν, σύν τω χρόνω, μέρος των καθημερινών
άσχολιών μας, είναι σκόπιμο νομίζω να εξετασθή, με τη σοβαρότητα
που αρμόζει, ένα θέμα άπόλυτα συνδεδεμένο με την πρόοδο του έλ-
ληνικού ποδοσφαίρου και των ΠΡΟ-ΠΟ.

Η Γενική Γραμματεία Άθλητισμού πρέπει να μελετήσει την κα-
θιέρωση του Πρωταθλήματος Έθνικής Κατηγορίας. Η εφαρμογή
του θεσμού αυτού καταργεί, ως γνωστόν, τα αναχρονιστικά τοπικά
πρωταθλήματα και όριζει αριθμό 14-16 ομάδων από όλη τη χώρα,
οι όποιες συναγωνίζονται σε έναίο Έθνικό Πρωτάθλημα. Με την κα-
θιέρωση της Έθνικής Κατηγορίας, θα είναι δυνατόν να περιληφθούν
στα δελτία ΠΡΟ-ΠΟ άγώνες ενός μόνον έλληνικού πρωταθλήματος,
των ομάδων του όποιού η δυναμικότης θα γίνη σιγά-σιγά γνωστή
στους παίκτες των ΠΡΟ-ΠΟ και θα πάση έτσι να παρατηρηται αυ-
τό που συμβαίνει με τα προγράμματα των σημερινών άγώνων των
δελτίων, όπου περιλαμβάνονται συναντήσεις δυο και τριών, κατωτέ-
ρων κατηγοριών ομάδων τελείως άγνώστων στην πλειονότητα των
παικτών των ΠΡΟ-ΠΟ.

Με την ευκαιρία πρέπει να τονισθή ότι είμαστε η μόνη χώρα,
όπου εφαρμόζεται το καταπληκτικό αυτό σύστημα πρωταθλήματος.
Συμφέροντα ποδοσφαιροπατέρων όρθωνουν συνεχώς έμπόδια σε κά-
θε σκέψη και μόνον αλλαγής της καταστάσεως. Σήμερα, όμως, υ-
πάρχει η Γενική Γραμματεία Άθλητισμού, η όποια, και διά νόμου
έν ανάγκη, δύναται να καταργήση τα τοπικά πρωταθλήματα και να
έφαρμόση την Έθνική Κατηγορία.

Τα πλεονεκτήματα που θα προσφέρει η καθιέρωση του έναίσιου
αυτού Πρωταθλήματος Έλλάδος είναι άνυπολόγιστα και θα συν-
τελέσουν πολύ στην πρόοδο του ποδοσφαίρου μας. Οι συχνές μετα-
κινήσεις των μεγάλων ομάδων του κέντρου προς τις έπαρχιακές πό-
λεις και οι έπισκέψεις των έπαρχιακών ομάδων στο κέντρο θα έχουν
σαν άποτέλεσμα την ανάπτυξη του άθληματος σε όλη την έκταση
της χώρας. Παράλληλα, θα δίδεται και η ευκαιρία στους κατοίκους
των έπαρχιακών πόλεων να παρακολουθούν ένδιαφέροντες άγώνες και
έτσι, με την πάροδο του χρόνου, θα αναπτύσσεται ακόμη περισσό-
τερο το τοπικό άθλητικό πνεύμα.

Άλλο μεγάλο πλεονέκτημα της εφαρμογής του θεσμού είναι η
τεχνική πρόοδος των ομάδων των έπαρχιών, λόγω των συχνών άγώ-
νων των με ομάδες καλύτερας κλάσεως και η κατ' ανάγκην συστη-
ματικότερη προπόνηση των παικτών τους. Έπιπλέον, οι συχνές
συναντήσεις άποφέρουν και άνάλογες εισπράξεις, οι όποιες είναι τό-
το άπαραίτητες στους έπαρχιακούς συλλόγους.

Οι ποδοσφαιρικές άρχες του τόπου, προκειμένου περί έφαρμ-
ογής του Πρωταθλήματος Έθνικής Κατηγορίας, προεβαλλον πάντοτε
το φάσμα των έλλειμμάτων στα έξοδα μετακινήσεως των ομάδων
από πόλη σε πόλη. Τί έχουν όμως τώρα να πουν, όταν εισπράττουν
από τα ΠΡΟ-ΠΟ ποσοστό 2% κάθε έβδομάδα; Έκατό χιλιάδες
δραχμές περίπου εισέπραξαν στην 4η έκδοση των δελτίων, που εί-
ναι ποσόν άρκετό να υπερκαλύψη τυχόν έλλείμματα μετακινήσεως.

Σε προηγούμενο σημείωμά μου είχα αναφέρει ότι η επιτυχής έ-
φαρμογή ενός ύγιους προγράμματος άναδιοργανώσεως του άθλητι-
σμού της χώρας, μεταξύ άλλων, άπαιτεί θάρρος και πρωτοβουλία.
Και τα δυο αυτά θα είναι άπαραίτητα προσεχώς για να άντιμετω-
πίσουν την έπερχόμενη ομαδική αντίδραση σε τυχόν άνακίνηση του
θέματος της εφαρμογής του θεσμού Έθνικής Κατηγορίας. Όμως,
οδ' επί στιγμήν άμφισβητώ την ύπαρξη των προσόντων αυτών, στη
Γενική Γραμματεία η όποια, έν ανάγκη, όπως ανέφερα, έχει και
τη δυνατότητα της νομοθεσίας στα άθλητικά μας πράγματα.

Γ. ΓΙΑΜΑΛΗΣ

5. Πόλις τῆς Ἰσπανίας γνωστὴ καὶ ἀπὸ τὸν ἐμφύλιον πόλεμον — Κάτοικος μίας ἡπείρου (αἰτ. δημ.).
6. Τὸ πρὸ ὑψηλὸ βουνὸ ἑλληνικῆς μεγάλουρου (γεν.) — Ποταμὸς τῆς Ἰταλίας με... ἀντίστροφον ροὴν.
7. Φωγῆν — Κυκλοφορεῖ γρηγορώτερα ἀπὸ τὴν ἀλήθεια (προφ. μαζὺ) — Μακροθυμία.
8. Φιλολογικὸς γίγας — Ἀεικίνητος ὡς σφαῖρα — Γαλλικὸς λιμὴν στὴ Μεσόγειο.
9. Ἀρχαία νοτισσαφρικανικὴ δυναστεία — Σὲ τέτοιο δοχεῖο δὲν μπαίνει ταχίνι.
10. Συνδυεῖται πολλὰ ἀραβικά τοπωνύμια — Ἡ συνήθης μορφή πολλῶν συγχρόνων ἐπιχειρήσεων — Γνωστὴ πόλις καὶ γνωστὸ... τηλεγράφημα.
11. Πόλις τῆς Ἀγγλίας παρὰ τὴν διαρμαγα τοῦ Μαντσεστέρ — Ἡ δοτικὴ μίαν τὸν Κυκλάδων.
12. Με ψευδὴ κατηγορίαν σχετικὸν ἀδικήμα (αἰτ.).

1. Αὐτὸ ἀποτελοῦν κόμμα στὴν Ἀγγλία.
2. Τέτοια ἀφήγησις μεγαλοποιεῖ.
3. Οὐδέντερον κτητικῆς ἀντωνυμίας (ἀντιστρ.) — Εἶναι καὶ τὸ Μονακό μία.
4. Ζητὰ τὸ Ζητά... στὴ σειρὰ του ὡς γράμμα — Ἡ νῆος τῆς Κίρκης (αἰτ.) — Μετοχὴ βοηθητ. ρήματος.

Ὁ σκοπὸς τοῦ ἐνδιαφέροντος καὶ διακεραστικίου αὐτοῦ ἀτομικὸν, ἀλλὰ καὶ θεσμικὸν παιγνίδιον, εἶναι νὰ ἐπιτύχῃ καὶ οἱ ἄλλοι τὸ δυνατόν μεγαλὴν τὴν βαθμολογία στὸ σχηματισμὸν λέξεων.

Ἀρχίστε λοιπὸν ἀπὸ οὐραδιῶν γραμμὴ θέλετε καὶ προχωρήστε ἀπὸ τὸ τετράγωνον αὐτὸ εἰς οὐριοδὸν γειτονικὴν πάντοτε, τετράγωνον ὀριζωνίου, καθὼς καὶ διαγωνίου, προσπαθώντας νὰ ἐκβάσετε τὴν μεγαλύτην λέξιν ποὺ μπορεῖτε νὰ βρῆτε.

Σημειώστε τὴν πόρτάν τινι λέξι, ποὺ βρῆκατε καὶ ὀριεῖσθε αὐτὴν γράμματα πρὸς τὸ τετράγωνον ὀριζωνίου.

Ψάξτε τώρα γιὰ νῆον ὅλην λέξιν καὶ συνεχίστε ὡς ὅτου δὲν μπορεῖται νὰ βρῆτε ἄλλες.

Για κάθε λέξη, των δύο	γραμματών
μετρήσετε 1 βαθμό.	
Για κάθε λέξη των 3	γραμματών
μετρήσετε 3 βαθμούς.	
Για κάθε λέξη των 4	γραμματών
μετρήσετε 5 βαθμούς.	
Για κάθε λέξη των 5	γραμματών
μετρήσετε 7 βαθμούς.	
Για κάθε λέξη των 6	γραμματών
μετρήσετε 9 βαθμούς.	
Για κάθε λέξη των 7	γραμματών
μετρήσετε 11 βαθμούς.	
Για κάθε λέξη των 8	γραμματών
μετρήσετε 13 βαθμούς.	
Για κάθε λέξη των 9	γραμματών
μετρήσετε 15 βαθμούς.	

Για κάθε λέξη των 10 γραμμάτων μετρήσατε 17 βαθμούς.
Και ούτω καθ' ἑξῆς, προσθέτοντας δύο πάντοτε βαθμούς για κάθε πρόσθετο γράμμα.
Προσθέτεις τώρα το σύνολο των βαθμών που μπορούσατε να πετύχετε.
Βαθμοί από 1-29 βαθμολογούνται με «ΜΕΤΡΙΑ».
Βαθμοί από 30-35 βαθμολογούνται με «ΑΡΚΕΤΑ ΚΑΛΑ».
Βαθμοί από 36-40 βαθμολογούνται με «ΚΑΛΑ».
Βαθμοί από 41-45 βαθμολογούνται με «ΠΟΛΥ ΚΑΛΑ».
Βαθμοί από 46 και άνω βαθμολογούνται με «ΞΕΛΕΠΕΤΕ ΚΑΛΑ».

ΙΧΘΥΕΣ. Για όσους γεννήθηκαν από 19 Φ)ρίου-20 Μαρτίου
Είχατε ξεχάσει ώρισμένους παράγοντες που εμφανίσθηκαν χωρίς
να τους περιμένετε την τελευταία στιγμή. Τώρα χρειάζεται ανα-
διοργάνωση. Εύνοϊκή ημέρα: Τετάρτη, φοιβ. 8.

Τὸ δεῦτερο σκίτσο διαφέρει ἀπὸ τὸ πρῶτο σὲ ἑπτὰ σημεῖα. Μπο-
ρεῖτε νὰ τὰ βρῆτε;

— Αμ... όχι ακριβώς έτσι, αν
τὰ πῶ ὅμως ὅπως μᾶς τὰ εἶπανε, τό-
τε εἶναι πού δὲ θὰ μὲ πιστέψης κα-
θόλου...

Ο ΠΟΛΙΤΕΥΤΗΣ ΑΘΗΝΩΝ κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΜΒΡΟΣΙΟΥ ΠΛΥΤΑΣ

Ενας ακόμη Αθηναίος πολίτευτης εκθέτει διὰ τῶν ΕΙΚΟΝΩΝ τὰς ἀπόψεις του διὰ τὰς μεθαιριανὰς ἐκλογάς. Γέννημα καὶ θρέμμα τῶν Ἀθηνῶν, υἱὸς τοῦ ἄλλοτε Δημάρχου Ἀθηναίων κ. Ἀμβροσίου Πλυτᾶ, εἰναὶ φυσικὸν νὰ ἐνδιαφέρεται ζωηρῶς διὰ τὰ ζητήματα τῆς πόλεως, χωρὶς παρὰ ταῦτα νὰ ἐκτίθεται καὶ προσωπικῶς ὡς ὑποψήφιος. Δι' αὐτὸν ἀκριδῶς τὸν λόγον πιστεύομεν ὅτι οἱ κρίσεις του εἶναι περισσότερον παντὸς ἄλλου ἀντικειμενικαί.

‘Ο κ. Γεώργ. Πλυτᾶς λέγει:

Η ΑΘΗΝΑ ΑΝΑΜΕΝΕΙ ΤΟΝ ΑΝΘΡΩΠΟ ΤΗΣ!

Κατὰ πρῶτον δὲν ἠμπορῶ νὰ ἀντιληφθῶ τὴν ἀνάμειν πολιτικὸν θέματος εἰς τὰς Δημοτικάς Ἐκλογάς. Ἔτσι ἀρχίζει ὁ κ. Γ. Πλυτᾶς, καὶ συνεχίζει:

Ὁμολογῶ ὅτι θὰ ἀντιλαμβάνομαι κάπως τοῦτο, ἔὰν τὸ πολιτικὸν θέμα ἐτίθετο ἀπὸ ὑποψήφιον φίλον τοῦ κυβερνῶντος κόμματος, ὅτε θὰ εἶχεν ὡς λόγον τὴν ἀναμονὴν μεγαλυτέρας συμπαράστασως τῆς κρατικῆς μηχανῆς εἰς τὸ ἔργον του ὡς Δημάρχου. Ἀλλὰ, τιθέμενον ἀπὸ μὴ φίλους τῆς Κυβερνήσεως καὶ μάλιστα ὡς βασικὸν κριτήριον ἐπιλογῆς τῶν ψηφοφόρων, ὁμολογῶ ὅτι μοῦ φαίνεται τουλάχιστον ἀκατανόητον.

Ἐκεῖνο τὸ ὅποιον θὰ ἀνέμενον, ἀντιθέτως, οἱ ψηφοφόροι ἀπὸ τοὺς ὑποψηφίους Δημοτικούς ἀρχοντας θὰ ἦτο ἓνα συγκεκριμένον πρόγραμμα, μὲ ἀριθμούς καὶ στατιστικάς. Μίαν πλήρως προγραμματισμένην μελέτην διὰ τὴν προσεχῇ τετραετίαν, ἢ ὅποια μελέτη νὰ ἐδράζεται εἰς τὰς πραγματικὰς δυνατότητας τοῦ Δήμου ἅψ' ἐνός, καὶ εἰς τὴν νοικοκυρεμένην διαχείρισιν τῶν ἐσόδων του, ἅψ' ἑτέρου.

Οἱ Ἀθηναῖοι, ἐν ὅψει τῆς μεθαιριανῆς ψηφοφορίας, ἀναζητοῦν αὐτὸν τὸν ὑποψήφιον, ὁ ὁποῖος καὶ γινώσκιν τῶν θεμάτων τοῦ Δήμου καὶ τῆς πόλεως ἐπαρκῶς καὶ ἔχη καὶ ἡ μέχρι τοῦδε πολιτεία του νὰ τὸν παρουσιάσῃ μὲ δημιουργικὴν ἔφεσιν καὶ ἰκανότητα.

Ὁ Ἀθηναῖος Δημότης ζητεῖ σήμερον ἀπλᾶ καὶ λογικὰ πράγματα ἀπὸ τὸν Δήμαρχόν του. Ζητεῖ πρῶτον νὰ σκύψῃ μὲ ἐνδιαφέρον πρὸς τὰ προβλήματα τῆς πόλεως. Τοῦτο εἶναι τὸ πρῶτον καὶ τὸ βασικόν. Πῶς αἱ ἀξιόλογοι πηγαὶ ἐσόδων θὰ ἀξιοποιηθοῦν ἐπ' ὠφελείας

τῆς πόλεως καὶ αὐτῶν τούτων τῶν Δημοτῶν. Πῶς ὁ Δήμος μῖας συγχρόνου μεγαλοπόλεως ὡς αἱ Ἀθήναι θὰ ὀργανώσῃ ὀρθολογιστικῶς τὰς ὑπηρεσίας του, ὥστε καὶ τὰ κοινῆς ὠφελείας ἔργα νὰ ἐξυπηρετοῦνται ἐπαρκῶς, καὶ πρὸς τὴν κατεύθυνσιν τῆς Προνοίας νὰ καταβάλλεται μία ἀξιόλογος προσπάθεια.

Τὸ νερό, ὁ φωτισμός, ἡ συγκοινωνία, ἅψ' ἐνός, ἡ νοσοκομειακὴ περίθαλψις, ἡ καθαριότης, ἅψ' ἑτέρου, εἶναι αἰτήματα βασικά διὰ τὸν κάτοικον μῖας μεγαλοπόλεως, τὰ ὅποια καλεῖται νὰ ἐξυπηρετήσῃ ὁ Δήμος.

Τὸν ἀνθρώπον πού θὰ ἐνδιαφερθῇ πραγματικὰ δι' αὐτὰ τὰ ζητήματα θὰ ἀναζητήσουν οἱ ψηφοφόροι τῆς Κυριακῆς.

Πέντε εἶναι οἱ ὑποψήφιοι Δήμαρχοι. Ἐξ αὐτῶν, δύο εἶναι οἱ μὴ θέτοντες πολιτικὸν ζήτημα.

Ὅλοι ζητοῦμεν τὴν ἀλλαγὴν. Φυσικὸν εἶναι λοιπὸν νὰ στραφῶμεν πρὸς τὸν ὑποψήφιον ἐκεῖνον, ὁ ὁποῖος συνδυάζει τὴν ἀνανέωσιν μὲ τὴν ἀγάπην του πρὸς τὴν Ἀθῆνα.

Ὁ Δημ. Βρανόπουλος ἀπέδειξεν ἐμπράκτως εἰς τὸ παρελθόν τὸ ἐνδιαφέρον του διὰ τὴν πόλιν καὶ ἡ μέχρι τοῦδε πολιτεία του τὸν παρουσιάζει μὲ δημιουργικὴν ἰκανότητα. Ἡ ὑποψηφιότης του ἐμφανίζεται περισσότερον συμπαθὴς εἰς τοὺς Ἀθηναίους, οἱ ὁποῖοι θέλουν νὰ ἐκλέξουν Δήμαρχον καὶ ὄχι κοιμιστάρχη.

Ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ κ. Βρανοπούλου οἱ Ἀθηναῖοι θὰ θροῦν, εἰμεθα θέσθαι, τὸν ἐνδεδειγμένον νὰ ὑπηρετήσῃ κατὰ τρόπον συγχρονισμένον καὶ πολιτικῶν τὴν πόλιν των.

ΤΡΙΑΚΟΣΙΟΙ ΥΠΟΨΗΦΙΟΙ ΔΙΑ 31 ΕΔΡΕΣ

Ὁ ἰκανὸς Δήμαρχος — ὁ ἄξιος τῶν Ἀθηναίων — εἶναι ἀνάγκη νὰ πλαισιωθῇ ἀπὸ ἰκανοὺς, ἀπὸ ἀξιους συμβούλους. Ὁ μέγας ρόλος τους στὴν προκοπὴ τῶν δημοτικῶν πραγμάτων δὲν ἀμφισβητεῖται ἀπὸ κανένα. Εἶναι, ὅμως, δύσκολο νὰ διαλέξῃ κανεὶς μεταξὺ τῶν τριῶν περίπου ἑκατοντάδων τῶν ὑποψηφίων; Ἀσφαλῶς ὄχι. Ἀφευδῇ κριτήρια τῆς ἀξίας ἐνὸς ἐκάστου εἶναι ἡ ἐπαγγελματικὴ καὶ κοινωνικὴ δραστηριότης, ἡ μέχρι σήμερα εἰσφορὰ τους στὴν δημοσίᾳ καὶ ἡ ἐπιτυχία στὴν ἰδιωτικὴ ζωὴ.

Ρεπορτάζ Ὁργανισμοῦ Δημοσίων Σχέσεων «ΟΡΙΖΩΝ»

Ὁ δικηγόρος κ. Ἰωάν. Μάνης

Ἐγεννήθη εἰς τὰς Ἀθήνας τὸ 1916. Ἐσπούδασεν εἰς τὸ Πανεπιστήμιον Ἀθηνῶν Νομικά, καὶ ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν διατηρεῖ τὸ γνωστὸν δικηγορικὸν του γραφεῖον εἰς τὰς Ἀθήνας. Ἀπὸ νεαρᾶς ἡλικίας ἀνεμίχθη ἐντόνως εἰς τὴν ἔθνικὴν καὶ Κοινωνικὴν Δράσιν. Ὡς φοιτητὴς ἀκόμη προπολεμικῶς ἱδρύσας τὸν «Ὀικὸν Φοιτητῶν», διετέλεσε πρόεδρος τοῦ «Ἐθνικοῦ Παμφοιτητικοῦ Συλλόγου» τῆς ἐποχῆς ἐνεργῶς, ἀπὸ τοῦ 1933, εἰς πᾶσαν κίνησιν σχεσίαν ἔχουσαν μὲ τὸν Ἀλύτρωτον Ἑλληνισμόν.

Ὑπηρετήσεν ὡς Ἐφέδρος Ἀξιωματικὸς Πεζικοῦ κατὰ τὸν Ἑλληνοϊταλικὸν Πόλεμον, μετασχὼν ὡς Διοικητὴς Μονάδος καὶ εἰς τὴν ἀντίστασιν τῆς περιοχῆς ὀχυροῦ Ροῦπελ. Κατὰ τὴν κατοχὴν μετέσχεν ἐνεργῶς τοῦ Ἀγώνος Ἑθνικῆς Ἀντιστάσεως, ἐκδίδων μεταξὺ τῶν ἄλλων τὴν παράνομον ἡμερησίαν «Ἀναγέννησις». Κατὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν ἐστρατεύθη καὶ πάλιν, ὑπηρετήσας ἔκτοτε καὶ καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ Συμμοριτοπολέμου εἰς Ἀντικὴν Μακεδονίαν, ὅπου καὶ ἐξέδιδε τὴν ἡμερησίαν «Παῦλος Μωλᾶς», γνωστὴν διὰ τοὺς ἐθνικοὺς της ἀγῶνας. Διεκρίθη διὰ τὰς ὑπηρεσίας του εἰς τὸν στρατὸν, εἰς ὃν ὑπηρετήσεν ἐπὶ 7ετίαν, ἀποστρατεύσας μάλιστα τὸ 1950 μὲ τὸν βαθμὸν τοῦ Λοχαγού. Γενικὸς γραμματεὺς τοῦ «Ὀμίλου φίλου θαλάσσης».

Ὡς παλαιὸς Ἀθηναῖος, γεννηθεὶς καὶ κατοικῶν εἰς τὴν καρδίαν τῆς παλαιᾶς Ἀθῆνας, ἀγαπᾷ τὴν πόλιν μὲ φανατισμὸν καὶ πιστεύει ὅτι αἱ ὑποχρεώσεις τοῦ Δήμου Ἀθηναίων καὶ αἱ εὐδύναι του ἔχουν ἰδιόαιον βαρύνει. Ὁ Δήμος Ἀθηναίων ἔχει εὐδύναν ἐναντι τῆς ἱστορίας τῆς πόλεως, ἐναντι ὁλοκλήρου τοῦ Ἑλευθέρου, τοῦ Ἀλυτρώτου καὶ Ἀποθνήσκοντος Ἑλληνισμοῦ, ἀλλὰ καὶ ἐναντι τῶν Δημοτῶν του, διὰ τοὺς ὁποῖους πιστεύει ὅτι τοὺς ἀξίζει καλυτέρα μεταχείρισιν καὶ καλυτέρα ἐκπροσώπησιν. Πιστεύει ὅτι ὁ Δημ. Βρανόπουλος εἶναι ὁ μόνος ἐνδεδειγμένος διὰ νὰ ἀδηγήσῃ τὸν Δήμον εἰς τὸν προορισμὸν πού του ἐπιβάλλει ἡ ἱστορία του καὶ νὰ τὸν δγάλῃ ἀπὸ τὴν κακοδαιμονίαν, εἰς τὴν ὅποιαν τὸν κατεδίκασαν ἡ πολιτικὴ, συνεχίζων τὴν προσπάθειαν καὶ τὸ ἔργον τῶν Κατὰ καὶ Πλυτᾶ.

Ὁ ἱατρός κ. Κ. Χλωρακιώτης

Ὁ ἱατρός Κων. Χλωρακιώτης ἐγέννηθη εἰς τὴν Κύπρον, ἀπὸ ὅπου καὶ κατέγεται. Τὰς ἐγκυκλίους σπουδὰς διήκουσεν εἰς τὴν Πάφον, ἐν συνεχείᾳ δὲ ἐσπούδασεν εἰς τὸ ἐν Ἀθῆναις Πανεπιστήμιον.

Μὴ στρατευθεὶς, λόγῳ τῆς ξένης ἐκ καταγωγῆς ὑπηκόουτος, τὴν ὅποιαν εἶχε τότε (ἀγγλικήν), κατετάγη ἐβελονικός καὶ προσέφερε τὰς ὑπηρεσίας του εἰς τὴν μαχομένην πατρίδα, κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ Ἀλβανικοῦ πολέμου.

Ἡ κατοχὴ τὸν εἶρεν εἰς τὰς Ἀθήνας, ὅπου, τῇ συνεργασίᾳ τοῦ Διεθνούς Ἐρυθροῦ Σταυροῦ, ὀργάνωσε καὶ διηύθυνε τὴν ἀκτινολογικὴν ὑπηρεσίαν τούτου, περιθάλας ἀνιδιοτελῶς δεκάδας καταζητούμενων συμμάχων στρατιωτῶν, ἐνῶ προσέφερε τὰς ἐπιστημονικὰς του ὑπηρεσίας ἀπὸ τῆς θέσεως ταύτης εἰς χιλιάδας Ἑλλήνων.

Διὰ τὰς ὑπηρεσίας του αὐτὰς ἐτιμήθη μεταπολεμικῶς ὑπὸ τῆς ἑλβετικῆς καὶ τῶν συμμαχικῶν κυβερνήσεων δι' ἐδικῶν διπλωμάτων.

Μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν ἐπροτάθη καὶ ἐγένετο Δι' τῆς τοῦ Ἀκτινολογικοῦ Τμήματος τοῦ Γενικοῦ Κρατικοῦ Νοσοκομείου Ἀθηνῶν, παραμείνας εἰς τὴν θέσιν ταύτην ἐπὶ δεκαετίαν περίπου. Μετέσχε διαφόρων ἐπιστημονικῶν διεθνῶν συνεδρίων εἰς τὸ ἐξωτερικόν καὶ ἦδη ἔχει ἱδρύσει τὸ γνωστὸν εἰδικὸν Ἀκτινολογικὸν Ἐργαστήριον «Χλωρακιώτη-Νικολαΐδης», ἀπὸ ὅπου συνεχίζει προσφέρειν εἰς τὸ εὐρὸ κοινὸν τὰς ἐπιστημονικὰς του ὑπηρεσίας.

Μετέχει εἰς τὰς προσχεῖς Δημοτικὰς ἐκλογάς, ὡς ὑποψήφιος Δημοτικὸς Σύμβουλος καὶ ὡς στενὸς συνεργάτης τοῦ ΔΗΜ. ΒΡΑΝΟΠΟΥΛΟΥ εἰς τὸ ὁποῖον τὴν ἀνιδιοτελὴ προσπάθειαν πιστεύει καὶ τὸν ὁποῖον θεωρεῖ ὡς τὸν ἐνδεδειγμένον διὰ νὰ μεταδῇ ταχέως τὰς Ἀθήνας εἰς σύγχρονον μεγαλόπολιν, ἀνταξίαν τῆς ἱστορίας της καὶ τοῦ σημερινοῦ της ρόλου.

Ὁ ἱατρός Κ. ΧΛΩΡΑΚΙΩΤΗΣ φιλοδοξεῖ, ὑπὸ τὴν ἰδιότητά του, νὰ προσάγῃ τὰς ὑγειονομικὰς ὑπηρεσίας τοῦ Δήμου καὶ νὰ ἀνασυγκροτήσῃ ταύτας ἐκ βάθρων.

Ὁ ἀσφαλιστὴς κ. Θ. Χατζηκωνσταντῆς

Ἐγεννήθη ἐν Ἀθῆναις τὸ 1924. Κατὰ τὴν κατοχὴν διετέλεσε μέλος τῶν ὀργανώσεων Ἑθνικῆς Ἀντιστάσεως. Ἐσπούδασε Νομικά, Οἰκονομικά καὶ

Ἐμπορικὰς Ἐπιστήμας ἐν Ἀθῆναις, μεταβὰς ἐν συνεχείᾳ εἰς Ἑλβετίαν, Γαλλίαν καὶ Ἀγγλίαν δι' εὐρυτέρας σπουδὰς. Προερχόμενος ἐκ τῶν παραγωγικῶν τάξεων, διεκρίθη ταχέως τὸν εἰς τὸν ἐπαγγελματικόν, ὅσον καὶ εἰς τὸν κοινωνικὸν τομέα. Διευθύνει τὰ Πρακτορεῖα Ἑλλάδος μῖας ἑλληνικῆς καὶ δύο ἀλλοδαπῶν Ἀσφαλιστικῶν Ἐταιριῶν, ὡς καὶ τὴν Ἐμπορικὴν καὶ Οἰκονομικὴν Ἐνῶσιν τῆς Ἑλλάδος. Μέλος πέντε ἀλλοδαπῶν Ἐμπορικῶν Ἐπιμελητηρίων. Μέλος τεσσάρων Ἀθλητικῶν Συλλόγων. Μέλος τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως Νέων. Ἐχει τιμηθῇ διὰ τοῦ Πολεμικοῦ Σταυροῦ δι' ἐξαιρετὸν πολεμικὴν δράσιν.

Εἶναι ὁ νεώτερος ἐκ τῶν ὑποψηφίων Δημοτικῶν Συμβούλων καὶ φιλοδοξεῖ νὰ προσφέρῃ τὴν δραστηριότητά του καὶ εἰς τὰ ἀφορῶντα τὸν Δήμον ζητήματα. Ὡς νεώτερος ὢν, εὐλόγως ἀναμένει ὅτι θὰ τιμηθῇ μὲ τὸν σταυρὸν προτιμήσεως τῶν νέων δημοτῶν, οἱ ὁποῖοι, περισσότερον ἴσως καὶ ἀπὸ τοὺς παλαιότερους, ἐνδιαφέρονται διὰ τὸν ἀσυγχρονισμὸν τῶν Ἀθηνῶν καὶ τὴν ἀνάδειξιν των εἰς μίαν ἀξίαν τῆς ἱστορίας της καὶ τῆς ἀποστολῆς της μεγαλόπολιν.

Μετέχει εἰς τὸν Συνδυασμὸν τοῦ κ. Δ. Βρανοπούλου κατόπιν ὑποδείξεως πολλῶν Ἀθηναίων. Πολιτεύεται διὰ πρῶτην φοράν.

Ὁ Πολ. μηχανικός κ. Κ. Κωττάκης

Ὁ ὑποψήφιος Δημοτικὸς Σύμβουλος τοῦ Συνδυασμοῦ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΒΡΑΝΟΠΟΥΛΟΥ κ. Κ. Κωττάκης εἶναι διπλωματούχος πολιτικὸς μηχανικὸς καὶ διευθύνει μίαν ἐκ τῶν σοβαρωτέρων τεχνικῶν ἐταιριῶν τῆς Ἑλλάδος.

Ἐχει ἐκτελέσει πάσης φύσεως σημαντικὰ τεχνικά ἔργα εἰς ὅλην τὴν Ἑλλάδα, μετὰ τῶν ὁποίων τὴν ἑθνητικὴν Ὀχύραν (γρομμὴ Μεταξᾶ), τὰ Ὀχυρὰ Φλέβιον καὶ Νωστιάδου καὶ ὅλα πολλά.

Παρὰ τὸ γεγονός ὅτι μέχρι τοῦδε ὁ κ. Κωττάκης δὲν μετέσχε ἐνεργῶς εἰς τὴν Διοίκησιν τοῦ Δήμου Ἀθηνῶν, ἐν τούτοις, πολλὰ ἀπὸ τὰ πρὶν γνωστὰ ἔργα τῶν Ἀθηνῶν ἀφείλονται εἰς τὴν δημιουργικὴν του δραστηριότητα, ὅπως π.χ. τὸ Μέγαρον τῆς Τραπεζῆς Ἀθηνῶν, τὸ Μέγαρον τοῦ Μετοχικοῦ Τα-

μείου Στρατοῦ, τὸ Πεδίον Ἀρεῶς καὶ ἄλλαι.

Ὁ κ. Κωττάκης μετέχει σὲ πολλὰς τεχνικὰς ἐταιρίας καὶ ἐπιχειρήσεις, ὡς ἐπὶ παραδείγματι ἡ «Ἑλληνο-Γαλλικὴ Ἐκρηκτικῶν Λαυρίου».

Ἡ κοινωνικὴς δράσις καὶ φιλοanthρωπία τοῦ κ. Κωττάκης εἶναι γνωστὴ καὶ πολυσχιδής. Ἀπὸ δεκαετίας ἐπίτροπος τῆς ἐκκλησίας τοῦ Ἁγίου Διονυσίου Ἀρεοπαγίτου, συνέτειλεν εἰς τὴν συμπλήρωσιν καὶ διακοσμήσιν αὐτῆς. Ἐδίδωκε τὰς ἐκκλησίας τοῦ Ἁγίου Βασιλείου, τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς, τῆς Ἁγίας Ζώνης, τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου καὶ ἄλλας.

Κατερχόμενος εἰς τὰς δημοτικὰς ἐκλογὰς ὁ κ. Κωττάκης φιλοδοξεῖ νὰ θέσῃ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Δήμου τὰς τεχνικὰς του γνώσεις καὶ τὴν δημιουργικὴν του πρωταεθυσίαν, ἵνα ἀποστήσῃ ἡ πόλις τῶν Ἀθηνῶν μίαν νέαν μορφήν καὶ μίαν νέαν ἀρχιτεκτονικὴν γραμμήν, πού ὡς γνωστὸν τῆς λείπει.

Είναι ένα όργιο λουλουδιών. Ροδοπέταλα, μινιγκέ, χρυσάνθεμα, τριαντάφυλλα και έξωτικά τροπικά άνθη συνθέτουν ένα παράδεισο όμορφιάς και γοητείας. Άπλά, έλαφρά, πρόσχαρα είναι τα χαρακτηριστικά γνωρίσματα των έφειτεινών καπέλλων του Παρισιού, που φέρουν μια καινούργια εποχή στο γυναικείο ντύσιμο. Φόρμες κλός χωστές ή καλότες ψηλές, δουλεμένες επάνω σε τούλι, βέλα και κρένες παίρνουν μια αϊθέρια μορφή και καθιερώνουν για μια ακόμη χρονιά τη διάσημη Πωλέτ, που δίνει πια το πρόσταγμα στην παριζιάνικη μόδα. Και ο λουλουδιασμένος αυτός παράδεισος δλοκληρώνεται από τα πιο ζωντανά και πρόσχαρα χρώματα. Τουρκουάζ, όλοι οι όνοι του μπλέ, ροζ πινκ, φισέλ και κίτρινο. Και όλο αυτό το άνοιξιότικο σύμπλεγμα έχει μεταφερθεί από το Παρίσι μέσα στη μοναδική αθηναϊκή ώτ κούτφρ καπέλλων της κ. Μάρας, στον αριθμό 48 της όδου Νίκης, που συγκεντρώνει τις ώραιότερες δημιουργίες τών Πωλέτ, Λανδέν, Σδένκ και Όρσέλ. Όλα τα μοντέλα της θαρρεί κανείς πως έχουν μια άερνη έξωτική όμορφιά και μια τόσο τέλεια έργασία, ώστε να μεταβάλλουν το τούλι και την κρένα σε όνειρώδη καπέλλα. Έκτός από τις καλότες με ροδοπέταλα και χρυσάνθεμα και τις κλός χωστές φόρμες, η κ. Μάρα έχει πολύ όμορφες καπλίνες και κουσφύρ με χοντρά βέλα, που προσδίδουν μια πρωτογνώρη όμορφιά στο γυναικείο πρόσωπο.

Καί τώρα μια έκπληξη. Τό Πάσχα πλησιάζει και όλοι αρχίζουμε να σκεπτόμαστε τα μικρά δωράκια, αλλά παράλληλα και τις τόσες απαιτήσεις του άνοιξιότικού ντυσίματος. Και να που έχετε μια εύκαιρία να συνδυάσετε τις προσωπικές σας άγορές με τις πιθανότητες άποκτήσεως μικρών δώρων, που θα δώσουν τόση χαρά στους συγγενείς και φίλους σας. Καί τι θα άγοράση κανείς τώρα την άνοιξη; Τί άλλο από ένα όμορφο πλεκτό, που θα τόν βολέψη τόσο στη μεταβατική αυτή περίοδο, ενώ παράλληλα θα μπορούσε να τό φορέση τις δροσερές καλοκαιρινές υκτές ή τις ψυχρές χειμωνιάτικες βραδυές. Καί δέν υπάρχει άμφιβολία πως στο μοναδικό πλεκτομάγαζο της Τρικιάς, της στοάς της όδου Έρμου 6, θα βρήτε ένα γοητευτικό κόσμο από μπλούζες, ζακέτες και πουλόβερ. Γι' αυτό και η Τρικιά σας δίνει μια εύκαιρία: Να κάνετε τα άνοιξιότικα φώνια σας, αλλά να φυλάξετε τις άποδείξεις της, που θα σας δώσουν τό δικαίωμα να λάβετε μέρος σ' έναν πρωτότυπο και εύχρηστο διαγωνισμό με πολλά θραβεία και έκπληξεις. Συγκεκριμένα, σε κάθε άπόδειξη της Τρικιάς υπάρχει τυπωμένος ένας αριθμός με

σφραγισμένη την ήμερομηνία που ψωνίσατε. Κρατήστε λοιπόν τις άποδείξεις, που θα συγκεντρώσετε καθ' όλη τη διάρκεια του Άπριλίου, κ' έτσι θα έχετε και σείς την πιθανότητα να εισθε ένας από τους τυχερούς της. Πρέπει μόνο να σημειώσετε ότι η συμμετοχή σας στο διαγωνισμό θα ισχύη μόνο έφ' όσον ψωνίσετε τόν Άπρίλιο, κι αυτό γιατί η κλήρωση θα γίνη μετά τό Πάσχα. Έτσι μ' ένα σμπάρο θα έχετε δυό τρυγόνια: Ένα όμορφο άνοιξιότικο πλεκτό, άπό τα πιο καλοδιαλεγμένα Ιταλικά και παριζιάνικα μαλλιά, και παράλληλα μεγάλες πιθανότητες να εισθε και σείς ένας άπό τους τυχερούς φίλους της Τρικιάς, που με τό διαγωνισμό της θα πάρουν ένα χαριτωμένο δώρο. Είναι κι αυτό μια πρωτότυπη ιδέα, που δέν έχει ξαναγίνει άπό άθηναϊκό μαγαζί και που έχει σαν σκοπό να έλθη σε στενότερη έπαφή με τους πολυάριθμους φίλους του πλεκτού.

Για θυμηθήτε αλήθεια τί γινότανε τα παλιά χρόνια, όταν πλησίαζε τό Πάσχα. Πραγματική άναστάτωση σε κάθε έλληνικό σπίτι. Οι νοικοκυρές, άνασκουμπωμένες, κατεβάζανε άπό κουρτίνες μέχρι τραπεζομάντηλα και πετσετάκια δίσκων, για να τα πλύνουν και να τα κολλάρουν για τις άναστάσιμες ήμέρες. Όρες δλοκληρές κρατούσε η ταιλαιπωρία τους με τό σιδερώμα τους, χωρίς όμως αυτό να προϋποθέτη και την άπόλυτη έπιτυχία. Καί σαν να μην έφθανε αυτό, πολλές φορές ήταν άναγκασμένη να ξαναπλένι τό ρούχο, για να τού άφαιρέση λίγη άπό την υπερβολική κόλλα που είχε βάλει. Τώρα όμως όλες αυτές οι πολυήμερες προετοιμασίες έχουν καταργηθή. Καί έφθασε η βασίλειά μιας άπλής πλαστικής κόλλας, της περιφημής «Μπέλλας», που έχει έκμθενίσει τό χρόνο κολληρίσματος και σιδερώματος. Μιά άνάλογη με τό άσπρόρρουχα σας δόση της «Μπέλλας», μέσα σε κρύο νερό, είναι άρκετή. Θα ρίξετε στη διάλυση αυτή, ύγρο, τό καθαρισμένο ρούχο και θα τό άπλώσετε ως ότου μισοστεγνώση. Καί τό σίδερο άλωστε θα είναι μια εύχρηστη άπασχόληση. Θαρρεί κανείς πως πέταει επάνω στο ρούχο και λίγα λεπτά άργότερα μιας προσφέρει ένα τέλειο κολληρίσμα, που παράλληλα άντέχει σε δυό με τρία πλυσίματα.

Ασφαλώς θα άγαπάτε και σείς τα λουλούδια. Σκεφθήκατε όμως ποτέ πώσους κόπους και περιποιήσεις προϋποθέτουν για να δλοκληρώσουν τη γοητευτική όμορφιά τους; Τις ίδιες άκριδώς προσπάθειες χρειάζεται και τό γυναικείο δέρμα. Υπομονή, τροφο, ένδιαφέρον. Δέν άρκει δηλαδή να μακιγιαρθετε σωστά και να άγοράζετε τα πιο γνωστά

καλλυντικά. Χρειάζεται μια πιο συστηματική θεραπευτική περιποίηση, που δίνει τις βάσεις μιας γεμάτης υγείας έπιδερμίδος. Καί τό κυριότερο στοιχείο της υγείας είναι άναμφισβήτητα τό καθαρίσμα του προσώπου, που όχι μόνο άφαιρεί όλες τις βλαβερές ουσίες, αλλά και τυνώνει τό δέρμα, όπως τό νερό ζωντανεύει τό λουλούδι. Καί τό καλύτερο μέσο για να καθαρίσετε τό δέρμα σας είναι τό γαλάκτωμα «Κανά», που προσφέρει τις ύπηρεσίες του στην πολυάσχολη σύγχρονη γυναίκα. Με τό γάλα «Κανά» πρέπει να καθαρίζετε. πρϊή και βράδυ τό δέρμα σας καί, άν δέν εισθε ύποχρεωμένες να δγνητέ έξω, να τό άφήνεται έλεύθερο να άναπνεύση. Άλλωστε, τό γαλάκτωμα αυτό είναι μοναδικό και σαν βάση για ένα ώραιό μακιγιαρισμένο πρόσωπο. Τώρα λοιπόν την άνοιξη δέν πρέπει να άδιαφορήσετε για τό τόσο ούσιαστικό αυτό ζήτημα του καθαρισμού της έπιδερμίδος σας, γιατί μπορεί να έχετε πολλές δυσάρεστες έκπληξεις, που θα σας στοιχίσουν και σε χρήμα και σε ταιλαιπωρίες. Η μικρή αυτή περιποίηση με τό γαλάκτωμα είναι άρκετή για να άπομακρύνη όλους τους κινδύνους και να σας άφήση να χαρήτε την όμορφιά της χαρούμενης αυτής έποχής.

Τό Πάσχα δέν είναι πια μακριά. Καί τώρα που πλησιάζουν οι παραμονές του, τό πρόβλημα κάθε γυναίκας είναι τό πρόγναιο άνοιξιότικο ντύσιμο, που θα μάς βολέψη τόσο πολύ. Τί θα λέγατε αλήθεια για μια χαριτωμένη φούστα Τεργκάλ σε μια άπόχρωση μπλέ, μπέζ, όσπρη ή κίτρινη ή άκόμη και μια άπλη στενή σε πιε ντέ πουλ; Είναι κι αυτή μια άπό τις χαριτωμένες ραπτικές έπιτεύξεις του έκλεκτου άθηναϊκού καταστήματος Παπαγιάννη, της όδου Έρμου 47, που προσφέρει στη σύγχρονη Άθηναία ένα μικρό παράδεισο από καλοδιαλεγμένα μοντέλα. Άλλωστε, τό τμήμα έτοιμων φορεμάτων του Παπαγιάννη παρουσιάζει και την έφετινιή του καινοτομία. Τα πουκάμισα, που δέν θυμίζουν τίποτε άπό τα κλασικά εκείνα δημιουργήματα του παρελθόντος, αλλά ξεχωρίζουν για την φρέσκια και γεμάτη ήθλητικότητα γραμμή τους: Μεγάλοι γιακάδες, φλού δεσίματα, μικρά ντραπέ στο τελείωμα τους και τόσο άλλοι συνδυασμοί, που τους δίνουν μια ξεχωριστή προσωπικότητα και όμορφιά. Οι μπλούζες αυτές, άλωστε, είναι τό δλοκληρώμα της φούστας. Δέν παίζει ρόλο άν είναι μια μοντέρνα Τεργκάλ σε μπλέ, κίτρινο και μπέζ, μια πιε ντέ πουλ ή άκόμη και μια παλιά δική σας φούστα, που θα ξαναειώση με ένα γοητευτικό μακιγιαζάκι Παπαγιάννη. Καί μια άκόμη πρωτοτυπία: Οι

οιός δέν ξέρει τό χαριτωμένο ξανθό αστέρι του γερμανικού κινηματογράφου, τήν Ρόμυ Σνάιντερ. Η γεμάτη φινέσα όμορφιά της, τό παιδικό της χαμόγελο και οι ταινίες της γύρω άπό τη ζωή της άυτοκράτειρας Σίσου την έκαναν, μέσα σε πολύ μικρό χρονικό διά-

στημα, ένα άπό τα πιο έλπιδοφόρα αστέρια του ευρωπαϊκού κινηματογράφου. Καί η Ρόμυ Σνάιντερ είχε κι αυτή ένα όνειρο: Να έπισκεφθή τό Παρίσι, να ζήση κοντά στην ξέγνοιαστη άτμόσφαιρά του, να γνωρίση την παρισινή κομψότητα και την πρόσχαρη νικτερινή του ζωή. Καί τ' όνειρό της πραγματοποιήθηκε. Μια ταινία, που γύρισε στη γαλλική πρωτεύουσα, την έφερε κοντά στην παρισινή θεότητα, που λατρεύεται στις τελευταίες δεκαετίες άπό τους ανθρώπους σε κάθε γωνιά της γης. Καί η μόιρα θέλησε στο Παρίσι να συναντήση και τόν μεγάλο της έρωτα: Ένα νέο Γάλλο ήθοποιό, τόν Άλαίν Ντελόν, και πρϊό ήμερών μάλιστα άνήγγειλε τους άρραβώνες της μαζύ του. Αυτό είναι τό έπισφράγισμα ενός ειδυλλίου που άρχισε κάτω άπό τις άθιςμένες άκασίες τών πάρκων, στις γέφυρες του Σηκουάνα και στα γραφικά δρομάκια του Παρισιού, για να πάρη την δλοκληρωμένη του μορφή στην έπαυλη τών Σνάιντερ, στο Λουγκάνο. Καί η Ρόμυ Σνάιντερ έξομολογείται τό μυστικό αυτής της έπιτυχίας. Είναι τό άγγιγμα του Παρισιού, που μετέβαλε την άπλη, σοβαρή Γερμανι-

δούλα σε μια τσαχπίνη σύγχρονη Παριζιάνα. Είναι μια μαγική ράβδος, που άγγιξε τό λαμπερό αυτό αστέρι του κινηματογράφου με μια λέξη: «Σί». Καί η λέξη αυτή γίνηκε τραγούδι και κρύφτηκε μέσα σ' ένα κομψό μπουκάλι, για να μεταβληθή στο πιο άγαπημένο άρωμα της έποχής μας. Είναι η καινούργια μεγάλη έπιτυχία της Σκιαπαρέλι, που παράλληλα έδωσε στη σύγχρονη γυναίκα δυό όμνυμα χρώματα στο κραγιόν και στην πούντρα της. Έτσι, για μια φορά άκόμη, η Έλσα Σκιαπαρέλι έγινε αίτια να ύπερισχύη η γυναικεία γοητεία με την άκατανίκητη έλξη της αϊθέριας αυτής μυρωδιάς. Άλλωστε, η Ρόμυ Σνάιντερ είναι μια όπό τις πελάτισσες της Σκιαπαρέλι σε όλα της τα καλλυντικά και ιδιαιτέρως στα κραγιόν και στην πούντρα, που θεωρούνται σήμερα οι πιο έπιτυχημένες έπιτεύξεις στον τομέα του μακιγιαζ.

Τώρα την άνοιξη κάθε γυναίκα θα άναζητήση ένα πρόσχαρο νεανικό ταγιέρ. Άπλά, με τις κοντές τους ζακετούλες, που έχουν τόση χάρη και όμορφιά, τα ταγιεράκια της μπουτικ Ρεζέλ, της όδου Καραγεώργη της Σερβίας 3, ξεχωρίζουν για την τελειότητα της έφαρμογής τους και τα καλοδιαλεγμένα τους σχέδια. Τό Ρεζέλ όμως δέν είναι στην πραγματικότητα μια μπουτίκ, αλλά μια ώτ κούτφρ, που στεγάζεται στον πρώτο όροφο του μεγάρου και έχει σαν προορισμό να δώση άκόμη και στη σύγχρονη μέση Άθηναία τις δυνατότητες να παρακολουθήση τις τελευταίες προταγές του Παρισιού. Έκεί λοιπόν μπορείτε να βρήτε συγκεντρωμένα τα πιο χαριτωμένα άνοιξιότικα ταγιέρ, παλτά και φορέματα, που θα σας κατακτήσουν άπό την πρώτη κιόλας στιγμή, για την καλή τους δουλειά και τό ξεχωριστό τους γούστο.

Είναι πραγματικά έπιτυχημένη η ιδέα τών Άμερικανών να συνδυάσουν την κουζίνα με μια πρόχειρη τραπεζαρία. Έκείνο, όμως, που δέν μπορούσαν να καταφέρουν είναι η εξέλιψη της χαρακτηριστικής μυρωδιάς της κουζίνας έπειτα άπό τό πολύωρο μαγείρεμα. Τό ψάρι, τό κρεμμύδι, τα τηγανιτά δίνουν εκείνη την όχι εύχάριστη άτμόσφαιρα για μια πρόχειρη τραπεζαρία. Θα μπορούσατε όμως άσφαλώς να χρησιμοποιήσετε άνετα την κουζίνα σας, άν καταρωθάνετε να έπιτύχετε μια τέλεια άπόσμηση. Καί να που η Χλωρίνη έχει κι αυτό τό πλεονέκτημα. Λίγες σταγόνες της μέσα στο νεροχύτη θα εξαλείψουν κάθε μυρωδιά του μαγειρέματος, ενώ παράλληλα θα δώσουν στο μάρμαρο μια λαμπερή λευκότητα και γυ-

αλάδα. Γι' αυτό, άλλωστε, και η Χλωρίνη είναι μοναδική για την καθαριότητα και την άπολύμανση τών μπάνιων και κάθε είδους λεκάνης. Άλλά τα πλεονεκτήματα της Χλωρίνης δέν σταματούν εδώ. Δέν καθαρίζει μόνο τέλεια τα μάρμαρα και τις δυσάρεστες όσμές, αλλά ξαναζωντανεύει κυριολεκτικά τα μωσαϊκά, όταν τα σφουγγαρίση κανείς με σαπουνάδα, όπου έχει ρίξει άνάλογη ποσότητα Χλωρίνης. Σε όλες όμως τις περιπτώσεις νησιμοποιήσεως του ύγρου αυτού πρέπει να μην παραλείψουμε να διαλύουμε τη Χλωρίνη σε κρύο ή χλιαρό νερό, γιατί διαφορετικά δέν θα άποδώση σωστά άποτελέσματα. Έκτός όμως άπό τα μωσαϊκά και τα μπάνια, η Χλωρίνη μπορεί ν' χρησιμοποιηθή και για τό καθαρίσμα του έσωτερικού τών ψυγείων. Άφού τό πλύνετε καλά, μπορείτε να άλειψετε τό έσωτερικό του με μια διάλυση τριών κουταλιών της σουπάς Χλωρίνης σ' ένα κιλό νερό. Έπειτα άπό πέντε λεπτά τό ξεβγάξετε με καθαρό νερό. Μ' αυτό τόν άπλο τρόπο άποφύγετε τις μυρωδιές τών φαγητών, που δημιουργούνται στον κλειστό αυτό χώρο, ενώ παράλληλα κάνετε μια δλοκληρωμένη άπολύμανση του ψυγείου σας. Να λοιπόν που η Χλωρίνη δέν είναι άπλως ένα μέσον άποσμήσεως και άπολυμάνσεως, αλλά και τελειού καθαρισμού, που ζωντανεύει τις άποχρώσεις τών μωσαϊκών και τη λευκότητα τών μαρμάρων. Έτσι, οι δυσκολότερες δουλειές του σπιτιού μεταβάλλονται σε μια άπλη και πολιτισμένη άπασχόληση, που άπομακρύνει όριστικά τις ταιλαιπωρίες του νοικοκυριού.

Είναι πραγματικά άντισθητικό να βλέπη κανείς ένα ώραιό κεφάλι που στήριζεται σ' ένα ρυτιδωμένο λαιμό. Γι' αυτό, μου έλεγε η καλή μας φίλη κ. Λίλυ, στο Ίνστιτούτο της όδου Άμερικής 15, πως πρέπει να προσέχουμε πολύ την περιποίηση του λαιμού, γιατί μαραίνεται γρηγορώτερα άπό τό πρόσωπο. Έκτός άπό τό δούρτισμα και τό μασάζ, που θα κάνετε με την άνάλογη κρέμα, πρέπει να φροντίζετε να κοιμάσθε σε χαμηλό μαξιλάρι και, όταν διαβάζετε, να μη σκύβετε και να φέρνετε τό βιβλίο στο ίδιο ύψος με τό πρόσωπό σας. Έτσι θα άποφύγετε να πρόωρα γερασμένο λαιμό, που είναι πάντοτε η καταδίκη της όμορφιάς μιας γυναίκας.

ΠΟΡΤ ΝΤΕ ΛΙΛΑ

ΟΙ ΜΑΓΚΕΣ ΤΩΝ ΠΑΡΙΣΙΩΝ

• Ό Ρενέ Κλαίρ στο άπόγειο τών θριάμβων του.

• Μετά τό άλυσμόνητο φίλμ «Τα Μεγάλα Γυμνάσια», ό Ρενέ Κλαίρ έβωρήθη ως ό ύπ' όισθ. Ι Εύρωπαίος σκηνοθέτης. Ήδη, τό «ΡΟΡΤΕ ΔΕΣ ΛΙΛΑΣ» τόν άνεδάξει στη σειρά τών δυό ή τριών μεγαλύτερων σκηνοθετών της έποχής μας. • Πρέκειται για τό πιο γνήσιο παριζιάνικο φίλμ που έβασε ως τώρα ό κινηματογράφος. Γυρισμένο επί τέτοιου στην Μονμάρτηρ και τις άλλες λαϊκές συνοικίες, ζωντανεύει με γνήσιο ρεαλισμό

H NTANNY KAPPELE

Ο ΠΙΕΡ ΜΠΡΑΣ ΣΕΡ

τόν Παρισινό Ύπόκοσμο στο πλαίσιο μιας άστυνομικής περιπέτειας, που κρατεί άδιάπτωτο τό ένδιαφέρον του θεατού.

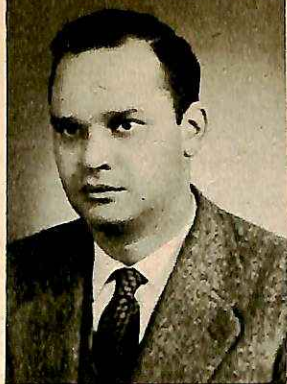
• Στην ταινία αυτή ό Ρενέ Κλαίρ είχε άπ' άρχής κρατήσει για τών έαυτού του τό άπόλυτο δικαίωμα της διανομής τών ρόλων. Έτσι οι ύπεροχοί τύποι του δέθηκαν με την πιο μεγάλη ζωντάνια άπό τους Άνρϋ Βιντάλ, Πιέρ Μπρασέρ, Ντανϋ Κασέλ, Ρεύμιν Μπισσιέρ και τόν νεό καταπληκτικό καλλιτέχνη Ζώρζ Μπρασάν.

Ο ΑΝΡΥ ΒΙΝΤΑΛ σε μια χαρακτηριστική σκηνή της ταινίας.

(Ανακρίνωσις)

Η ΑΘΗΝΑ ΜΑΣ

Στους υποψηφίους του συνδυασμού Δ. Βρανοπούλου συμπεριελήφθη και ο συνεργάτης των ΕΙΚΟΝΩΝ κ. Λάμπρος Γ. Κορομηλάς, ο οποίος γράφει το αθηναϊκό σημείωμα που ακολουθεί.

ΟΙ ΕΙΚΟΝΕΣ μου διέθεσαν τον χώρο τους για να μιλήσω για μένα. Τις εύχαριστώ θερμά, αλλά συγχρόνως δεν αποδέχομαι την προσφορά τους, για λόγους τάξεως. Δε νομίζω ότι είναι σωστό, επειδή με επέλεξε ως μόνιμο συντάκτη η διεύθυνσις του περιοδικού, να έχω ένα τόσο μεγάλο πλεονέκτημα, έναντι των συνυποψηφίων μου ανταγωνιστών και των δύο κατηγοριών! Διότι αντίπαλοί μου —προσωπικοί— δεν είναι μόνον οι των άλλων τεσσάρων ψηφοδεστών (του Φιλελευθέρου, του Δημοκρατικού, του Προοδευτικού και του 'Αριστοτού) υποψήφιοι, αλλά και οι εξήντα εκ των εξήντα δύο (62) συνυποψηφίων μου εις τον άκομμάτιστον συνδυασμόν Δ. Βρανοπούλου! Αυτό θέλησε δ'κ. υπουργός των 'Εσωτερικών με το νόμο που τού ετοίμασαν οι υπηρεσίες του, κ' έτσι η αλληλοεξόντωση βρίσκεται στην ημερησία διάταξη. Είναι δε προσωπικοί έ- χθροί μου όλοι —όπως κ' εγώ είμαι δι' ένα έκαστον εξ αυτών— διότι μόνον δύο (2) σταυροί προτιμήσεως επιτρέπονται. 'Ο τρίτος ή οι περισσότεροι οι χρηστέοντες το ψηφοδέλτιο. 'Αρα, πέραν του υποψηφίου Δημάρχου, δηλαδή του κ. Βρανοπούλου, εις τον οποίον θα δοθή ό ένας σταυρός προτιμήσεως, δεν άπομένει διά τούς έτερούς 61 έτεροις δ' άλλος σταυρός. Γι' αυτόν τόν μοναδικό, τόν ύστατο και τελευταίο σταυρό, γίνεται όλος ό προεκλογικός άγών και λέν οι υποψήφιοι τί είναι, και διακρίνουν τί θα κάνουν, και υποσχονται τί διά τόν Δήμον και τούς Δημώτας θα φροντίσουν... όταν έκλεγουν! Είναι, λοιπόν, σωστό και πρέπει, από τών στήλών των ΕΙΚΟΝΩΝ να προβληθή μία — φιλική έστω — υποψηφιότης; Νομίζω όχι. Και αν οι άναγνώσται μας θελήσουν να μάθουν τά έργα και την πολιτεία του υπογράφοντος αυτές τίς γραμμές, όχι στίς σελίδες τών φιλόθενων ΕΙΚΟΝΩΝ, αλλά στο έντυπο διαφανιστικό ύ- λικό του προεκλογικού άγώνος, που κυκλοφορεί, άς ζητήσουν —αν έχουσ ένδια- φέρον ή περίεργεια— τó διογραφικό σημείωμα του Λ. Γ. Κορομηλά, για να ίδουσ διάφορα περί αύτού, «όσοι άγαπών τας 'Αθήνας».

Σ ύμφωνα όμως με τόν Κ. Παλαμά που λέει: «'Όσο γνωρίζεις πιό καλά τό- σο άγαπάς πιό πέρα, κι όσο πιό πολύ άγαπάς και πιό πολύ γνωρίζεις», δεν θα ήταν άσκοπο τώρα, έν όψει τών Δημοτικών εκλογών, να ρίξωμε μία ματιά (όχι στο... διογραφικό μου σημείωμα για να κρίνωμε αν άξίζει να τύχω τής προτιμήσεως του σταυρού) στην 'Αθήνα και στην περίεργη ιστορία της, έτσι όπως χρόνια και χρόνια τώρα μου φανερόνεται. Γιατί, αν ό καιρός περνά κ' έμεις διαβαίνωμε, περαστικοί στην άγκαλιά της, ή 'Αθήνα στάθηκε ή άρχη! 'Η άρχη μιάς συνέχειας δίχως τέλος, αιώνια, άπέραντη, άκατάλυτη πολιτεία πνεύματος και φωτός.

'Ο πρώτος 'Αθηναίος που ώνομάζετο 'Ερεχθεύς γεννήθηκε από την ένωση τής 'Αθηνάς που είχε τή σοφία, του 'Ηφαιστου που συμβολίζει την τέχνη και τής γής, τής άπτικής γής.

'Εδώ όμως, κι από τούς ανθρώπους που φύτρωσαν από τή γή, γεννήθηκε ή ευγενέστερη επίδωξη τών ανθρώπων: ή ένωση τών κρατών, τών εθνών, τών φυ- λών. 'Ο 'Αμφικτιών ήτο 'Αθηναίος, κι από τά χώματα τής 'Αττικής ξεκίνησε —με την ιδανική προσπάθεια τών 'Αμφικτιονιών— για τούς Δελφούς.

Στά πρώτα αυτά, στ' αρχαία χρόνια τής σημερινής πρωτεύουσας, οι κά- τοικοι βρίσκονταν μακριά ό ένας άπ' τó γείτονά του, ανάκατα, άνάρια, στο Λεκανοπέδιο τής 'Αττικής. Πρώτος ό Θησεύς σκέφθηκε να συγκεντρώση τούς σκέρπιους και να «οικοδομήση» την 'Αθήνα. Κ' ή «πόλη του Θησεύς» ώργανώ- θηκε πρώτη φορά σαν αυτεξούσιος δημοκρατία. Κι αυτός σαν βασιλιάς- άρ- χοντας, σαν πατέρας, τόσο την πρόσεξε, ώστε πολύ την πόνεσε και την θέλη- σε πρώτη και πάνω άπ' όλες. Πήγε, λοιπόν, στο μαντείο τών Δελφών και ρώ- τησε να μάθη ποιά τύχη ή είμαρμένη επεφύλασσε για τó πνευματικό του παι- δι. Και τó μαντείο άπήντησε: Θησεά, μπορείς ήσυχος να ζήσης κ' εύτυχισμέ- νος να πεθάνης γιατί ή πόλη σου θα επιπλήει εις τούς αιώνας τών αιώνων.

'Αλλά τó καλό, τó ευγενικό και τó ωραίο, αν στερώνεται με αίμα, θεμε- λιώνεται μόνο με θυσίες. Και δεν είναι ό Κόδρος —όπως κακώς νομίζομε— τó πρώτο παγκόσμιο σύμβολο τής θυσίας του αίματος για τή σωτηρία του συν- όλου, αλλά οι τρεις κόρες του 'Ερεχθεύς (απογόνου του παλαιού εκείνου) που για να γλυτώσουν την 'Αθήνα από λιμό θυσίασαν τή ζωή τους. 'Αργότερα, με τó παιδί του Κόδρου ξεκινά από εδώ ή πρώτη ελληνική άποικία και θεμελιώ- νεται στη Μίλητο τής Μικράς 'Ασίας, τó μέγα πανελλήνιο. 'Αλλά ό κόσμος που διαρκώς πλήθαινε ένοιωσε έαφνικά να πνίγεται στα όρια που είχε πρω- τοδιαλέξει. Και ή 'Ασία κτύπησε την 'Ελλάδα. Δύο κύματα πελώριας φουρτού- νας ξεχύθηκαν μ' αφάνταστη όρμη, κι όσο προχωρούσαν και θέριευαν, όσο πλη- σίαζαν, τόσο κ' ύψώνοντο, τεράστια, ως τόν ουρανό. Στο Μαραθώνα και τή Σαλαμίνα, από τούς 'Αθηναίους κυρίως, σπάσαν τά κύματα τής 'Ασίας, δια- λήθηκαν σε σταγόνες οι ανατολικές στρατίες, κι όσοι δάρβαροι δεν πρόλαβαν να φύγουν, χάθηκαν στίς Πλαταιές.

Ε- τσί, αύτή ή πόλη που στην μακραίωνα ιστορία της έδειξε ότι είναι τó κέν- τρον του παντός και τών πάντων ή πηγή, σαν χάνδρες κομπολογιού είδε να κυ- λούν πρόσωπα, προσπάθειες, έργα, θυσίες. Τά τετρακόσια χρόνια τής σκλα- διας την χάραξαν ανεπανόρθωτα, γιατί οι περισσότεροι άρχοντές της, από την απελευθέρωση ως σήμερα, δεν έφρόντισαν ούτε όπως έπρεπε, ούτε όπως τής άρμοζε. Τó πρώτο μεγάλο ανεπανόρθωτο λάθος έγινε όταν επάνω στην ίδια αρχαία πόλη κτίσθηκε ή νέα. Τó δεύτερο, όταν δεν προβέβησαν την έκτα- ση που θα έπαιρνε σ' έναν αιώνα μόνο και περιώρισαν τó δρόμ της και στέ- νειναν τούς δρόμους της. Τó τρίτο, όταν δεν θέσπισαν δρακόντεια μέτρα κατά τών «οικοπεδοφάγων» που εξαφάνισαν κάθε πλατεία μεγάλη και κάθε πάρκο.

Καιρός είναι να σταματήσουν τά έργα και ν' άρχίση τó συμμαζέωμα. Νοι- κοκυροσύνη χρειάζεται κι άγάπη. Στά χείρα τών δημοτών τής πρώτης πόλεως τής 'Ελλάδος είναι να διαλέξουν την Κυριακή, 5η 'Απριλίου, εκείνους τούς δύο (άφου δύο μόνο σταυρούς προτιμήσεως δικαιούνται να σημειώσουν) που νομι- ζουν ότι τούς εξασφαλίζουν όχι την ανάπτυξη, αλλά την αξιοποίηση τής πό- λεως. Μετά τó χάος, ή ψηφος τών 'Αθηναίων άς φέρη τó φάος.

ΛΑΜΠΡΟΣ Γ. ΚΟΡΟΜΗΛΑΣ

Έδω
κι'
Έκει

■ ■ ■ ΝΕΟ καλλυντικό προϊόν στην 'Α- μερική: Κρέμα για φαλακρούς. Καθι- στά την επιδερμίδα του κρανίου ά- παλώτερη και λιγότερο γυαλιστερή.

■ ■ ■ ΓΙΑ να κατασκευασθούν τά 2 έ- κατομμύρια πουπουλένια μαξιλάρια που πουλιούνται κάθε χρόνο στη Γα- λλία, σφάζονται 6 εκατομμύρια χήνες.

■ ■ ■ ΕΝΑΣ μαθητής, 13 έτών, ό Πέ- τερ Φρήντχοφ, άπ' τó Ντάτελν (Βερ- τβαλία), έγραψε στον πρόεδρο 'Αϊζεν- χάουερ για να προτείνη τόν εαυτό του ως επιδάτη του πρώτου άμερικανικού πυραύλου με προορισμό τή σελήνη. 'Η προεβεία τόν Η.Π.Α. στη Βόννη συν- εβούλεψε τόν μικρό να παραιτηθή του σχεδίου του.

■ ■ ■ ΣΤΗ Δυτική Γερμανία ό αριθμός τών αυτοκτονιών δεκαπλασιάσθηκε σχεδόν μέσα σε δέκα χρόνια: 1.337 αυτοκτονίες τó 1947, 2.008 τó 1949, 2.212 τó 1953 και, τó 1957, 10.000. 'Ο τελευταίος αυτός αριθμός είναι ί- σως περίπου με τόν αριθμό τών θυμά- των τών αυτοκινητικών δυστυχημάτων. 'Η αύξηση είναι τόσο άνησυχητική, ώστε 50 ψυχολόγοι και θεολόγοι συν- ήλθαν στην Κολωνία για να μελετή- σουν τó πρόβλημα.

■ ■ ■ ΟΙ ΠΑΠΟΥΑ τής Νέας Γουινέας είναι, κατά τόν δρα Γκάσιντ, οι ευ- τυχεστότεροι άνθρωποι τής γής. Οι τρο- φές τους —κατά κανόνα σκουλήκια και έντομα— περιέχουν μία βιταμίνη που τούς κάνει να τά βλέπουν δια- ρόδινα και να μη κυριεύονται ποτέ ά- πό θλίψη και μελαγχολία.

Οί επικίνδυνοι συνδυασμοί του Βαντίμ...

ΣΤΟ ΚΕΝΤΡΟ χειμερινών σπόρς Μεζέβ και σε ύψομε- τρο 1.800 μέτρων, ό Ροζέρ Βαντίμ άρχισε τó γύρισμα τής νέας ταινίας του «'Επικίνδυνοι σύνδεσμοι», όπου θα ντεμπουτάρη, κοντά στην Ζάν Μορά και στον Ζεράρ Φι- λλίπ, ή γυναίκα του 'Αννέτ Στρόμπεργκ. 'Αλλά, έκτός από τίς διασημότητες, στην ταινία θα παρουσιαστούν και τρεις έκκολαπτόμενες και ώραιότατες «φίρμες», ή Τζίλλιαν Χίλλις, 14 έτών, ή Ζάν Βαλερί, 17 έτών, και ή Πακίτ Τομάς, 19 έτών. 'Εφ' όσον τίς ανέλαβε ό «Πυ- γμαλίων» τής όδόνης, τó μέλλον τους θα είναι λαμπρό. (Farabola)

● ΕΝΑΣ "Άγγλος άριστοκράτης δεί- χνει με καμάρι σ' έναν 'Αμερικανό τά πορτραίτα τών προγόνων του.
—Αυτός έδω, λέει, ήταν περίφη- μος στρατηγός. Αυτός, διάσημος ναυτικός. 'Εκείνος, έξαίρετος πολιτι- κός. 'Ο άλλος, γνωστός καλλιτέχνης.
—Κι αυτός εκεί; ρωτάει ό 'Αμερι- κανός δείχνοντας μία προσωπογρα- φία.
—Αυτός ύπήρξε ό ίδρυτής τής οι- κογενείας.
—Και τί αξιόλογο έκανε;
—Μά, σάς είπα: Είναι ό δημιουρ- γός τής οικογενείας.
—Αυτό τó κατάλαβα. 'Εκείνο που θέλω να ξέρω είναι τί έκανε την ήμέ- ρα, όχι τó βράδυ...

● ΜΠΡΟΣΤΑ στον Σασά Γκιτρώ, τόν διάσημο για τó πνεύμα του Γά- λλο ήθοποιό και συγγραφέα, γινότανε λόγας για έναν πολύ κακό ποιητή και κάποιος είπε:
—Πηγαίνει πολύ άσχημα, έχει τó ένα του πόδι κιάλας στον τάφο.
—'Ελπίζω, παρατήρησε ό Σασά, να είναι εκείνο με τó οποίο γράφει.

● ΣΕ ΜΙΑ έκθεση ζωγραφικής ένας γραφέας κύριος θαμιάζει για πολ- λήν ώρα έναν πίνακα που παριστάνει μία νέα με ώραιότατο σώμα, σκεπα- σμένο έδω κ'—εκεί με φύλλα. Τό έργο τιτλοφορείται «'Ανοιξή». Τέλος, ό φι- λότεχνος πλησιάζει τó ζωγάφο και τού λέει:
—Μπορείτε να μου ζωγραφίσετε ά- κριβώς την ίδια ως «Φθινόπωρο»;

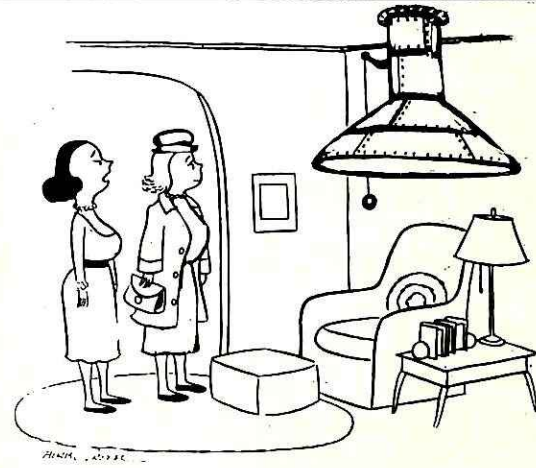
● —ΕΙΣΑΙ βεβαία πώς ό Νίκος θα σε παντρευτή;
—Βεβαιότατη. Είναι τρελλός για μένα.
—Τάτε πρόσεχε. Και οι τρελλοί έχουν στιγμές διαυγείας!

● ΣΕ ΜΙΑ κοσμική συγκέντρωση:
—Πώς σου φαίνεται εκείνη εκεί ή άρσάπινα με την κάτασπρη τουαλέττα, τó άστρο καπελλάκι και την άσπρη τσάντα;
—Σαν άρνητική φωτογραφία.

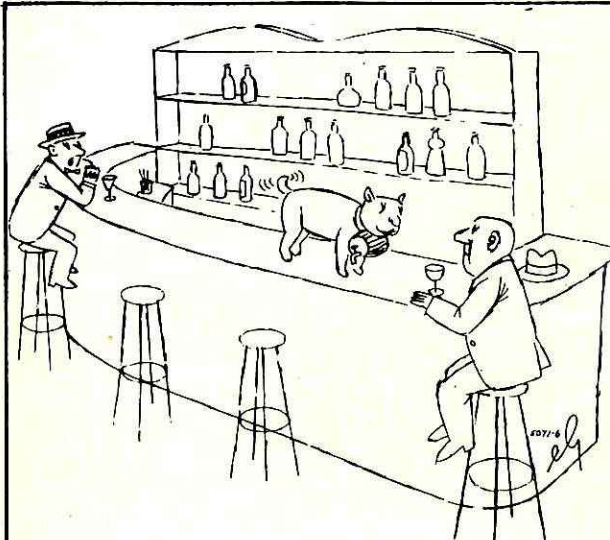
Χειμώρ

ΧΩΡΙΣ ΛΟΓΙΑ
('ΗΛ. Σκουλά)

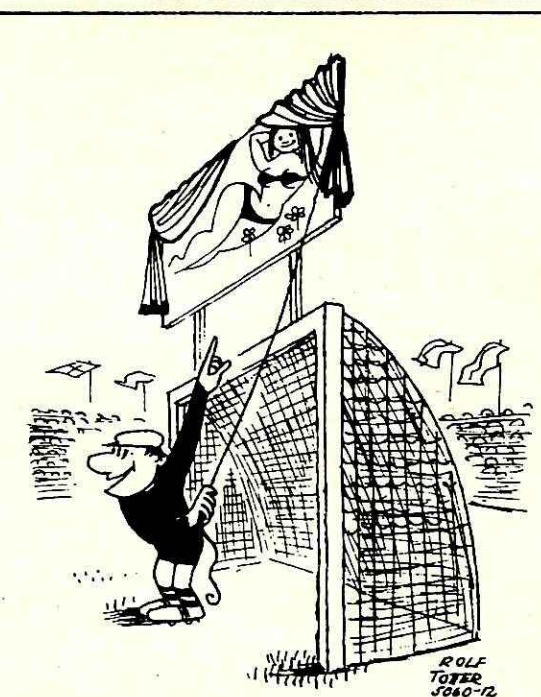
—'Ο Μπίλ καπνίζει πολύ, ξέρεις.

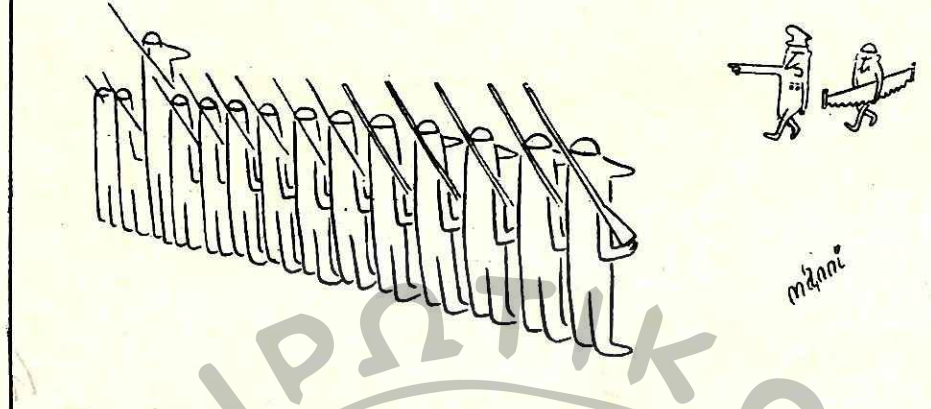
—Μην άνησυχής, κάνει αυτός τή δουλειά, όταν ό μπάρμαν έχη ρεπό.

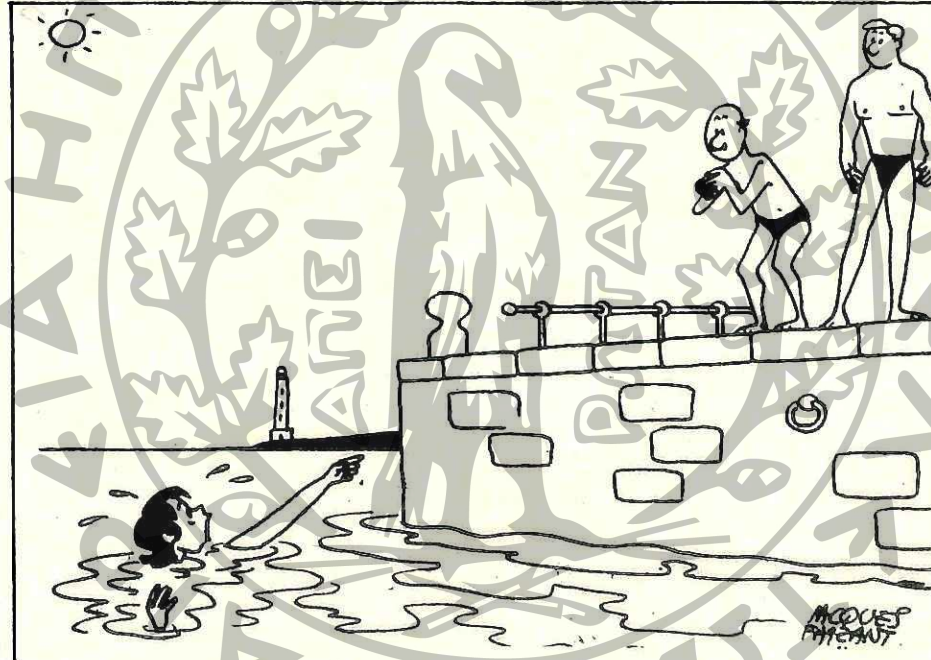
—Σ' αύτή την περιοχή τά θηράματα είναι πολύ καχύποπτα...

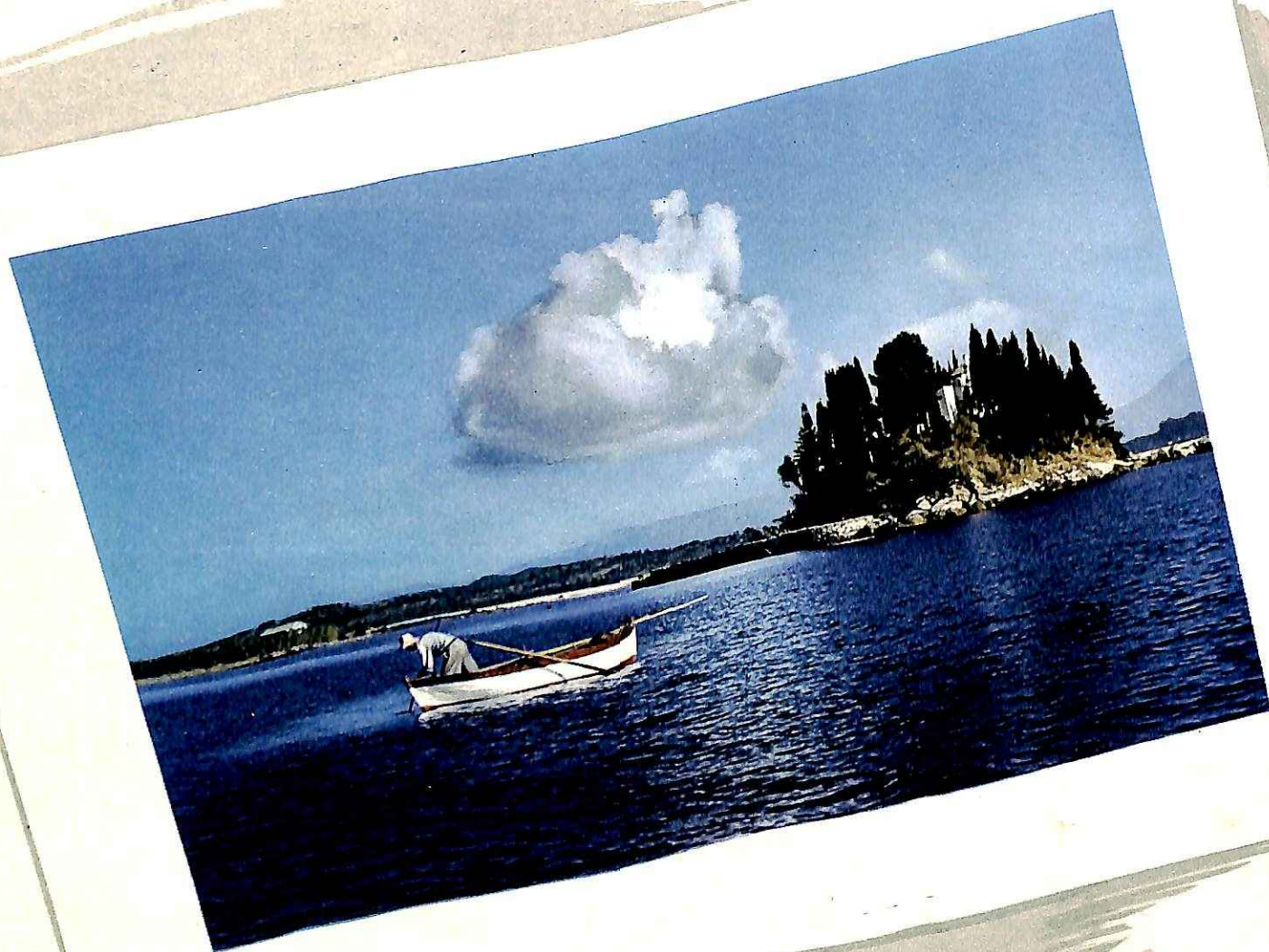
ΤΟ ΚΟΛΠΟ ΤΟΥ ΤΕΡΜΑΤΟΦΥΛΑΚΑ

ΧΩΡΙΣ ΛΟΓΙΑ

—'Οχι έσύ, ό άλλος να με σώση...

Τὰ περιοδικὰ πού δείχνουν τήν Ἑλλάδα
Τὰ περιοδικὰ πού τιμοῦν τήν Ἑλλάδα

ΕΙΚΟΝΕΣ

PICTURES
FROM GREECE

ΕΓΓΡΑΨΑΤΕ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΣ ΣΤΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ ΚΑΙ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟ
Τοὺς προσφέρετε τὸ καλύτερο δῶρο-ἓνα δεσμό μετ' τὴν πατρίδα